

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัด
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สะทิพย์ นาทะชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
ปีการศึกษา 2555

**A COMPARISON OF THE THAI READING COMPREHENSION
ABILITY IN UNDERSTANDING AND SOCIAL SKILL
OF GRADE 6 STUDENTS BETWEEN A CIRC TECHNIQUE
AND BASIC LESSON MANAGEMENT GROUPS**

SATHIP NATHACHAI

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
Of Education Degree in Curriculum and Instructional Development
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Academic Year 2012**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและ
ทักษะทางสังคมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ กับการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัย นางสาวศุภิณี นาทะชัย

สาขาวิชา การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

..... กรรมการ
(ดร.อารี สาริปา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์พร สถิตย์ภักดีกุล)

..... กรรมการ
(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

..... กรรมการ
(ดร.อารี สาริปา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงค์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไว้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร)

(อาจารย์สมพงศ์ เหมือนเพชร)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

วันที่ 7 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัย	นางสะทิสย์ นาทะชัย
สาขาวิชา	การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.อารี สารีปา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 72 คน จัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมห้องละ 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนอย่างละ 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบสังเกตทักษะทางสังคม การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The Title	A comparison of the Thai reading comprehension ability in Understanding and social skill of Grade 6 Students between a CIRC technique and basic lesson management groups
The Author	Mrs.Sathip Nathachai
Program	Curriculum and Instructional Development
The Chairman	Dr.Nopparat Chairueang
Thesis	Dr.Aree Saripa

This research is an experimental research. The research aims 1) to compare Thai reading comprehension ability and social skill of Grade 6 students before and after participating in CIRC technique learning management approach, 2) to compare Thai reading ability for understanding and social skill of Grade 6 students before and after participating in basic learning management approach, and 3) to compare Thai reading ability for understanding and social skill of Grade 6 students between a CIRC technique learning management approach and basic learning management approach group. The samples are two classes of Grade 6 students in Thasala School, Amphoe Thasala, Nakornsrihammarat Province in the second semester, 2011 academic year. They are divided into two groups, a control group and an experimental group. Each group has 36 students. The research instruments are 1) CIRC technique learning management plans and basic learning management plans, 2) a test of Thai reading comprehension ability, and 3) an observation form of social skills. Data were analyzed using arithmetic mean and standard deviation. T-test was used for testing hypothesis.

The Result were :

1. Thai reading comprehension ability and social skill Posttest scores of Grade 6 students is higher than Pretest scores. In CIRC group at .01 significant level.
2. Thai reading comprehension ability and social skill Posttest scores of Grade 6 students is higher than Pretest scores. In Basic lesson group at .01 significant level.
3. Thai reading comprehension ability and social skill of Grade 6 students in a CIRC group is higher than students in the basic lesson management plan at .01 significant level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำอย่างดียิ่ง จาก ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ในการวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนมา โดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้สละเวลา ให้ความช่วยเหลือและแนะนำการแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้เครื่องมือมีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณอรอนงค์ วิหคฤทธิ์ และคณะครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงฆ์และคณะครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา ที่ให้ความสะดวกในการดำเนินการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และขอขอบคุณนายสุชน เกศมณี ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าศาลา และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินการทดลอง

ขอขอบคุณ คุณอานินต์ ตรงแก้ว คุณอิสรา สืบสม คุณจงดี ศรีเผด็จ คุณอุไรวรรณ จิตนรุ่งโรจน์ คุณชนวัฒน์ มีศรี ครูโรงเรียนท่าศาลา ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ช่วยสังเกตในการดำเนินการทดลอง และขอขอบคุณ คุณนิรันดร์ อาทรกิจ พนักงานส่วนตำบล ตำบลไชยมนตรี ที่ให้ความกรุณา และช่วยเหลือด้านการจัดทำเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณผู้ร่วมงาน พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุ่นที่ 2 ที่ให้ความช่วยเหลือ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกครอบครัวของผู้วิจัย ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่คอยส่งเสริม สนับสนุน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

สะทิตย์ นาทะชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การอ่าน	12
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	18
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี.....	24
การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	43
ทักษะทางสังคม.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67

บทที่	หน้า
วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	68
แบบแผนการวิจัย.....	73
วิธีดำเนินการทดลอง	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	76
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผลการวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือ	99
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	109
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี 2.แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	112
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ แบบสังเกตทักษะทางสังคม	135
ภาคผนวก จ ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ	150
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญของแบบสังเกต ทักษะทางสังคม	170
ภาคผนวก ช การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและแบบสังเกตทักษะทางสังคม.....	182

บทที่

หน้า

ภาคผนวก ช แบบประเมินและผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	194
ภาคผนวก ฉ คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	223
ประวัติผู้วิจัย	230

สารบัญตาราง

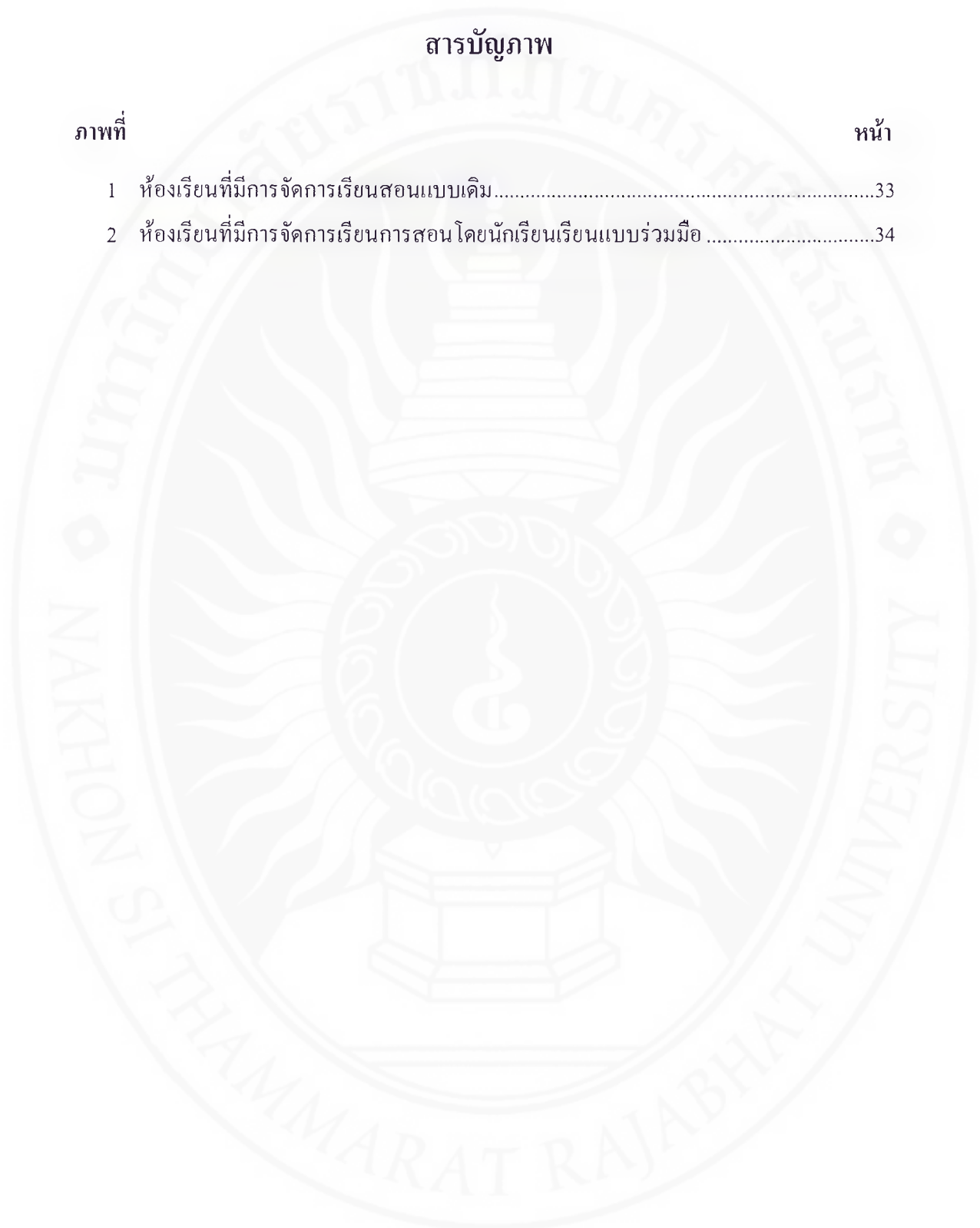
ตารางที่	หน้า
1	กำหนดการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน75
2	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี.....81
3	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน81
4	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน82
5	เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี82
6	เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน83
7	เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน83

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

- 1 ห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนสอนแบบเดิม.....33
- 2 ห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนเรียนแบบร่วมมือ34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นชีวิต เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม ได้สืบทอดเป็นสมบัติของมนุษยชาติ บอกให้รู้ถึงความเป็นชาติ (สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา, 2540) สอดคล้องกับพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือแทนคุณแผ่นดินเกิดเทิดคุณค่าภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2545) ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อ ทำความเข้าใจ สื่อความคิดของกันและกัน ทำให้สังคมมนุษย์สามารถพัฒนาสร้างความสำเร็จเป็นสังคมที่มีระเบียบแบบแผน การดำเนินชีวิต การมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แสดงถึงความเป็นเอกราช นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (ศิริอร อินทร์ตลาดชุม, 2546, 27)

ผู้ใช้ภาษาไทยต้องมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะการอ่าน มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ที่เป็นยุคของข้อมูล ข่าวสาร วิทยาการและเทคโนโลยี ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะเป็นบุคคลที่อ่านแล้วรู้จริง รู้กว้าง และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปปรับปรุงพัฒนาอาชีพของตน ให้เจริญก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จในชีวิต (วรรณิ์ โสมประยูร, 2542) ดังที่กองทัพ เคลือบพินิจกุล (2542) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่าการอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการอ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับรู้และได้ประสบการณ์ตามความต้องการ ส่วนกัลยา ขวนมาลัย (2539) ได้กล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของการอ่านไว้ว่าทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น โดยศึกษาชีวิตหลายๆ แบบจากหนังสือ เป็นการเรียนรู้ชีวิตทางอ้อม เนื่องจากในชีวิตจริงไม่สามารถพบความจริงของชีวิตมนุษย์ได้ทั้งหมด จึงต้องอาศัยการอ่านจากประสบการณ์ของผู้อื่นที่ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรและหนังสือ ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์เพราะหนังสือจะบันทึกเรื่องราวของอดีต ปัจจุบันอนาคต นอกจากนี้การอ่านยังทำให้เป็นผู้เฉลียวฉลาดในการตอบโต้หรือหาเหตุผลสนับสนุน มีความรู้กว้างขวาง เป็นผู้มีความคิดกว้างไกลและเป็นคนที่ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้เกิด

ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพิ่มรสชาติให้กับชีวิต เป็นการพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ปรับตัวได้ดี สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ด้วยความมั่นใจ ทั้งยังช่วยยกระดับความคิดจิตใจ ภูมิปัญญาให้สูงขึ้น เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน การพูดให้ดีขึ้นเกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์และสามารถเลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับอารมณ์และรสนิยมของเราเอง ทำให้ได้รับความสุขและเป็นเครื่องมือให้เราพอใจในโลกที่เราอาศัยอยู่ การจัดการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการอ่าน ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่านจึงมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำความรู้จากสิ่งที่อ่าน ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยเป็นคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวน โวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบาย ในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่าน (กรมวิชาการ, 2551)

แม้ว่าการอ่านจะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ทั้งการศึกษาเล่าเรียน การพัฒนาอาชีพ การเผชิญสถานการณ์และการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข แต่องค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) พบว่านักเรียนไทย อายุ 15 ปี ร้อยละ 37 มีความสามารถในการอ่านต่ำมาก ส่งผลให้วิชาอื่นๆ อ่อนด้อยลงไปด้วย สอดคล้องกับรายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนนักศึกษาที่เข้าสอบ ปีการศึกษา 2548 ซึ่งมีผู้เข้าสอบสามแสนกว่าคนในแต่ละรายวิชา คะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้ คือวิชาภาษาไทย 48.68 วิชาสังคม 42.69 วิชาวิทยาศาสตร์ 33.94 วิชาภาษาอังกฤษ 30.18 และวิชาคณิตศาสตร์ 28.74 และคะแนนสอบนักเรียนได้คะแนนแตกต่างกันมากทั้ง 5 วิชา ในส่วนวิชาภาษาไทย ผู้ได้คะแนนสูงสุด 99 ต่ำสุดคือ 1 คะแนน และในปี 2549 วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 50.33 ผู้ได้คะแนนสูงสุดคือ 80 คะแนน ต่ำสุด 20 คะแนน ในปี 2550 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 45.69 (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2551) จากข้อมูลจะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ ซึ่งเกณฑ์ที่น่าพอใจควรจะอยู่ที่คะแนนเฉลี่ย 75% ขึ้นไป แม้นมาศ ชวลิต (2548) ได้กล่าวถึงปัญหาสอดคล้องกันว่านักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายไม่สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้ว่าอะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นข้อคิดเห็น และตัดสินใจไม่ได้ว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ และยังไม่ได้ใช้เวลาว่างเพื่อการอ่านอย่างแท้จริง อ่านเพื่อเรียนและเพื่อสอบไม่ได้ เพราะไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน อีกทั้งยังขาดสมาธิในการอ่าน ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่าน ทำให้การอ่านไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

เช่นเดียวกันกับลมโซย ค่านขุนทด (2544) กล่าวถึงปัญหาการอ่านว่านักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน จับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ส่งผลให้การเรียนวิชาอื่นๆ ที่ต้องอ่านเนื้อหา คำสั่งหรือโจทย์ปัญหา ไม่ได้ผล

ในส่วนของคุณภาพรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนท่าศาลา จากผลการทดสอบของสำนักงานทดสอบแห่งชาติเมื่อปี 2550 ถึง ปี 2551 มีค่าเฉลี่ย 51.33 และ 47.31 ตามลำดับ (รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา, 2551) และจากผลการทดสอบทางการเรียนของโรงเรียนรายวิชาดังกล่าว ปี พ.ศ. 2550 และปี 2551 มีค่าเฉลี่ย 73.49 และ 73.36% (สรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สพท.4 นศ.) ซึ่งอยู่ในระดับที่เป็นปัญหา คือไม่ถึง 75% ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 7 ปี ได้วิเคราะห์ปัญหา พบว่าสาเหตุคือ นักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน อ่านเรื่องราวแล้วไม่เข้าใจ ตอบคำถามจากร່องราวโดยการสรุปความ แปลความ ตีความ ขยายความและประเมินค่าจากเรื่องไม่ถูกต้อง แสดงว่าการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งจากการสังเกตการสอนและสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 พบว่าการจัดกิจกรรมการสอนยังไม่เหมาะสม จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องราวอย่างชัดเจน เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูยังให้นักเรียนอ่านออกเสียง เมื่ออ่านเสร็จครูจะถามเรื่องราวจากการอ่านนักเรียนจำเรื่องราวไม่ได้ เพราะกังวลกับเรื่องที่อ่าน ส่งผลให้นักเรียนอ่านให้เข้าใจเรื่องไม่เป็น และอีกประเด็นหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ครูไม่ได้จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ แต่ให้นักเรียนต่างคนต่างเรียน ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ไม่มีกำลังใจในการเรียน เพราะรู้ว่าตัวเองไม่มีความสามารถและไม่เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ จึงไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ทำงานช้าและขาดความมั่นใจในตนเอง เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ยาก ขาดทักษะทางสังคม ซึ่งจากปัญหาที่กล่าวมานี้ ครูผู้สอนควรแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเร่งด่วน เพื่อให้นักเรียนมีลักษณะตรงตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรอย่างแท้จริง

ส่วนทักษะทางสังคมเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคน โดยสมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถอยู่ได้ตามลำพัง ต้องมีเพื่อน มีกลุ่มสังคมที่ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่สังคมเล็กๆ ในครอบครัวขยายออกไปเป็นสังคมการเรียน สังคมอาชีพการงาน จนถึงสังคมชุมชน ประเทศและโลก ทุกกลุ่มสังคมต้องมีการติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ พึ่งพาอาศัยกันซึ่งต้องอาศัยทักษะทางสังคม ได้แก่ การสื่อสาร การพูด การฟัง ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการที่บุคคลในสังคมมีทักษะทางสังคมที่ดีนั้น ย่อมส่งผลให้บุคคลเหล่านี้มีความสามารถทางสังคม

คือ สามารถปรับตัว ดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สุขุมล เกษมสุข, 2535) แต่จากสภาพการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันพบว่า ครูไม่ได้เน้นทักษะทางสังคม ส่งผลต่อสัมพันธภาพและบรรยากาศในการเรียนรู้ในลักษณะเชิงดีเชิงเด่น ผู้เรียนพยายามที่จะเอาชนะฝ่ายเดียว จึงเกิดสถานการณ์พึ่งพากันในทางลบ (Negative interdependence) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนแสดงบทบาทความสามารถออกมาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ตัวเองเกิดผลงานที่ดี เป็นที่ยอมรับแก่เพื่อนและครู (มานพ ประธรรมสาร, 2546) และถ้าหากปล่อยให้สถานการณ์เช่นนี้เกิดต่อไปเรื่อยๆ จนกลายเป็นนิสัยถาวรก็จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของคนโดยรวม ดังนั้นครูควรปลูกฝังทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทย โดยการบูรณาการกับทักษะการอ่าน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปรัชญาการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข

จากการได้ศึกษางานวิจัยผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่าน และทักษะทางสังคมให้กับนักเรียนได้ คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and composition) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้เป็นทีม (Student Team Learning) ที่พัฒนาขึ้นโดย เมดเดน (Madden), สลาวิน (Slavin), และสตีเวน (Stevens) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการคือ 1) การพึ่งพาอาศัยกันในทางบวกคือสมาชิกทุกคนมีความเข้าใจตรงกันว่าความพยายามของตนเองให้ผลดีต่อตนเองและสมาชิกในกลุ่ม 2) การมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม คือสมาชิกกลุ่มทุกคนมีความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของกลุ่ม ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานกลุ่มโดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจตรงกันกับเป้าหมายของกลุ่ม มีการช่วยเหลือสนับสนุนกันเพื่อให้งานสำเร็จ 3) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและสร้างสรรค์ต่อกันระหว่างบุคคลและสมาชิกทุกคนในกลุ่มคือ ช่วยเหลือสนับสนุน แบ่งปัน กระจุน ชมเชย ทั้งด้านวิชาการและบุคคล 4) การมีทักษะทางสังคมในการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยและทักษะการปฏิบัติกลุ่ม คือสมาชิกทุกคนรู้และเข้าใจความสามารถในการใช้ภาวะผู้นำ การตัดสินใจ สร้างความน่าเชื่อถือ จัดการแก้ไขความขัดแย้ง 5) กระบวนการกลุ่มคือสมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายงานจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย (ทิสนา เขมมณี, 2548)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาโดยการเล่าเรื่อง มีลักษณะการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม คณะเด็กเก่ง-ปานกลาง-อ่อน ช่วยทำกิจกรรมที่ครอบคลุมหมาย ภายในกลุ่มเด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้งานกลุ่มออกมาสำเร็จตามเป้าหมาย และหลังจากจบบทเรียนจะมีการทดสอบรายบุคคล คะแนนที่ได้จะนำมาเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม โดยในขณะที่ปฏิบัติงานจะมีการปฏิสัมพันธ์กันด้วยทักษะทางสังคม

นอกจากนั้นการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ยังมีประโยชน์คือการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก โดยสมาชิกทุกคนมีโอกาส คิด พูด แสดงออก ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการช่วยเหลือกันระหว่างเด็กเก่ง เด็กอ่อน ส่งเสริมทักษะทางสังคมในการอยู่ร่วมกัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน มีทักษะการทำงานกลุ่ม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถทางการเรียนให้ถึงขีดสูงสุด (Slavin, 1995 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2548) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าแตกต่างกันหรือไม่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมสูงขึ้นหรือไม่และเหตุผลเป็นอย่างไร โดยการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำการสอนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนท่าศาลา อำเภอท่าศาลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 180 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา อำเภอท่าศาลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 72 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มและสุ่มอีกครั้ง โดยวิธีจับฉลาก เพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาตามขั้นพื้นฐาน

3. ตัวแปรศึกษา

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ซึ่งแปรค่าออกเป็น 2 วิธี
 - 3.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
 - 3.1.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3.2 ตัวแปรตามได้แก่
 - 3.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

3.2.2 ทักษะทางสังคม

4. ขอบเขตของเนื้อหา

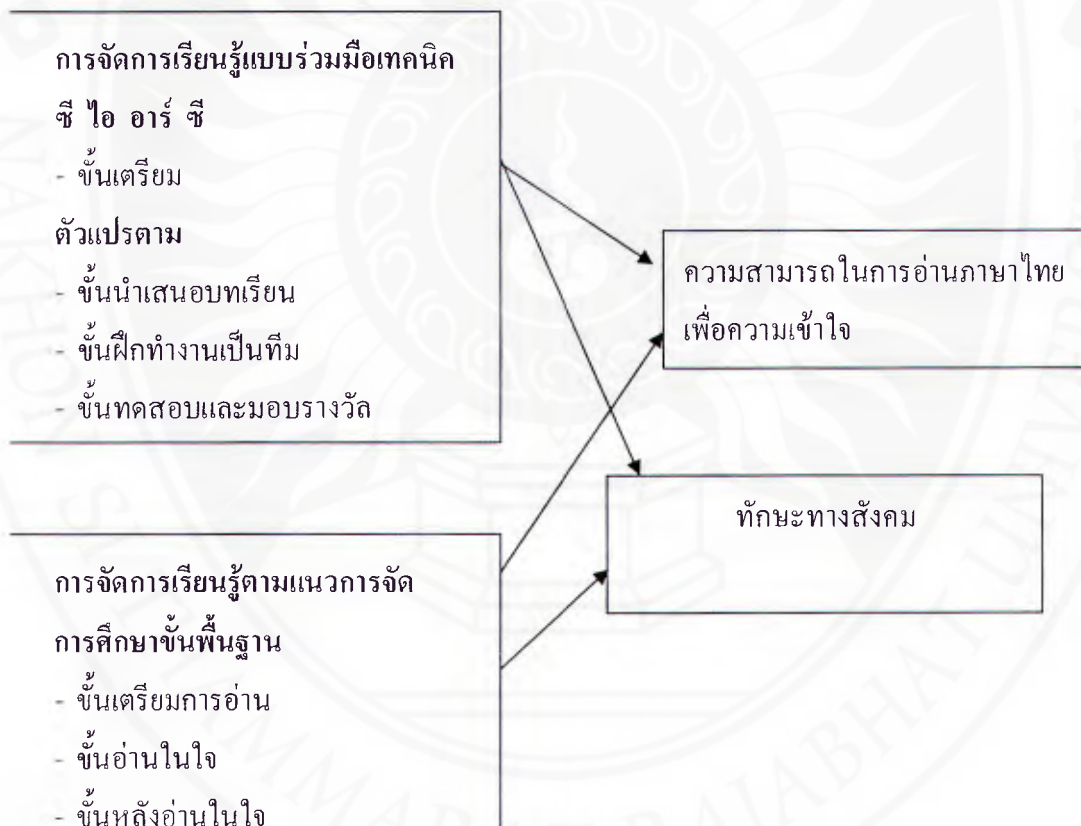
เนื้อหาในการวิจัยเป็นเนื้อหาในสาระการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนท่าศาลา ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านสรุปความ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความ การอ่านขยายความ และการอ่านประเมินค่า

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้กลุ่มละ 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง 24 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปของการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่านตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน เก่ง-ปานกลาง-อ่อน โดยจัดผู้เรียนเป็นคู่ระหว่าง เก่ง-อ่อน ปานกลาง-ปานกลาง ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม ประกอบด้วย การแบ่งกลุ่มละความสามารถและแนะนำวิธีการเรียนรู้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี 2) ขั้นนำเสนอบทเรียน ประกอบด้วย ครูทบทวนคำศัพท์เก่าและสอนคำศัพท์ใหม่และให้นักเรียนคาดเดารายการที่จะอ่านโดยใช้คำศัพท์เป็นแนวทางและแจกบทอ่าน 3) ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย การฝึกอ่านคำศัพท์จากบัตรรายการคำศัพท์ การหาความหมายของคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์ การอ่านเรื่องในใจ การอ่านออกเสียงกับคู่ของตน การตอบคำถามจากเรื่อง การเขียนสรุปใจความสำคัญ พุดเล่าเรื่องและบอกแนวคิดของเรื่องเป็นของตนเอง และ 4) ขั้นทดสอบและมอบรางวัล ประกอบด้วย การทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล การคิดคะแนนรายบุคคลเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มและมอบรางวัลความสำเร็จของกลุ่ม

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งลำดับการสอนประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการอ่าน เป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจการอ่าน อ่านคำยาก และตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน 2) ขั้นอ่านในใจ เป็นการอ่านสำรวจและตั้งคำถาม อ่านพินิจแล้วตอบคำถามและทบทวนการอ่านจากการตรวจคำตอบ และ 3) ขั้นหลังอ่านในใจ เป็นการฝึกให้นักเรียนทำแผนภาพโครงเรื่องและเขียนสรุปเรื่องและการวัดผลประเมินผล โดยการสังเกตการร่วมกิจกรรม การเล่าเรื่อง การตั้งคำถาม ตอบคำถาม และทำแผนภาพโครงเรื่อง

3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ การสรุปความ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านขยายความและการอ่านประเมินค่า ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะการอ่านเพื่อความเข้าใจดังต่อไปนี้

3.1 การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะและประเมินหรือสรุปประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากได้ และสามารถประเมินได้ว่าอะไรที่ควรสนใจ

3.2 การอ่านสรุปความ หมายถึง การสรุปสาระสำคัญเป็นข้อความสั้นๆ ได้

3.3 ในการอ่านแปลความ หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในบทอ่านที่ปรากฏโดยตรงและโดยนัยได้

3.4 การอ่านตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนหรือข้อความที่มีความหมายโดยนัยออกมาเป็นความคิดได้

3.5 การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการขยายความของเรื่องให้ไกลไปจากสภาพเดิมจากข้อเท็จจริงที่มีอยู่ โดยการประเมินหรือคาดการณ์หรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้

3.6 การอ่านประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นและการพิจารณายอมรับว่าสิ่งที่อ่านมีค่าเพียงพอ

4. ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมในด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งวัดได้จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกตามแบบสังเกตทักษะทางสังคม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกตเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมรายบุคคลและบันทึกพฤติกรรมที่ปรากฏ

4.1 ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานของกลุ่ม ให้คำแนะนำ ชี้แนะปัญหาได้อย่างประนีประนอม ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นและรับผิดชอบงานที่ทำร่วมกับคนอื่น

4.2 ด้านการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น สามารถแลกเปลี่ยนความคิดและออกความคิดเห็น อธิบายได้ตอบและแบ่งอุปกรณ์กันภายในกลุ่ม ชักถามสิ่งที่ต้องการรู้อย่างสุภาพและมีเหตุผล

4.3 ด้านการควบคุมตนเอง นั่งทำงานอยู่แต่ในกลุ่มตัวเองและใช้คำสุภาพ ไม่ก้าวร้าว และไม่ได้เถียงกันด้วยเหตุผลส่วนตัว ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น

4.4 ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น คือ การยอมรับและใช้ประโยชน์จากการร่วมมือกับผู้อื่น แสดงความเชื่อมั่นต่อตนเองและบุคคลอื่น พร้อมให้ความร่วมมือในฐานะผู้นำและผู้ตาม และเคารพต่อกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกลุ่ม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย ในการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อปรับปรุงพัฒนาการสอนทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

2. ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคม และสามารถนำทักษะไปใช้ในการเรียนรู้และดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

3. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนในระดับชั้นอื่นต่อไป

5. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาและส่งเสริมทักษะการอ่านและทักษะทางสังคมของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอเนื้อหาสาระดังนี้

1. การอ่าน

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
- 1.2 ลักษณะและวิธีการอ่าน
- 1.3 การเตรียมความพร้อมในการอ่าน

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

- 2.1 ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน
- 2.2 ลักษณะของความเข้าใจในการอ่าน
- 2.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
- 2.4 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

- 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
- 3.6 ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
- 3.7 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
- 3.8 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
- 3.9 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

4. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- 4.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
- 4.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนท่าศาลา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 4.3 การสอนอ่านตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ทักษะทางสังคม

- 5.1 ความหมายทักษะทางสังคม
- 5.2 องค์ประกอบทักษะทางสังคม
- 5.3 ความสำคัญทักษะทางสังคม
- 5.4 การพัฒนาทักษะทางสังคม
- 5.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยในประเทศ
- 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การอ่าน

ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ให้ความหมายของการอ่านว่า “อ่าน” หมายถึงว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ คิดนับ (ไทยเดิม)

1. ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือตามความหมายนี้มุ่งที่การอ่านตัวอักษรหรือตัวหนังสือ ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น

1.1 ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ หมายถึง การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟัง

1.2 ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ หมายถึง การอ่านในใจ คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

2. สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ ตามความหมายนี้มุ่งที่การอ่านสิ่งอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากตัวอักษร เช่น การอ่านแผนภูมิ กราฟ รูปภาพ สีหน้า กิริยาท่าทาง ฯลฯ

บันลือ พฤกษ์วัน (2534) ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัยดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นๆ ไม่สามารถสื่อความโดยการรับฟัง ได้ทันที เป็นการอ่านเพื่ออ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น

2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความ โดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่อง เราเรียกว่า อ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน

3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อื่น การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่าน ขอมุ่งเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย

4. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้านเช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านจากข้อ 1, 2 และ 3 (หรือไม่จำเป็นต้องครบทั้ง 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ เราเรียกว่า อ่านเป็น

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2534) ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการรับรู้และทำความเข้าใจกับความคิดเห็นของผู้เขียน แล้วแปลความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิดใหม่ที่ชัดเจนและสมบูรณ์

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2534) การอ่านหมายถึงการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดที่เป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารผ่านตัวอักษร โดยใช้ประสบการณ์เดิมและสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านคือผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2537) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ซึ่งต้องใช้สายตา สัมผัสตัวอักษรรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยการแปลความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

โกชัย สาริกบุตร (2519) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษ ไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน การอ่านจึงหมายถึง การแปลความหมาย

ของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทน คำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น

จากความหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง กระบวนการในการสื่อสารความหมายที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านที่เป็นความคิดของผู้เขียน โดยการแปลความ ตีความ และขยายความ จากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ปรากฏในสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิด โดยใช้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานแล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกได้อย่างกว้างขวาง การอ่านจึงมีความสำคัญกับชีวิตมนุษย์อย่างมากมาย คือเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้สำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนและเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพและสืบทอดทางวัฒนธรรม ส่งเสริมให้คนมีความคิดความอ่าน ฉลาดรอบรู้ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เพราะการอ่านมากย่อมรู้มากและนำไปใช้ดำรงชีวิตให้มีความสุข อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม ส่งผลให้พัฒนาระบบสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งการอ่านสามารถกำหนดอนาคตของคนได้ว่า คนจะเป็นเช่นไร ถ้าอ่านน้อยก็เป็นคนที่มีโลกทัศน์แคบ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องต่างๆ อย่างจำกัด ขาดความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง จนกลายเป็นคนล้าหลัง ดังนั้นการอ่านจึงจำเป็นกับทุกคน เพราะเป็นการเพิ่มทุนความรู้ที่คุ้มค่า เป็นการลงทุนทางปัญญา ทำให้ฉลาดรอบรู้ รู้จักคิดใคร่ครวญ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับการอ่านว่า หนังสือคือธนาคารความรู้ เป็นออมสิน เป็นสิ่งที่ให้มนุษย์ก้าวหน้าโดยแท้

ลักษณะและวิธีการอ่าน

การอ่านมีหลายลักษณะ มีวิธีการต่างๆ ตามความมุ่งหมายของผู้อ่านและประเภทของสื่อ การอ่าน การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและเขียนรายงาน อาจใช้วิธีการต่างๆ เช่น การอ่านสำรวจ การอ่านข้าม การอ่านจับประเด็น การอ่านสรุปความ การอ่านวิเคราะห์ โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้เสนอลักษณะการอ่านมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านสำรวจ คือ การอ่านข้อเขียนอย่างรวดเร็ว เพื่อรู้ลักษณะเนื้อเรื่อง โดยสังเขป เป็นวิธีการอ่านที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเลือกสรรสิ่งพิมพ์ สำหรับใช้ประกอบการค้นคว้าหรือการแนวเรื่อง สำหรับการเขียนรายงาน และรวบรวมบรรณานุกรมในหัวข้อที่เขียนรายงาน

2. การอ่านข้าม เป็นวิธีการอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อเข้าไปในเนื้อหาของข้อเขียน โดยเลือกอ่านข้อความบางตอน เช่น การอ่านคำนำ สารสังเขป บทสรุป และการอ่านเนื้อหาเฉพาะตอนที่ตรงกับความต้องการ

3. การอ่านผ่าน เป็นการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning Reading) โดยผู้อ่านทำการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยังสิ่งที่เป็เป้าหมายในข้อเขียน เช่น คำสำคัญ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้วอ่านรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการ เช่น การอ่านเพื่อค้นหาชื่อในพจนานุกรม และการอ่านแผนที่

4. การอ่านจับประเด็น หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อเขียน โดยทำความเข้าใจสาระสำคัญ ในขณะที่อ่าน มักใช้ในการอ่านข้อเขียนที่ไม่ยากนัก เช่น บทความ การอ่านเร็วๆ หลายๆ ครั้ง จะช่วยให้จับประเด็นได้ โดยการอ่านมีเทคนิค คือ ต้องสังเกตคำสำคัญ ประโยคสำคัญที่มีคำสำคัญ และทำการย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

5. การอ่านสรุปความ หมายถึง การอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนเข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญออกจากกัน โดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจน รู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง การอ่านสรุปความมี 2 ลักษณะ คือ การสรุปแต่ละย่อหน้าหรือแต่ละตอน และสรุปจากทั้งเรื่อง หรือทั้งบท การอ่านสรุปความควรอ่านอย่างคร่าวๆ ครั้งหนึ่งพอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างดี หลังจากนั้นตั้งคำถามตนเองในเรื่องที่อ่านว่า เกี่ยวกับอะไร มีเรื่องราวอย่างไร แล้วเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสำนวนภาษาของผู้สรุป

6. การอ่านวิเคราะห์ คือ การอ่านเพื่อค้นคว้าและเขียนรายงาน โดยทั่วไปต้องมีการวิเคราะห์ความหมายของข้อความ ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอาจใช้คำและสำนวนภาษาในลักษณะต่างๆ อาจเป็นภาษาโดยตรง มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจและภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาดี มีประสบการณ์ในการอ่านมากและมีสมาธิในการอ่านดี ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555)

โอพาร์ สุนทรภูษิต (2550) ได้เสนอลักษณะและวิธีการอ่าน 5 ขั้นตอน ที่ทำให้อ่านเร็วและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

1. การเตรียมตัวอ่าน (Prepare) โดยผู้อ่านต้องพยายามถามคำถามที่สำคัญ 3 ข้อคือ ทำไมต้องอ่านหนังสือเล่มนี้ อะไรบ้างที่ผู้อ่านรู้อยู่แล้วในหนังสือเล่มนี้และอะไรบ้างที่ผู้อ่านต้องการจะรู้จากหนังสือเล่มนี้ เมื่อได้คำตอบแล้วผู้อ่านต้องตั้งปณิธานให้แน่วแน่ ต่อจากนั้นก็ดำเนินการขั้นต่อไป

2. อ่านแบบผ่าน (Preview) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหนังสือที่อ่าน โดยการอ่านแบบผ่านมีหลักคือ สิ่งที่ต้องอ่านปกหน้า ปกหลัง ปกด้านใน สารบัญ ดัชนี และ บรรณานุกรม สังเกตโครงสร้าง เช่น ชื่อบท หัวข้อหลัก หัวข้อรอง รูปภาพ กราฟ การ์ตูนและรูปถ่าย กำจัดเนื้อหาในหนังสือที่ผู้อ่านมั่นใจว่าต้องไม่อ่าน เน้นเนื้อหาที่ต้องการ ถมย้า อะไรคือสิ่งที่ผู้อ่าน ต้องการ

3. การอ่านแบบขำ (Passive Reading) โดยหาคำศัพท์ที่โดดเด่น สังเกตข้อความหนังสือ ที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง ทำความเข้าใจกับคำศัพท์ที่ใช้ในหนังสือหากผู้อ่านยังไม่คุ้นเคย

4. การอ่านแบบสรุป (Active Reading) หมายถึง การอ่านย่อหน้าแรกของแต่ละบท อ่านประโยคแรกของทุกๆ ย่อหน้า ขณะอ่านใช้ปากกาเน้นข้อความ ชีดเส้นใต้วงกลมใจความสำคัญ หรือจดสรุปความเข้าใจ หรือเขียนแผนที่ความคิด

5. การเลือกอ่าน (Selective Reading) อ่านเฉพาะในสิ่งที่ต้องการอ่าน เพื่อค้นหาหัวข้อ ต่างๆ ที่ผู้อ่านสนใจ

โดยโอพาร์ สุนทรภูษิต ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าเทคนิค 5 ขั้นตอนนี้ หากต้องการให้มี ประสิทธิภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์อื่นๆ เพิ่มเติมด้วย เช่น การอ่านเร็ว เทคนิคการจำสิ่งที่อ่าน เทคนิค การใช้สายตา เทคนิคการกำจัดสิ่งรบกวนในการอ่าน

สรวรมณท์ สิทธิสมาน (2550) ได้เสนอลักษณะและวิธีการอ่าน ที่ปลูกฝังให้เด็กๆ รักการอ่านดังนี้

1. การอ่านออกเสียงร่วมกัน เพราะเด็กๆ เรียนรู้ที่จะรักสำเนียงของภาษา ก่อนที่พวกเขา จะสังเกตถ้อยคำที่เขียนตามหน้ากระดาษ

2. การโฆษณาความสำคัญในการอ่าน คือ การจูงใจให้เด็กๆ ต้องการอ่าน เพื่อพวกเขา จะได้ฝึกฝนการอ่านต่อไป อย่างอิสระเสรีและกลายเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพต่อไป

3. พ่อแม่หรือคนในครอบครัวทำเป็นตัวอย่าง เพราะประสบการณ์ด้านอารมณ์มีผลต่อ การตัดสินใจของเด็กในการเรียนรู้แต่ละสิ่ง เด็กๆ มักได้รับรู้แรงจูงใจมาจากตัวอย่างพ่อหรือแม่ และครุสุทศนกับกับการอ่าน สามารถสร้างความรู้สึกลงในแง่บวกได้

4. การให้รางวัล หากอยากให้เด็กรักการอ่าน ก็ควรจะมีการสร้างเงื่อนไขด้วยการให้ รางวัล ด้วยการให้เป็นหนังสือ โดยให้เลือกเรื่องที่อยากอ่าน

5. ใช้โทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์ โดยผู้ปกครองควรเลือกเวลาและรายการที่กระตุ้น ความสนใจของเด็กและสนับสนุนการอ่าน เช่น รายการชีวิตสัตว์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่เด็กๆ ไม่ควรดูโทรทัศน์มากกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สรุปได้ว่าลักษณะและวิธีการอ่านมีหลายลักษณะ แต่แต่ละลักษณะจะมีวิธีแตกต่างกัน ผู้อ่านควรเลือกให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้ง ว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร จากนั้นจึงศึกษาวิธีอ่านเพื่อให้อ่านได้เร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

การเตรียมความพร้อมในการอ่าน

การอ่านจะดำเนินไปได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและองค์ประกอบที่อยู่ภายในร่างกาย การอ่านท่ามกลางบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการอ่าน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้เสนอว่าการเตรียมความพร้อมในการอ่านควรคำนึงถึงดังนี้

1. การจัดสถานที่สิ่งแวดล้อม สถานที่ที่เหมาะสมกับการอ่านควรมีความเงียบสงบ ตัดสิ่งต่างๆ ที่รบกวนสมาธิออกไป มีอุณหภูมิและแสงสว่างที่เหมาะสม มีโต๊ะที่มีความสูงพอเหมาะ และเก้าอี้ที่นั่งสบาย ไม่นุ่มหรือแข็งจนเกินไป

2. การจัดท่าทางการอ่าน ตำแหน่งของหนังสือควรอยู่ห่างประมาณ 35-45 เซนติเมตร และหน้าหนังสือจะต้องอยู่ตรงกลางสายตา ควรนั่งให้หลังตรง ไม่ควรนอนอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้สมองได้รับเลือดไปหล่อเลี้ยงอย่างเต็มที่ ก็จะทำให้เกิดการตื่นตัวต่อการรับรู้ จดจำ และอ่านได้นาน

3. การจัดอุปกรณ์ช่วยในการอ่าน เช่น กระดาษสำหรับบันทึก ดินสอ ปากกา

4. การจัดเวลาที่เหมาะสม สำหรับนักศึกษาที่มีการทบทวนบทเรียน ควรอ่านหนังสือในช่วงเวลาที่เหมาะสม คือ ไม่ดึกมาก ตั้งแต่ 20.00-23.00 น. เนื่องจากร่างกายยังไม่ล้าจนเกินไป หรืออ่านในตอนเช้า 05.00-06.30 น. หลังจากที่ร่างกายได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ในการอ่านแต่ละครั้ง ไม่ควรเกิน 50 นาที และให้เปลี่ยนแปลงอิริยาบถสัก 10 นาที ก่อนลงมืออ่านต่อไป

5. การเตรียมตนเอง ได้แก่ การทำจิตใจให้แจ่มใส มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจและมีสมาธิในการอ่าน นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ มีสุขภาพสายตาที่ดี ตัดปัญหาการรบกวนจิตใจให้หมด การแบ่งเวลาให้ถูกต้อง มีระเบียบวินัยในชีวิต โดยให้เวลาแต่ละวันฝึกอ่านหนังสือ และพยายามฝึกทักษะใหม่ๆ ในการอ่าน เช่น ทักษะการอ่านเร็วอย่างเข้าใจ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555)

สรุปได้ว่าการอ่านจะมีประสิทธิภาพได้ ต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านการจัดสถานที่ การจัดท่าทาง การจัดอุปกรณ์บันทึก การจัดเวลาที่เหมาะสม และเตรียมตนเองทั้งด้านจิตใจและความมุ่งมั่นให้พร้อม

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านเพราะเป็นจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่าน การอ่านอย่างเข้าใจจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

ราณี ศรีโมรา (2549) ได้รวบรวมความหมายของความเข้าใจในการอ่านที่นักการศึกษาในต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน เช่น เซฟเฟอร์ด อธิบายว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความเข้าใจภาษาของผู้เขียนและตีความให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน ส่วนเคอร์ซง ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านเกี่ยวข้องกับการใช้กระบวนการคิด ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน คาร์ให้ความหมายความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นการตีความเรื่องที่อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เดิมในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและคาร์เรลส์อธิบายว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงเรื่องหรือ โครงสร้างของข้อเขียนหรือสรุปในความหมายกว้างได้ว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ การรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารจากงานเขียน

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ การรับข้อมูลข่าวสารจากงานเขียนที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิมและใช้กระบวนการคิดในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และความคิดของผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง

ลักษณะของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการอ่านที่มีความสำคัญมาก การที่จะอธิบายการอ่านให้เข้าใจโดยตรงนั้นยังไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจน นอกจากจะสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความเข้าใจ เช่น การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

ชวาล แพร์ตกุล (2520) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเข้าใจในการอ่านนั้น ประกอบด้วยพฤติกรรม 3 แบบคือ

1. การแปลความ คือ ความสามารถแปลความหมายของสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏโดยตรงหรือความหมายโดยนัยได้
2. การตีความ คือ ความเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนหรือมีความหมายโดยนัยออกมาเป็นความคิดของตนเอง

3. การขยายความ คือ ความสามารถในการขยายความของเรื่องให้ไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิม

เวนไรท์ (Wenrit, อ้างถึงใน ราณี ศรีโมรา, 2549) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความเข้าใจในสิ่งที่ตนอ่านดังนี้

1. สามารถเก็บใจความสำคัญและระลึกถึงได้เมื่อต้องการ
2. สามารถเลือกอ่านหัวข้อหรือใจความสำคัญในเนื้อเรื่องได้
3. สามารถตีความหมาย ใจความและแนวคิดของเรื่องทีอ่านได้
4. สามารถสรุปเรื่องราวและสาระต่างๆ จากเรื่องทีอ่านได้
5. สามารถสรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องทีตนอ่านได้
6. สามารถเชื่อมโยงความรู้ทีได้รับจากการอ่านกับประสบการณ์เดิมได้

สรุปได้ว่าผู้มีความเข้าใจในการอ่านต้องมีพฤติกรรมทีแสดงออกคือ สามารถจับใจความสำคัญ สรุปความ แปลความ ตีความ ขยายความ และประเมินค่าเรื่องทีตนเองอ่าน ได้

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนี้ถือเป็นหัวใจของการอ่าน การทีผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจได้มากน้อยเพียงใดนั้น ราณี ศรีโมรา (2549) ได้รวบรวมองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านจากผู้มีความรู้ทางด้านการศึกษาไว้หลายท่าน เช่น วูลโฟล์คให้ความเห็นว่องค์ประกอบสำคัญทีช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นคือ การทีผู้อ่านตระหนักถึงกลวิธีทีต้องใช้ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านซึ่งได้แก่ การอ่านเอาความหมายโดยรวมของบทอ่าน การใช้อัตราเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับบทอ่าน การรู้จักจับใจความสำคัญของบทอ่าน การใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมประโยคต่างๆ การนำความรู้เดิมมาใช้ การตีความจากบริบท การใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีต่างๆ มาช่วยทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนวิลเลียมได้กล่าวถึงองค์ประกอบทีจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพว่ประกอบด้วยความรู้ในระบบการเขียน (knowledge of writing system) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง ความรู้ในเรื่องภาษา (knowledge language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา ความสามารถในการตีความ (ability of interpret) หมายถึง การเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความทีต่อเนื่องกันและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ความรู้รอบตัวทั่วไป (knowledge of the world) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรมเหตุการณ์ปัจจุบันตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (reason of reading style) ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกันซึ่งจะมีผลต่อการเลือก วิธีการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้อง

ทราบว่าตนเองกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไร และจะเลือกอ่านอย่างไรให้เหมาะสม และผู้ดูแล
ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของการอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ผู้อ่านจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่าง
เสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำก่อนในระยะแรก จนกระทั่งเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์
ในการอ่านมากขึ้นก็จะสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (schema) ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา
และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรืองานเขียนนั้น (conceptual or semantic completeness)
หากเนื้อเรื่องที่อ่านขาดความสมบูรณ์ผู้อ่านจะไม่เข้าใจยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง
ที่อ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (text schema) งานเขียนแต่ละ
ชิ้นมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกันและสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียน
ด้วย ดังนั้นถ้าหากงานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมของ
ผู้อ่านแล้ว การอ่านจะไม่ประสบผลสำเร็จ

ทรงพร อิศโรรุทกุล (2539) ได้จำแนกองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้
3 ประการคือ

1. องค์ประกอบของการอ่านเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวหนังสือ คำศัพท์ โครงสร้างเนื้อหา
2. องค์ประกอบที่เป็นการกระทำของผู้อ่าน ได้แก่ การตั้งสมมุติฐาน การเดา การปรับ
ความรู้เดิมกับข้อความที่อ่านด้วยกัน

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพจิตใจและอารมณ์ของผู้อ่าน ได้แก่ ความสนใจของสิ่งที่
อ่านและความพร้อมด้านอารมณ์เป็นต้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ กลวิธีที่ใช้ การรู้จักจับ
ใจความสำคัญ การตีความจากบริบท การสะกดคำ การอ่านออกเสียงและความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ
การเรียงคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความรู้เดิม ความสามารถในการเข้าใจ
จุดประสงค์ ความรู้รอบตัวทั่วไป สภาพอารมณ์ ความสนใจและเหตุผลความต้องการในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากความหมายและองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน จะเห็นได้ว่าความเข้าใจใน
การอ่านต้องอาศัยทักษะทางปัญญาหลายอย่าง เพื่อที่จะพัฒนาขึ้นมาเป็นความสามารถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องนี้มีผู้จำแนกความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

สมุทร เช่นชวานิช (2529) ได้สรุปความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้วนั้นเมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้สามารถแยกแยะหรือสรุปประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่า อะไรที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่ผ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้ว ได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนในการพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสานความรู้ที่สึกที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

บงกช สัปพันธ์ (2529) ให้ทรงเสนอว่าความเข้าใจในการอ่านต้องประกอบด้วยความสามารถ 10 ประการดังนี้

1. เข้าใจความหมายของคำศัพท์ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญ วลี ประโยค

2. แยกแยะข้อเท็จจริงและทำตามคำสั่งได้อย่างมีระบบ

3. จับใจความสำคัญที่สุดพร้อมทั้งจำแนกระหว่างในความสำคัญและรายละเอียดได้

4. เข้าใจและเรียบลำดับข้อความได้

5. สรุปเรื่องราวและให้ข้อคิดเห็นได้

6. ทำนายผลได้ใกล้เคียง

7. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้

8. จำแนกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นและจากการพิสูจน์สมมุติฐาน

9. แก้ปัญหาด้วยการตีความได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีความหมายกำกวม

10. อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและอ่านอย่างซาบซึ้ง

ความเข้าใจทั้ง 10 ประการผู้อ่านจะต้องมีความสามารถอย่างน้อย 5 ประการ จึงจะถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สมพร มั่นตะสูตร (2539) ได้แปลความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. การแปลความ (translation) หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกเป็นใหม่ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลอยู่ที่การวัดความแม่นยำของภาษาใหม่ ว่ายังคงรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องราวเดิมได้ครบถ้วนหรือไม่

2. การตีความ (Interpretation) เป็นการเอาความเดิมมาบันทึกใหม่เรียบเรียงใหม่ มองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆ ภายในเรื่องราวนั้นๆ ย่อเรื่องต่างๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นการขยายความคิดให้กว้างวงลึกซึ้งไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ สามารถประเมินหรือคาดคะเนหรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้

ดอลแมน ชานและจอร์น (Dallman Chan & John., 1984, pp.408-411) ได้จำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ ออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Reading on the factual level) ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

1.1 การรู้ความหมายของคำ (Knowing the meaning of words)

1.2 การจับใจความสำคัญ (finding the main idea)

1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (detecting the sequence)

1.4 การหาความเป็นจริงจากเรื่อง (Recognizing facts)

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Reading on the interpretative or inferential level) ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

2.1 การสรุปและรวบรวมเรื่องที่อ่าน (Summarize and organize)

2.2 การรู้ความหมายโดยทั่วไปของเรื่องที่อ่าน (Arriving at generalization)

2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting outcomes)

2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Interring the meaning of figurative language)

2.5 การเปรียบเทียบ (Making comparisons)

2.6 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying character traits)

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Reading on the evaluative level)

3.1 การแยกความเป็นจริงกับความคิดเห็น (Differential facts and opinions)

3.2 การพิจารณายอมรับสิ่งที่อ่านว่ามีค่าพอเพียง (Judging adequacy worth of acceptability)

3.3 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying author's purpose)

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974, pp.147-148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานจากแซนเดอร์ส (Sanders) ซึ่งคัดแปลงมาจากลำดับชั้นการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) แบ่งได้ 7 ระดับคือ

1. ระดับความจำ (Memory) คือ การที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ซึ่งจะเป็นการจำในเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน

2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ การนำเอาข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความจากคำจำกัดความ การแปลข้อความที่เป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ เช่น เมื่อได้เหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ สามารถทำนายเหตุการณ์ต่อไปได้หรือสรุปความจากเรื่องที่กล่าวโดยทั่วไป และสามารถมองเห็นเป็นภาพพจน์ในสิ่งที่อ่านได้

4. ระดับประยุกต์ (Application) คือ ความเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จได้

5. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการอ่าน แยกแยะส่วนประกอบย่อยๆ ที่ประกอบกันเข้ามาเป็นส่วนใหญ่ได้แก่ การวิเคราะห์ การโฆษณาชวนเชื่อ แยกแยะ บทประพันธ์ ตรวจสอบการใช้เหตุผลและความเห็นในสิ่งที่อ่านได้

6. ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาเรียบเรียงผสมผสานกันแล้วจัดเรียบเรียงใหม่

7. ระดับประเมินผล (Evaluation) คือ การที่ผู้อ่านสามารถวางเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่อ่านตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ได้

สนิท ตั้งทวี (2538) แบ่งระดับความเข้าใจหรือความสามารถในการอ่านเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. การอ่านเอาเรื่อง การอ่านในระดับนี้เป็นการอ่านออกออกอ่านได้อ่านแล้วรู้ว่าเรื่องอะไร เป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร ในการอ่านแบบนี้ผู้อ่านใช้ความสามารถด้านความสำคัญเป็นใหญ่

2. การอ่านตีความ คือ การอ่านแล้วแปลความ ตีความ ขยายความ ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือไปจากการอ่านเอาเรื่องคือจำเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความได้ เป็นการอ่านที่มีระดับสูงกว่าการอ่านเอาเรื่อง

3. การอ่านขั้นวิจารณ์ การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถของสติปัญญาขั้นสูงสุด โดยอาศัยการอ่านระดับการอ่านเอาเรื่อง ใช้การแปลความเป็นพื้นฐานอาศัยประสบการณ์ของผู้อ่าน นำเอาความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า มาช่วยในการตัดสินใจเรื่องหรือข้อความที่อ่าน

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ การสรุปความ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านขยายความ และการอ่านประเมินค่าจากเรื่องหรือข้อความที่อ่าน ซึ่งเป็นสาระที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการวิจัยครั้งนี้และการจัดกิจกรรมการอ่านจะมีประโยชน์ต่อชีวิต ต่อสังคมและต่อประเทศชาติในอนาคต จึงควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้กับเด็กและเยาวชน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกับส่วนของตน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สุคนธ์ สิ้นชพานนท์ และคณะ (2545) กล่าวว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันในกลุ่มย่อยๆ เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนแต่ละคนจะต้องร่วมมือในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เก่งจะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพราะยึดถือแนวความคิดที่ว่า ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนจะรวมเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2549) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 3-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันในการเรียนรู้ร่วมกัน แต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม มีเป้าหมายคือความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

ทิสนา เขมมณี (2554) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

เลดโลว์ (Ledlow, 2003) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นกระบวนการที่นักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันในกลุ่มย่อย (2-5 คน) ครอบคลุมแบบลักษณะงานให้เหมาะสมกับการทำงานแบบกลุ่ม มีการพึ่งพาอาศัยในทางบวก เน้นการรับรู้ที่ไม่มีใครสำเร็จได้ ถ้าคนในกลุ่มไม่สำเร็จ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนรู้ (ทุกคนในกลุ่มทำกิจกรรม) ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจาก “พระเอกหน้าชั้นเรียน” เป็น “ผู้ชี้แนะ” (เปลี่ยนบทบาทจากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้ชี้แนะด้านวิชาการและการจัดการชั้นเรียน

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดนักเรียนออกเป็นกลุ่ม สมาชิก 2-6 คน โดยการจัดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความหลากหลาย ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ เพศและอื่นๆ แต่ละคนจะมีบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน เน้นกระบวนการร่วมมือกันและกันมากกว่าแข่งขันความสำเร็จของตนเอง จะต้องควบคู่ไปกับความสำเร็จของกลุ่มโดยรวม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Reinforcement Theory) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่นักเรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันสมาชิกจะได้รับมอบหมายหน้าที่ทุกคน และยึดหลักว่าความสำเร็จของตนเองคือความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นในการทำงานจะต้องมีการให้กำลังใจกัน อาจเป็นคำชมเชย รางวัล เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนทำงานให้ดีที่สุด เพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งหลักการดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากวิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) ซึ่งมีแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) มีแนวคิดว่าการกระทำใดๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่จะลดลงและหายไปในที่สุด (พรณี ชูทัยเจนจิต, 2538)

มาตินี จุฑะรพ (2537) กล่าวถึงการเสริมแรงว่า การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึงการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง โดยการให้การเสริมแรงทางบวก และการให้การเสริมแรงทางลบ

การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การให้สิ่งเร้าที่จะกระตุ้น หรือทำให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น หรือการให้บุคคลพอใจ เช่น ขนม คำชม สิ่งเร้านี้มัก เรียกว่ารางวัล (Reward) การเสริมแรงทางบวก ได้แก่

1) การเสริมแรงที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่

1.1) ตัวเสริมแรงทางสังคม อาจจะเป็นเรื่องของวาจา คำชื่นชม หรือการแสดง ท่าทาง เช่นการพยักหน้า

1.2) ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของที่กินได้ เช่น ขนม

1.3) ตัวเสริมแรงที่เป็นกิจกรรมนันทนาการ เช่น ทำเลขเสร็จจะได้เล่นฟุตบอล

2) การเสริมแรงที่เกิดจากภายในตัวบุคคลเป็นความต้องการภายใน (Intrinsic Reinforcement) ซึ่งครอบคลุมถึงความรู้สึกนึกคิดต่างๆ เช่น ความภูมิใจ ความสุข ซึ่งตัวเสริมแรง ภายในนี้จะอธิบายได้ว่าทำไมบุคคลหลายคนจึงแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ที่เมื่อแสดงแล้วไม่เห็น จะได้รับผลตอบแทนที่เห็นอย่างเด่นชัด ความรู้สึกภายในนี้จัดได้ว่าเป็นตัวเสริมแรงต่อการแสดง พฤติกรรมนั่นเอง

ในการเรียนแบบร่วมมือนั้น การให้ความสนใจ การยอมรับ การให้คำชมเชย จากกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพมาก โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น มักจะมีธรรมชาติ รวมกลุ่ม เชื่อและทำตามกลุ่มมากกว่าครู การฝึกให้กลุ่มเพื่อนกล่าวคำชมเชย การยอมรับ และการ ให้ความสนใจรูปแบบกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเป็นทั้งผู้สอน ซึ่งจะได้แสดงความสามารถได้เต็ม ศักยภาพขณะเดียวกันก็เป็นผู้รับฟังและการให้การยอมรับ ชมเชยผู้พูด จะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ กำลังทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และขณะที่รับฟังการสอน ก็มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนได้ อย่างเต็มที่ในด้านการประเมินผล การให้รางวัล การมอบเกียรติบัตร สำหรับกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด 3 ระดับแรก ก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้มีการแสดงพฤติกรรมได้ต่อไป (ปาริชาติ จิตรน้า, 2540)

2. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Need) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดประสบการณ์ให้นักเรียน ได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวและศักยภาพของตนเองร่วมมือ กันแก้ปัญหาต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้ โดยสมาชิกต่างตระหนักว่า แต่ละคนล้วนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ได้ร่วมคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวของเขาเอง การทำงานร่วมกัน กับผู้อื่น จะทำให้เข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเอง รู้จักตัวเอง ซึ่งโดยธรรมชาติของคนแล้วล้วนต้องการ การยอมรับจากผู้อื่น จากคนในสังคมและต้องการแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เพื่อสนองความต้องการ

ของตนเอง (อารี พันธัมณี, 2534) ซึ่งมาสโลว์ (Maslow) มองว่าเด็กมีธรรมชาติ พร้อมทั้งจะศึกษาสำรวจสิ่งต่างๆ คนทุกคนมีแรงภายในที่จะไปถึงสภาพที่เรียกว่า การรู้จักตนเองตรงตามสภาพที่เป็นจริง หรือต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเอง ซึ่งหมายถึงการยอมรับตนเองทั้งในส่วนบกพร่องและส่วนดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง (พรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) และประสาท อิศรปริดา (2547) กล่าวว่าความต้องการคือสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลทั้งร่างกายและจิตใจ ความต้องการของคนมักไม่ได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ เมื่อได้รับการตอบสนองระดับหนึ่งก็จะเกิดความต้องการมากขึ้น ไปอีกระดับหนึ่ง แนวคิดนี้จะเห็นได้ชัดในทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์

ความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ แบ่งออกเป็นขั้นดังนี้

- 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของคน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น
- 2) ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (Safety and Security Need) คือ ความต้องการความปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ต้องการการคุ้มครองปกป้อง
- 3) ความต้องการความรักและการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Belongness and Love Need) เป็นความต้องการเพื่อนหรือมิตร ร่วมงาน คู่รัก หรือคู่ครอง
- 4) ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Need) เป็นความต้องการที่รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่าทั้งในสายตาตนเองและสายตาผู้อื่น ได้รับการยกย่อง
- 5) ความต้องการรู้และเข้าใจ (Need to Know and Understand) เป็นความต้องการที่จะมีสัมฤทธิ์ผลทางปัญญา นั่นคือความปรารถนาที่จะรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยความสนใจอย่างแท้จริง ซึ่งมาสโลว์เห็นว่า ความต้องการตั้งแต่ขั้นนี้เป็นต้น ไปจะไม่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน
- 6) ความต้องการสุนทรีย์ (Aesthetic Need) ได้แก่ ความเป็นระเบียบ สัจธรรมและความสวยงาม
- 7) ความต้องการสร้างความประจักษ์ตนและการพัฒนาตนตามศักยภาพแห่งตน (Self-actualization Need) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง และรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ ต้องการที่จะคิดหรือกระทำให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของตนเอง อย่างสร้างสรรค์ และต้องการพัฒนาตามศักยภาพของตน

จากแนวคิดทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) แสดงว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการจะสนองความต้องการให้ตนเอง และความต้องการจะได้รับการตอบสนองก็ต่อเมื่อ ความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอก่อน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน โดยการนำทฤษฎีมาใช้นั้นคือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการพัฒนาและมีสมรรถภาพทั้ง 3 ด้าน ไปพร้อมๆ กัน คือ

ความรู้ (Cognitive) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective) และด้านทักษะ (Psychomotor) ซึ่งหมายความว่า ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้รู้จักคิด การใช้เหตุผล มีความชื่นชมหรือเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน โดยเฉพาะนักเรียนได้เป็นผู้ลงมือกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้จัดเตรียมสื่อ หรือเป็นผู้ให้คำแนะนำ (พรรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนแบบร่วมมือ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่ม โดยสมาชิกจะเป็นผู้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ซึ่งสมาชิกทุกคนจะมีโอกาสแสดงความสามารถที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ที่จะทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าเขาทำได้ดี มีประโยชน์ และมีความสำคัญต่อกลุ่ม

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory) ในการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียน ที่เน้นการช่วยเหลือ ร่วมกันคิดแก้ปัญหา นั่นคือให้นักเรียนได้ลงมือกระทำ ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ความเข้าใจ จากลักษณะดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา เพราะการที่นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว จะทำให้เกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม และมีการพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ จนสามารถคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ (พรรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา มองว่า คนเราทุกคนเกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยธรรมชาติพร้อมที่จะกระทำก่อน (Action) นอกจากนั้นยังเชื่อว่ามนุษย์มีพื้นฐานที่คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด 2 ชนิด คือการจัดและรวบรวม (Organization) และการปรับตัว (Adaptation) (สุรางค์ ใ้วตระกูล, 2537)

การจัดรวบรวม หมายถึง การจัดและรวบรวมกระบวนการต่างๆ ภายใน เข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องและเป็นระเบียบ พร้อมกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ครอบคลุมที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

การปรับตัว หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้อยู่ในสภาพสมดุล การปรับตัว ประกอบด้วย

1. การซึมซับ หรือดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะดูดซึมประสบการณ์ใหม่ รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา

2. การปรับโครงสร้างทางชีวปัญญา (Accommodation) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่

องค์ประกอบที่มีส่วนเสริมสร้างการพัฒนาการทางปัญญา ประกอบด้วย

1. วุฒิภาวะ (Maturation) การเจริญเติบโตด้านสรีระมีผลต่อการพัฒนาชีวปัญญาหรือจะต้องจัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับความพร้อมหรือวัยของเด็ก

2. ประสบการณ์ (Experience) ทุกครั้งที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจะเกิดประสบการณ์ที่มาจาก การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และการคิดหาเหตุผลซึ่งมีความสำคัญในด้านการแก้ปัญหา

3. การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission) หมายถึง การที่พ่อแม่ ลูก และคนที่อยู่รอบๆ ตัวเด็ก จะถ่ายทอดความรู้สึกลงให้แก่เด็ก หรือสอนเด็กที่พร้อมจะรับถ่ายทอดด้วยกระบวนการซึมซับประสบการณ์ หรือการปรับโครงสร้างของเซาว์ปัญญา

4. กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) หรือการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง (Self-regulation) ซึ่งอยู่ในตัวบุคคล เพื่อจะปรับความสมดุลของการพัฒนาเซาว์ปัญญาขั้นต่ำไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งสูงกว่า โดยใช้กระบวนการซึมซับประสบการณ์ และปรับโครงสร้างทางสติปัญญา

จากองค์ประกอบทั้ง 4 อย่างนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านความรู้ ความเข้าใจเพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมไม่ทำให้เกิด จึงมีได้เห็นว่าสติปัญญาของมนุษย์เป็นสิ่งติดตัวมาแต่กำเนิดหรือเป็นสิ่งที่เนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม โดยการที่จัดประสบการณ์ให้แต่จะต้องอาศัยซึ่งกันและกัน (พรรรณี ชุทัยเจนจิต, 2538)

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กันหลายทฤษฎีคือ ทฤษฎีเสริมแรงของสกินเนอร์ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา โดยในการจัดการเรียนการสอน ควรนำทฤษฎีมาใช้กับผู้เรียน เช่น ให้การเสริมแรง ให้ได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวและร่วมมือกันแก้ปัญหา และได้ลงมือกระทำด้วยตนเองให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ ความจำและทักษะ โดยครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Cooperative Learning จะมีชื่อเรียกที่ต่างกันไป แต่องค์ประกอบการเรียนรู้ที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เช่น, 2538) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและเชิงบวก (Positive Interdependence) นักเรียนรู้สึกว่าการจำเป็นต้องอาศัยผู้อื่นในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ กล่าวคือ “ร่วมเป็นร่วมตายกัน” วิธีที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้จะทำได้โดยให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น นักเรียนต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและเพื่อนทุกคนในกลุ่มต้องเรียนรู้ด้วยกัน

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotion Interaction) เนื่องจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก จะเกิดผลดีได้จะต้องมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ระหว่างนักเรียนในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ การสรุป การอธิบาย การขยายความในบทเรียนที่เรียน ให้แก่กลุ่มเพื่อนเป็นลักษณะที่สำคัญของการปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ

3. ทุกคนต้องรับผิดชอบต่องานที่ทำการศึกษา ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความรู้ช่วยเหลือให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มมีความรู้เรื่องนั้นเท่าๆ กันอย่างแท้จริง (Individual Accountability) การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจจะถือว่า ไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนจะเรียนรู้ในบทเรียนได้ทุกคนหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องวัดผลการเรียนของแต่ละคน เพื่อกลุ่มจะได้ช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่เก่ง บางทีครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกหรือสุ่มนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ตอบคำถาม กลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน โดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน

4. นักเรียนทุกคนสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ เข้ากันได้ทุกคน และสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยได้ (Interpersonal and Small Group Skills) โดยครูต้องฝึกให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย โดยนักเรียนต้องทำดังนี้

- 4.1 ต้องทำความรู้จักกันและไว้วางใจกัน
- 4.2 พูดสื่อความหมายกันได้อย่างชัดเจน
- 4.3 ยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน
- 4.4 ช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียน รู้จักการช่วยเหลือเอื้ออาทร มีการร่วมมือกันในกลุ่ม ดังนั้นทุกคน จึงเกิดการเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานให้สำเร็จ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) หมายถึง การให้นักเรียนมีเวลาและได้กระบวนการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใด และสามารถใช้ทักษะสังคม และมนุษย์สัมพันธ์ได้เหมาะสม กระบวนการกลุ่มนี้จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผล ในขณะที่สัมพันธ์ภาพระหว่างกลุ่มก็จะ เป็นไปด้วยดี กลุ่มจะมีความเป็นอิสระโดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่มและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1990 อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548) ได้สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกันและกันทางบวก (Positive Interdependence)

- 1.1 อธิบายงานที่ให้นักเรียนปฏิบัติอย่างชัดเจน
- 1.2 แจงจุดประสงค์หรือเป้าหมายของกลุ่ม

1.3 นักเรียนต้องเข้าใจและยอมรับว่า ความพยายามของตนให้ผลดีต่อตนเองและต่อสมาชิกกลุ่มทุกคน การยอมรับและการพึ่งพาอาศัยทางบวกจะช่วยสร้างความผูกพันในภาระหน้าที่ต่อความสำเร็จของกลุ่มเช่นเดียวกับความสำเร็จของตนเอง ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนแบบร่วมมือกัน

2. การมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม (Individual and Group Accountability)

2.1 สมาชิกกลุ่มทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของกลุ่มร่วมมือ ร่วมใจกันปฏิบัติงานโดยไม่เอาใจเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

2.2 สมาชิกกลุ่มต้องมีความเข้าใจตรงกัน เกี่ยวกับเป้าหมายของการทำงานกลุ่ม สามารถวัดได้รวมถึงความก้าวหน้าและความพยายามในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบว่าสมาชิกคนใดต้องการความช่วยเหลือ การสนับสนุน การกระตุ้นแรงเสริมเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ประสบผลสำเร็จ โดยที่ทุกคนต้องเข้มแข็งและพัฒนาขึ้น

3. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี และการสร้างสรรค์ต่อกันระหว่างบุคคลและระหว่างสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนต้องปฏิบัติงานร่วมกันอย่างจริงจังทุกคนต้องสนับสนุนช่วยเหลือกันเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน โดยการแบ่งปัน สื่อ วัสดุอุปกรณ์ กระตุ้นชมเชย เป็นการเสริมแรงจูงใจ ในความพยายามซึ่งกันและกัน การเรียนแบบร่วมมือกันเป็นระบบการให้การสนับสนุนกัน ทั้งทางด้านวิชาการและด้านบุคคล จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน การช่วยเหลือ การสนับสนุน พึงพาอาศัยกันจะปรากฏต่อเมื่อนักเรียนช่วยเหลือกันด้วยการยอมรับวิธีการแก้ปัญหา วิธีปฏิบัติ ร่วมอภิปราย การระดมความรู้ที่ได้เรียนมา สอนหรืออธิบาย เพื่อเสริมให้แก่เพื่อนด้วยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

4. การสอนทักษะทางสังคมทักษะในการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัย และทักษะการปฏิบัติงานกลุ่มที่จำเป็น การเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนละเอียดมากกว่าการเรียนแบบแข่งขันหรือการเรียนด้วยตนเอง เพราะนักเรียนจะต้องเรียนทั้งสาระความรู้ด้านวิชาการ (Task Work) เช่นเดียวกับทักษะทางสังคม การปฏิบัติงานร่วมกันภายในกลุ่ม (Team Work) ดังนั้น สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องรู้ เข้าใจ และมีความสามารถในการใช้ภาวะผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจ การสร้างความเชื่อถือ การสื่อความหมาย การจัดการแก้ไขข้อขัดแย้งในกลุ่ม และการจูงใจให้ปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องสอนทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง เช่นเดียวกับการให้ความรู้และทักษะทางวิชาการต่างๆ เพราะการร่วมมือกันกับการจัดแย้งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) การปฏิบัติงานกลุ่มหรือกระบวนการกลุ่มเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือกัน กระบวนการจะปรากฏเมื่อสมาชิกกลุ่มร่วมมือกันอภิปรายจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยที่สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนั้นกลุ่มจะต้องอธิบายให้สมาชิกทุกคนได้เข้าใจการปฏิบัติงานอย่างไรที่จะช่วย และไม่ช่วยให้งานกลุ่มบรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย และช่วยตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดในกลุ่มที่ควรปฏิบัติต่อไป พฤติกรรมใดควรเปลี่ยนแปลง กระบวนการเรียนรู้จะเกิดอย่างต่อเนื่องเป็นผลมา

จากการวิเคราะห์อย่างละเอียดว่าสมาชิกกลุ่มปฏิบัติงานร่วมกันอย่างไร และประสิทธิภาพกลุ่มจะพัฒนายิ่งขึ้นอย่างไร

จากองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือมีองค์ประกอบ 5 ประการคือ

1. การพึ่งพาอาศัยกันและกันเชิงเชิงบวก
2. การมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม
3. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและระหว่างสมาชิกในกลุ่ม
4. การสอนทักษะทางสังคมในการพึ่งพาอาศัยกันและทักษะการปฏิบัติงาน
5. กระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (1991 อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2550) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือกันดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำถึงบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียน แจกวัสดุประสงค์ของการเรียนในแต่ละบท เวลาที่ใช้สอนและฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
2. **ขั้นสอน** ครูทำการสอนในรูปแบบของกิจกรรมการสอน ด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แหล่งข้อมูลที่จะค้นคว้าและมอบหมายงานในกลุ่ม
3. **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** นักเรียนในแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ตามที่ได้รับมอบหมายจะช่วยเหลือกัน ส่งเสริมสนับสนุนร่วมกันปฏิบัติ ทำให้เกิดการเสริมแรงกัน
4. **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายงานบุคคล ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ
5. **ขั้นสรุปบทเรียนและผลการทำงานกลุ่ม** ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่ง ที่ผู้เรียนไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มหาจุดเด่น จุดด้อย

ชูติมา มุสิกานนท์ (2538) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอน โดยการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันที่คล้ายคลึงกันดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** ครูสอนทักษะในการเรียนแบบร่วมมือกันจัดกลุ่มนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของเนื้อหาในบทเรียน และชี้แจงวิธีการปฏิบัติงานร่วมกัน
2. **ขั้นสอน** ครูสอนเนื้อหาบทเรียนด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมและให้งานนักเรียนร่วมกันปฏิบัติ

3. ชั้นทำงานกลุ่ม นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยในการเรียนรู้ร่วมกัน แต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบคนละบทบาท ช่วยเหลือ อภิปราย และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
4. ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ โดยการตรวจผลงานเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล
5. ชั้นสรุปบทเรียนและอภิปรายผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม เพื่อการนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนสอนแบบร่วมมือกัน ประกอบด้วยขั้นเตรียมขั้นสอนโดยครู ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงาน ขั้นสรุปบทเรียนและอภิปรายผลการทำงานกลุ่มในขั้นตอนการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน ครูควรระลึกอยู่เสมอว่า ความสำเร็จของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียนนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นหรือเป็นไปได้โดยอัตโนมัติ โดยตัวนักเรียนเองแต่อยู่ที่ผลของการวางแผน และการเตรียมการสอนของครู รวมถึงวิธีการนำเสนอในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างแท้จริง

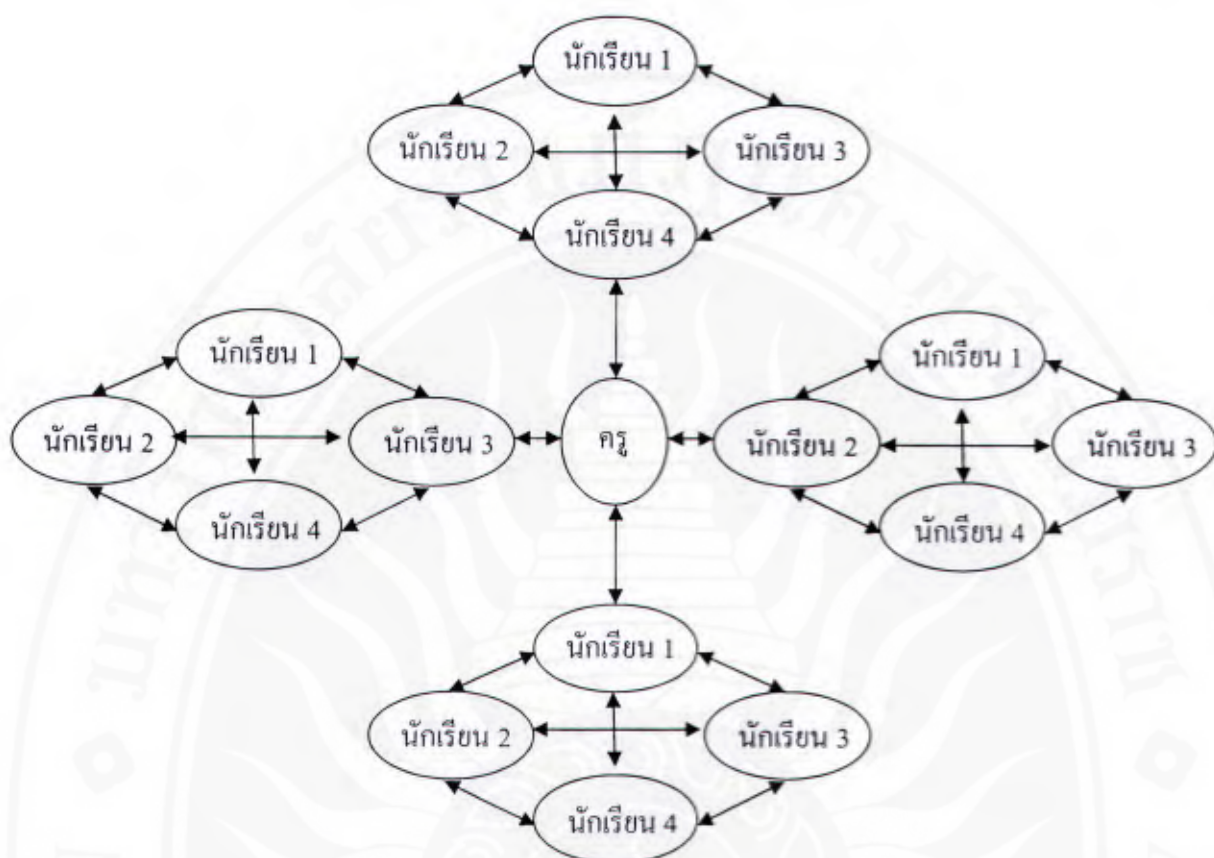
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นถ้าพิจารณาระหว่างการจัดสภาพห้องเรียนแบบเดิมและแบบร่วมมือจะมีความแตกต่างกันออกไปดังรูป (สมศักดิ์ ขจรเจริญกุล, 2538)

ภาพที่ 1 ห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม

จากภาพที่ 1 ในการสอนแบบเดิมเป็นการสอนที่มักจะพบมากในปัจจุบัน ที่ครูมักจะเป็นผู้ให้ความรู้เพียงอย่างเดียวโดยมีผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้จากครู ซึ่งการสอนแบบเดิมผู้เรียนไม่มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์กัน (ชอบ สีซอ, 2533)

ภาพที่ 2 แสดงถึงห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

จากภาพที่ 2 การจัดการเรียนแบบร่วมมือควรจัดให้นักเรียน นั่งเข้าหากันในกลุ่ม เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาอภิปรายหาคำตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และได้มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันช่วยกันเรียนและรับผิดชอบตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และก่อให้เกิดความรักความเข้าใจต่อกัน เห็นอกเห็นใจและยอมรับบุคคลอื่นมากขึ้นและเป็นการสร้างทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ควรจัดให้ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อจะได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้

ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ในมิติของพัฒนาการความสัมพันธ์ทางสังคม สลาบิน (Slavin, 1983 อ้างถึงใน วัชรานเล่าเรียนดี, 2548) ได้ย้ำให้เห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือแรงร่วมใจจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในแง่ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในทางที่ดี กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจจะทำให้ลดความรู้สึกเหลื่อมล้ำทางด้านเพศ สังคม เศรษฐกิจและอื่นๆ ลง แต่จะมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการช่วยเหลือการร่วมมือกันเข้ามาแทนที่ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข

โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเก่งในมิติของมนุษยสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Interpersonal) ในทางดีงาม

จอห์นสันแอนด์จอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1990 อ้างถึงใน สุทธิรัตน์ ปัญญาทิพย์, 2544) กล่าวถึงประโยชน์ในการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนมีการร่วมมือกันทำงานกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กไม่เก่ง
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

อรพรรณ พรสีมา (2540) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนจะช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนให้ความร่วมมือกันและกัน บรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย สมาชิกในกลุ่มทุกคนกล้าถามคำถามที่ตนเองไม่เข้าใจ บรรยากาศเช่นนี้นำไปสู่การอภิปรายซักถามทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนอันจะนำไปสู่การเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
2. ทำให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การทำความเข้าใจในความคิดรวบยอดหรือหลักการที่สำคัญนั้น
3. ช่วยลดปัญหาวินัยในชั้นเรียน กล่าวคือ นักเรียนทุกคนจะให้กำลังใจยอมรับร่วมมือ และช่วยเหลือกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่มการเรียน พฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง และการโต้เถียงในชั้นเรียนจึงไม่ปรากฏให้เห็น
4. ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้งชั้น การที่นักเรียนเก่งช่วยนักเรียนอ่อน นักเรียนเก่งจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของหัวข้อที่กำลังเรียน ได้ชัดเจนขึ้นในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่เรียนช้าย่อมจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดจากเพื่อนซึ่งใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าการเรียนจากครู ซึ่งอาจจะใช้ภาษาวิชาการชั้นสูงและเข้าใจยาก

5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดเชิงสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง

6. มีทักษะในการบริหารจัดการ การเป็นผู้นำการแก้ปัญหา มนุษยสัมพันธ์และการสื่อความหมายดีกว่า ทักษะดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นจากการที่นักเรียนได้ทำงาน อภิปรายซักถามช่วยเหลือแลกเปลี่ยนและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

7. ช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันแบบเผชิญหน้า

ซูศรี สนิทประชากร (2534) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และความรู้นั้นจะคงทนกว่า
2. รู้จักการใช้เหตุผลมากขึ้น มีความเข้าใจในเรื่องนั้นลึกซึ้งและมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า

3. มีแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่จะเรียนรู้มากขึ้น

4. สนใจในการทำงาน และลดความไม่เป็นระเบียบวินัยของห้องเรียนลงได้มากเพราะทุกคนทำงานร่วมกัน

5. ได้รับแนวความคิด ความสามารถมากขึ้นจากเพื่อน

6. มีการยอมรับในความแตกต่างระหว่างเพื่อนในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัย เพศ ความสามารถ ระดับของสังคม และลักษณะแตกต่างอื่นๆ ของเพื่อน แม้กระทั่งสีผิวในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเมื่อใช้วิธีการนี้จะช่วยให้เกิดความเข้าใจกันดียิ่งขึ้น

7. มีการช่วยเหลือสนับสนุนกันในด้านต่างๆ

8. มีสุขภาพจิต การปรับตัว และการทำงานในสถานที่ที่เป็นธรรมชาติดีดิ่งเครียด

9. ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ที่จะให้กับเพื่อน

10. มีทักษะทางด้านสังคมมากขึ้น

11. มีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน

12. มีทัศนคติที่ดีมากขึ้นต่อการเรียนวิชานั้น และต่อเพื่อนร่วมชั้น

13. มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

กุลยา เบญจกาญจน์ (2538) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับทัศนคติ พื้นฐานและคุณค่าในการรู้จักคิดอย่างอิสระทั้งในและนอกห้องเรียน

2. ในกรณีที่นักเรียนเห็นห่างจากที่บ้าน ห้องเรียนจึงเป็นแหล่งทดแทน หากครูวางแผนให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันเป็นอย่างดี จะเป็นแหล่งที่สร้างสรรค์พฤติกรรมทางสังคม

3. ช่วยให้นักเรียนรู้จักสร้างสรรค์ความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับและปรับเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับสมาชิกในกลุ่ม การทำงานร่วมกันอาจจะประสบสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ นักเรียนจะได้ปรับตัวเข้าหากัน

4. ปฏิสัมพันธ์ในสังคมช่วยให้มองเห็นตัวเอง รู้จักทัศนคติ คุณค่า และความสามารถของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ สร้างบุคลิกภาพความเชื่อมั่น และรู้จักตนเองยิ่งขึ้น

5. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และเรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหา เป็นกระบวนการทางความคิดระดับสูง ซึ่งจะนำนักเรียนไปสู่การสร้างภาวะงานแบบผู้ใหญ่

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีการแบ่งงานกันทำ มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความหมายในสังคมนั้นๆ นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม คือต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันต้องช่วยเหลือกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา แสวงหาความรู้ใหม่ๆ สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ซึ่งจะพัฒนาให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมในภายภาคหน้า

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

การเรียนโดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC : Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ชนิดใหม่ ประเภทการเรียนเป็นทีม (Student Team Learning) พัฒนาขึ้นในปี 1987 โดย Steven, Maddean, Slavin and Farnish

การเรียนโดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนชนิดหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปแบบของการเรียนสรุปเรื่องราวที่อ่านออกมาตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง นอกจากนี้การเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คนผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้เรียนเก่งและผู้เรียนอ่อนช่วยกันทำกิจกรรม การอ่านที่ครุ่มอบหมายหลังจากที่ครุณาเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียนผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่

เรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้วจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน (วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537)

สรุปได้ว่าการเรียนด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ เป็นการเรียนที่นักเรียนเด็กจะช่วยเหลือกัน โดยเด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนกว่า ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นใจกัน เพื่อมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

การเรียนโดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ เป็นทีมตามระดับความสามารถ โดยมีองค์ประกอบใหญ่ๆ (Stevens et al., n.d., 1987, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537) ดังต่อไปนี้

1. การจับคู่ผลัดกันอ่านออกเสียง (Partner Reading) โดยเริ่มจากนักเรียนอ่านเรื่องที่ตัวเองในใจก่อน แล้วจับคู่ผลัดกันอ่านออกเสียง คนละ 1 บรรทัด ขณะที่คนหนึ่งอ่าน ผู้ฟัง (อีกคนหนึ่ง) จะต้องดูตามไปด้วย เพื่อตรวจสอบว่าคู่ของตนอ่านผิดหรือไม่ จะได้ช่วยกันแก้ไข
2. การทำความเข้าใจและทำนายโครงสร้างเรื่อง (Story Structure and Story-Related Writing) นักเรียนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านมาได้ครึ่งเรื่อง จะให้นักเรียนหยุดอ่านแล้วให้บรรยายลักษณะทิศทางของเรื่อง และปัญหาของเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนทำนายว่าปัญหาที่เกิดขึ้นอาจจะถูกแก้ไขอย่างไร หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านต่อจนจบ นักเรียนต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าอะไรเกิดขึ้นบ้างในการแก้ปัญหา และให้นักเรียนเขียนเรื่องที่มีหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านในรูปแบบตัดต่อ เช่นนักเรียนอาจจะเขียนตอนจบของเรื่องแตกต่างไปตามที่พวกเขาได้ทำนายไว้ในตอนแรก
3. การฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ (Word Out Loud) กิจกรรมขั้นนี้ได้รับรายการคำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ยากที่ใช้ในเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำเหล่านี้กับเพื่อนในกลุ่มหรือคู่ของตน จนกว่าจะสามารถอ่านได้คล่องและถูกต้อง
4. การให้ความหมายของคำศัพท์ (Word Meaning) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้รับรายการคำศัพท์ในเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใหม่ สำหรับพวกเขาและให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมดูคำจำกัดความของวลี และให้เขียนประโยคเพื่อแสดงความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ
5. การสรุปเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง (Story Retelling) หลังจากการอ่านเรื่องแล้ว และหลังจากการอภิปรายในกลุ่มแล้ว ให้นักเรียนสรุปประเด็นหรือจุดสำคัญของเรื่องกับคู่ของตน โดยการสรุปนี้ ให้นักเรียนใช้คำพูดของตนเอง
6. การสะกดคำศัพท์ (Spelling) กิจกรรมขั้นนี้ให้นักเรียนทดสอบเพื่อนคนอื่นๆ โดยใช้รายการ (List) สะกดคำศัพท์ของแต่ละสัปดาห์ โดยนักเรียนใช้ Disappearing List ถามคำศัพท์ใหม่

เพื่อประเมินเพื่อน จนกว่าเพื่อนจะสามารถตอบได้ครบหมด (เป็นการช่วยกัน) หลังจากนั้นนักเรียนจะใช้รายการที่มีคำสะกดเขียนไว้ครบ มาผลัดกันถามอีกหลายๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำ

7. การทดสอบ หลังจากนักเรียนแต่ละคนได้ทำกิจกรรม 1-6 แล้ว ให้คู่ของตนประเมินว่ากิจกรรมที่ผ่านมานั้นประสบความสำเร็จตามเกณฑ์หรือไม่

หลังจากการอ่าน 3 ครั้ง นักเรียนจะถูกทดสอบโดยให้นักเรียนเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ ทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และให้อ่านคำ (รายการคำศัพท์) แบบออกเสียงให้ครูฟัง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนไม่สามารถช่วยกันได้ คะแนนที่ได้จะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของคะแนนทีม (รายสัปดาห์)

สรุปได้ว่าองค์ประกอบในการเรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบเป็นกิจกรรมการอ่านแบบร่วมมือกันของนักเรียน ในการดำเนินกิจกรรมมีทั้งการอ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยค ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การสรุปเรื่อง และการทดสอบ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

การเรียนการสอน โดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีที่ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กระบวนการเรียนเป็นกลุ่มเป็นเครื่องมือ (สตีเวนส์และคณะ Stevens and others, 1987 อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537) ได้สรุปขั้นตอนสำคัญไว้สองประการคือ

1. การเตรียมการสอน

สิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงในขั้นเตรียมการสอน โดยเทคนิค ไอ อาร์ ซี มีอยู่ 4 ประการคือ

1.1 การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบ โครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่จะเป็นชุดๆ ตามระดับความสามารถของผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ เป็นผู้สร้างขึ้น หรือครูผู้สอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกัน เช่น เรื่องที่เป็นตอนเดียวจบ หรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไป อธิบายเป้าหมายของตัวละคร การกระทำ และผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้างและเรื่องจบลงแบบใด หรืออาจจะใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์แล้วให้นักเรียนคาดคะเนว่า ส่วนที่ไม่สมบูรณ์นั้นควรเป็นอะไร เช่น นักเรียนอ่านเรื่องที่ไม่มีตอนจบแล้วคาดคะเนว่าเหตุการณ์จะจบลงอย่างไร เป็นต้น

1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Students to Teams) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่ม (Reading Groups) ก่อน กลุ่มละ 2 คน โดยจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แล้วจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และต่ำ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเองเพื่อจัดปัญหา นักเรียนที่ชอบพอและสนิทกันมารวมกลุ่มกัน

และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม ความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเองเท่านั้น ครูอาจจะจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 การจัดทำใบคะแนนของนักเรียน (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกในทีมและตารางและคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายคำ การสอบสะกดคำ และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่าง ทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “Great Team” และทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับเกียรติบัตร “Good Team” ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนและให้นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกในทีมเอง

1.4 การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment Record Form) ในแบบฟอร์มจะมีชื่อนักเรียน วันที่ที่เรียน และตารางกิจกรรมที่ทำหลังการอ่านและในระหว่างการอ่าน

2. กิจกรรมการเรียนการสอน

การสอนโดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เป็นระบบครบวงจร โดยเริ่มจาก

2.1 ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)

ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้ว ครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2.2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)

กิจกรรมที่นักเรียนฝึกอ่านบทอ่านเป็นทีม จะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1) ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) หลังจากทีครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ตามลำดับขั้นในกลุ่มของตนโดยมีครูคอยควบคุมอยู่

1.1) อ่านออกเสียงคำศัพท์ (Word Out Loud) นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Word Mastery List) ที่ครูให้กับคู่ของตนเปลี่ยนกันอ่านและช่วยกันแก้ไขเมื่ออ่านผิด จนกระทั่งอ่านได้ราบรื่นรวดเร็วและถูกต้อง กิจกรรมในข้อนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยอัตโนมัติ และไม่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจในเรื่องที่จะได้อ่านเลย

1.2) ฝึกหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) นักเรียนใช้คำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Word Mastery List) ในการฝึกหาความหมายของคำศัพท์ จากพจนานุกรมแล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดของตนเอง และสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้

1.3) สะกดคำ (Spelling) นักเรียนฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตนหรือกับเพื่อนในทีม โดยมีคนบอก 1 คน ให้สมาชิกในกลุ่มเขียนแล้วเปลี่ยนกันตรวจจนกว่าจะสะกดคำได้ทุกคำ

1.4) อ่านในใจ (Silent Reading) หลีกจากหาความหมายของคำและสะกดคำได้แล้ว นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อน เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกอ่านออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

1.5) อ่านออกเสียง (Reading Aloud) นักเรียนเปลี่ยนอ่านคนละย่อหน้ากับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีม เมื่อใครอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องก็ช่วยกันแก้ไขส่วนครูผู้สอนจะต้องคอยเดินดูนักเรียนทุกกลุ่มเป็นการสังเกตความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

1.6) ค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีกษาและอภิปรายคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

1.7) เล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง โดยครูใช้คำถามแนะแนวทางในการเล่าเรื่อง

1.8) เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Writing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่องสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามแนวคิดของตัวเอง

หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 1.1)-1.8) ครบแล้ว นักเรียนจะบันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2) ฝึกแบบอิสระ

หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการ

ทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-Assessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถฝึกอ่าน เรื่องตนเองได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

2.3 ชั้นทดสอบ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความ เข้าใจการอ่าน การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยก โຕ้ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียน ทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หาก เป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนและ ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะต้องมีการคิดคะแนน ซึ่งสตีเวนส์และคณะ (Stevens and others, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537) ได้กำหนดการคิดคะแนนเพื่อเป็นการตัดสินความสำเร็จของกลุ่มไว้ดังนี้

1) การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining Team Score in Reading)

มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน เพื่อเป็นแรงเสริมในการให้ความร่วมมือกันในการทำงานและกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงาน ติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้คะแนนหรือรางวัลทีมในการ อ่านเพื่อเป็นการเสริมแรงแก่ผู้เรียน

2) คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึง คะแนนความร่วมมือ ในทีมครูจะมีคะแนนให้ 20 คะแนน สมาชิกของทีมแต่ละทีมจะได้คะแนนตามพฤติกรรมในการเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ความร่วมมือและช่วยเหลือกันและ กันและการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละสัปดาห์ ครูจะให้คะแนน สมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการทำงาน

3) การคิดคะแนน (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียน ได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนการทำงานที่สมาชิกในแต่ละคนในทีม ได้มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม

2.4 ชั้นตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม (Team Recognition)

หลังจากที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละทีมเสร็จแล้วผู้สอน จะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็น คุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

สรุปว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี จะต้องมี ขั้นตอนสำคัญคือ การเตรียมการสอน โดยเตรียมเนื้อหา จับนักเรียนเข้ากลุ่ม จัดทำใบคะแนน จัดทำ

แบบฟอร์มบันทึกการอ่าน และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอนคือ ชั้นเตรียม ชั้นนำเสนอ บทเรียน ชั้นฝึกทำงานเป็นทีม และชั้นทดสอบมอบรางวัล

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และกำหนดให้ท้องถิ่นและสถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองตลอดชีวิต โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรในแต่ละระดับและได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น และได้ปรับกระบวนการวัดผลประเมินผลผู้เรียนเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารหลักฐานทางการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนท่าศาลา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนท่าศาลาได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 ขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีสาระสำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา มีหลักการสำคัญดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5) เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2) มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ จะช่วยทำให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลัก

เหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลการกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์ สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย

8) มีจิตสาธารณะ

5. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ (ภาษาไทย)

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 สาร 5 มาตรฐานดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้จริง

6. โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน คือ ป.1 = 200 ชั่วโมงต่อปี ป.2 = 200 ชั่วโมงต่อปี ป.3 = 200 ชั่วโมงต่อปี ป.4 = 160 ชั่วโมงต่อปี ป.5 = 160 ชั่วโมงต่อปี ป.6 = 160 ชั่วโมงต่อปี

7. การจัดการเรียนรู้

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา กำหนดการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ผู้สอนต้องคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง ให้ความสำคัญทั้งความรู้คู่คุณธรรม ส่วนกระบวนการเรียนรู้ต้องอาศัยกระบวนการที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน พัฒนา ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

1) บทบาทของผู้สอน ต้องศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ออกแบบการเรียนรู้ จัดบรรยากาศทั้งเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมและ

เลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย และวิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน

2) บทบาทผู้เรียน ต้องกำหนดเป้าหมายวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เสาะแสวงหาความรู้ ลงมือปฏิบัติจริง มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง

8. ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา กำหนดเหตุผลที่ต้องเรียนภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

9. สิ่งที่ต้องเรียนในภาษาไทยเกี่ยวกับการอ่าน

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา กำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในด้านการอ่านจึงต้องเรียนรู้ คือ การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและกำหนดคุณภาพผู้เรียนดังนี้

1) คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนภาษาไทย (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

เมื่อผู้เรียนเรียนวิชาภาษาไทยจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องมีคุณภาพด้านการอ่านคือ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวน โวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในกลุ่มมือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2) สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระการอ่าน มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

สาระการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี (ป.6)

- (1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- (2) อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร
- (3) อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- (4) แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- (5) อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิต

- (6) อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำและปฏิบัติตาม
- (7) อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่าน แผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ
- (8) อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
- (9) มีมารยาทในการอ่าน

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนท่าศาลา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาภาษาไทย ท.16101 เวลาเรียน 160 ชั่วโมงต่อปี

สรุปได้ว่าหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนท่าศาลา ได้กำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ เหตุผลในการเรียนภาษาไทย สิ่งที่ต้องเรียนภาษาไทย คุณภาพของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทย สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ซึ่งครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังนิสัย เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องให้เกิดแก่ผู้เรียนและการสอนอ่านวิชาภาษาไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนควรศึกษาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

การสอนอ่านตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ และการอ่านที่มีประสิทธิภาพ อ่านแล้วจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยการจับใจความ สรุปความ แปลความ ตีความ ขยายความ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ จึงจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (กรมวิชาการ, 2544) จึงเสนอการสอนอ่านตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นกรอบแนวคิดดังนี้

1. แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจในการอ่าน การสอนอ่านในใจเป็นการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้น ป.1-3 และ ป.4-6 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอนคือ

1) ชั้นเตรียมการอ่าน ประกอบด้วย

1.1) การสร้างประสบการณ์พื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน

โดยจัดกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม เช่น

- (1) สนทนาเกี่ยวกับเรื่องและแนวคิดของเรื่อง
- (2) ดูภาพในหนังสือและสนทนาเกี่ยวกับภาพ
- (3) เล่าเรื่องที่อ่านพอสังเขป
- (4) อ่านบทนำเรื่อง (ถ้ามี) เพื่อให้รู้เรื่องต่างๆ
- (5) ทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์

1.2) การอ่านคำยาก เป็นการสอนอ่านคำยากในบทเรียนเพื่อให้เข้าใจความหมาย

ได้ดียิ่งขึ้น

1.3) การตั้งจุดประสงค์ในการอ่านเป็นการบอกแนวทางการเรียนให้แก่นักเรียน

2) ชั้นอ่านในใจ ประกอบด้วย

2.1) อ่านสำรวจและตั้งคำถาม ให้นักเรียนอ่านเร็วๆ และตั้งคำถามช่วยกันบอก

คำถามที่คิดขึ้น แล้วครูเขียนบนกระดานดำ

2.2) อ่านพินิจแล้วตอบคำถาม เป็นการอ่านเรื่องอีกครั้งอย่างพินิจพิจารณาเพื่อ

หาคำตอบจับประเด็นสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง หาเหตุและผลของเหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

2.3) ตอบคำถามและทบทวน ให้นักเรียนตอบคำถาม แล้วตรวจสอบคำตอบจากเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

3) ชั้นหลังอ่านในใจ ฝึกให้นักเรียนทำแผนภาพโครงเรื่องเพื่อสร้างความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การพูด การฟัง การเขียน

2. การวัดผลและการประเมินผล มีวิธีการดังนี้

- 2.1 สังเกตการณ์มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2 พิจารณาความสามารถในการเล่าเรื่อง
- 2.3 พิจารณาจากความสามารถในการตั้งคำถามและตอบคำถาม
- 2.4 พิจารณาจากความสามารถในการทำแผนภาพโครงเรื่อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการสอนตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน จะต้องมีการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการอ่านคือ เตรียมการอ่าน อ่านในใจ หลังอ่านในใจ และมีการวัดผลและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย ด้วยการสังเกต การมีส่วนร่วม พิจารณาการเล่าเรื่อง และการตั้งคำถามตอบคำถาม และความสามารถในการทำแผนภาพโครงเรื่อง

ทักษะทางสังคม

ความหมายทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Social Skills” มีจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วารี ธีระจิตร (2534) ได้ให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ 2 ลักษณะ

1. ทักษะทางสังคม หมายถึง การรู้จักอยู่ร่วมกันและทำงานด้วยกัน รู้จักการให้และการรับ รู้จักความรับผิดชอบ รู้จักการผลัดเปลี่ยนเวร รู้จักการเคารพสิทธิของผู้อื่นและมีความสำคัญต่อสังคมอันได้แก่การอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความรู้สึกที่ดีต่อสังคม เป็นต้น
2. ทักษะทางสังคม หมายถึง ทักษะที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์แก่สังคมนั้นๆ

จากเอกสารของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีจิตใจตั้งมั่น ร่วมคิดร่วมตัดสินใจอย่างฉลาดและร่วมลงมือทำ จนเป็นผลดีต่อคนส่วนใหญ่ออย่างเป็นนิสัยด้วยความภาคภูมิใจ

อารี บรรพตทอง (2545) กล่าวว่าทักษะทางสังคมช่วยให้บุคคลนั้นสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

องค์การอนามัยโลกให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการกระทำหรือจัดการกับความต้องการและสิ่งท้าทายในชีวิตประจำวันได้สำเร็จ ทำให้สามารถปรับตัวและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (พิมพ์ใจ บุญยัง, 2540)

กำไลรัตน์ เย็นสุจิตร์ (2540) ให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถเชิงสังคมจิตวิทยา เป็นทักษะภายในที่ช่วยให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ทักษะในการตัดสินใจและคิดริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ ทักษะในการประเมินตนและการควบคุมสถานการณ์ ทักษะในการสื่อสาร ต่อรอง ปฏิเสธ และโน้มน้าวจิตใจและทักษะในการปรับตัว เป็นต้น

พิมพ์ใจ บุญยัง (2540) ให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดการกับสิ่งกีดขวางต่างๆ รอบตัวในชีวิตประจำวันได้สำเร็จ เป็นความสามารถที่บุคคลสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ประสบการณ์และการฝึกฝน สามารถปรับตัวและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ และมีชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข

ขงยุทธ วงศ์ภิรมสานต์ (2538) กล่าวถึงทักษะทางสังคมว่า ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของคนในการจัดการกับปัญหารอบตัวโดยอาศัยเจตคติและทักษะของบุคคล

ประเสริฐ ต้นสกุล และคณะ (2538) ให้ความหมายของทักษะทางสังคมไว้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถและความชำนาญในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาทางพฤติกรรมและสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะที่เดียวกัน นาดยา ภัทรแสงไทย (2525) ได้ให้ความหมายของทักษะทางสังคมว่า หมายถึง ความสามารถในด้าน 1) การร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงาน ทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย 2) การช่วยเหลือการทำงานและการอภิปรายในกลุ่มย่อยอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การเป็นผู้นำได้เมื่อจำเป็น และอย่างเหมาะสม

เสรี โอภาส (2532) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตร่วมกัน การทำงานร่วมกัน ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนรู้และการฝึกฝนจากประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้อง นั่นหมายถึง ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี ทั้งกับเพื่อนและคนแปลกหน้า และเป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น มีความสนใจในปัญหาและกิจกรรมที่เขามีส่วนร่วมอยู่ (พีระยุทธ สันตะวัน, 2533) และรังสี วิบูลย์อรธการ, 2534) ได้กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของบุคคลในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในการทำงานทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย สามารถอภิปรายในกลุ่มได้ ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะต้องได้รับการยอมรับหรือเป็นสิ่งที่มีความค่าของสังคม และเป็นประโยชน์กับตนเองและบุคคลอื่นด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าทักษะทางสังคมหมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือในการทำงาน การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การควบคุมตนเอง และการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถของบุคคลในการที่จะหาทางจัด หรือหลีกเลี่ยงจากเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา อุปสรรค ความขัดแย้ง หรือความท้าทายที่เกิดขึ้นกับชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

องค์ประกอบทักษะทางสังคม

กรมฝึกหัดครูและโครงการเอคส์สภาคภาษาไทย (อ้างถึงใน พิมพ์ใจ บุญยัง, 2540) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ดังนี้

1. การประเมินสถานการณ์และระบุปัญหา
2. การประเมินศักยภาพของตนเองในสถานการณ์เฉพาะหน้า
3. การคิดทางเลือกและจัดลำดับทางเลือก
4. การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม
5. การสื่อสารแจ้งความคิดและการตัดสินใจ
6. การปฏิเสธและต่อรองเพื่อรักษาน้ำใจและประโยชน์ของตนเอง
7. การควบคุมอารมณ์และสถานการณ์ภายใต้แรงกดดัน
8. การพัฒนาและปรับเปลี่ยนทัศนคติ
9. การสื่อสารโน้มน้าวใจไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง

ละเอียด จุฑานันท์ (2540) ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมว่าประกอบด้วย

1. การสร้างทักษะนิสัย (Forming Skills) เป็นทักษะเบื้องต้นในการทำงานกลุ่ม นักเรียนต้องมีทักษะนิสัยดังต่อไปนี้

- 1.1 จัดกลุ่มอย่างรวดเร็วและไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น
- 1.2 นั่งทำงานอยู่แต่ในกลุ่มของตนเองเท่านั้นๆ ไม่เดินไปทั่วห้อง
- 1.3 พูดคุย ชักถาม อธิบายโดยใช้เสียงดังพอได้ยินเฉพาะในกลุ่มของตนเองเท่านั้น
- 1.4 ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ต่างๆ
- 1.5 เรียกชื่อของสมาชิกในกลุ่ม
- 1.6 ใช้สายตา หน้าตา ท่าทาง เป็นสื่อบอกความสงสัย ความเข้าใจและยอมรับผู้พูด
- 1.7 ให้ความสำคัญแก่สมาชิกทุกคนเท่าเทียมกัน

2. ทักษะในการปฏิบัติงาน (Functional Skills) เป็นทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มความพยายามในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี รักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นทักษะเกี่ยวกับ

2.1 การแลกเปลี่ยนความคิดและออกความคิดเห็น อธิบายโต้ตอบและแบ่งอุปกรณร่วมกันภายในกลุ่ม

2.2 ซักถามคำถามที่ต้องการรู้ความจริงและเหตุผล รวมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกทุกคน

2.3 ใช้คำที่สุภาพ ไม่ก้าวร้าว และไม่ได้โต้เถียงกันด้วยเหตุผลส่วนตัว

2.4 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม

2.5 สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน โดยการมีอารมณ์ขันและรักษาน้ำใจซึ่งกันและกัน

3. ทักษะในการลำดับชั้นความคิด (Formulating Skills) เป็นทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้ ความเข้าใจ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้ความคิดตามลำดับชั้นอย่างเหตุผล ทักษะในด้านนี้ได้แก่

3.1 การสรุปความคิดเห็นและข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

3.2 ตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำของผลงานกลุ่ม โดยการแก้ไขปรับปรุงข้อคิดเห็นที่ไม่ถูกต้องของเพื่อนสมาชิก เพิ่มข้อความสำคัญที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งหลงลืมไป

3.3 สมาชิกทุกคนควรตรวจสอบผลงานและคำตอบของกลุ่มก่อนนำเสนอส่งครู โดยสมาชิกทุกคนต้องยอมรับว่า ผลงานของกลุ่มเป็นเสมือนผลงานของตนเอง

นาคยา ภัทรแสงไทย (2525) ได้อธิบายว่าทักษะทางสังคมประกอบด้วย

1. การวางแผนร่วมกับผู้อื่น
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนิน โครงการต่างๆ
3. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม
4. การสนองตอบอย่างมีบรรยากาศต่อคำถามของผู้อื่น
5. การเป็นผู้นำการอภิปราย
6. การมีความรับผิดชอบ
7. การช่วยเหลือผู้อื่น

พิบูลศรี วาสนสมสิทธิ์ (2526) กล่าวว่าทักษะทางสังคมประกอบด้วยความสามารถต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถที่จะเข้าใจผู้อื่น ได้แก่ รู้ถึงความต้องการ ปัญหา และความมุ่งหวังของผู้อื่นและมองเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ เหมือนอย่าง queผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจ การยอมรับและแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับผู้อื่น รวมทั้งเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร เป็นต้น

2. ความสามารถในการสำรวจความรู้สึก ค่านิยมตนเองอย่างจริงจัง ได้แก่ การยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น โดยดี การพิจารณาข้อผิดพลาดของตน โดยไม่โยนความผิดให้แก่ผู้อื่น การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. ความสามารถที่จะเข้าใจคนในฐานะเอกัตบุคคล ไม่ใช่ฐานะของพวกพ้องของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การแสดงความเป็นมิตรกับทุกคน โดยไม่มีอคติกับลักษณะภายนอก เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งกาย ผิวและความเชื่อของบุคคลเหล่านั้น เป็นต้น

4. ความสามารถที่จะชั่งน้ำหนักระหว่างข้อเท็จจริงกับความรู้สึก และระหว่างสติปัญญา กับอารมณ์

5. ความสามารถในการทำงานร่วมกับกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การยอมรับและใช้ประโยชน์จากการร่วมมือกับผู้อื่น การแสดงความเชื่อมั่นและความเป็นเอกภาพของคน ที่พร้อมจะร่วมมือกับผู้อื่น ทั้งในฐานะผู้ตามและผู้หน้าที่เคารพต่อกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกลุ่ม

ทิสนา เขมมณี และคณะ (2525) ได้อธิบายถึงทักษะในการทำงานกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของทักษะทางสังคมว่าสมาชิกที่จะทำให้งานของกลุ่มมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีทักษะย่อยๆ ดังนี้

1. มีทักษะการวางแผน

2. มีทักษะในการสื่อความหมาย กล่าวคือ สมาชิกทุกคนต้องมีทักษะที่สำคัญคือ ทักษะทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียนและทักษะการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดนั้น นับว่าสำคัญและจำเป็นมากในการทำงานกลุ่ม เพราะไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมใดก็ควรใช้ทั้งสองทักษะนี้ เพื่อหาความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม

3. ทักษะการจูงใจในการทำงานกลุ่ม บรรยากาศของการทำงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ เช่น การยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน กล่าวคำชมเชยและดีเพื่อก่อให้เกิดซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแรงจูงใจในการทำงานร่วมกัน ดังนั้นทุกคนจึงควรมีทักษะในการจูงใจอัน ได้แก่ การใช้คำพูดและท่าทางที่นุ่มนวล การพูดด้วยหลักการและเหตุผลไม่ใช้การบังคับข่มขู่ มีความจริงใจต่อกัน ตลอดจนรู้หลักการในการดิชมที่เหมาะสมและถูกต้องแก่กันและกัน

4. ทักษะในการตัดสินใจ เป็นทักษะที่สำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงาน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพนั้น ประกอบด้วย

4.1 การศึกษาเรื่องที่จะตัดสินใจอย่างรอบคอบ

4.2 การสำรวจเป้าหมายและคุณค่าที่เกิดจากการตัดสินใจในเรื่องนั้น

4.3 การชั่งน้ำหนักระหว่างคุณค่าและข้อเสียที่อาจเกิดขึ้น เมื่อมีการตัดสินใจเลือกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4.4 การค้นคว้าเรื่องราว ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประเมินทางเลือก

4.5 การทำความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่ได้มา ก่อนการพิจารณา

ตัดสินใจ

4.6 การสำรวจข้อดีข้อบกพร่องครั้งสุดท้ายก่อนการตัดสินใจ

5. ทักษะในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง เพื่อหาข้อตกลงหรือข้อยุติที่เป็นที่พอใจ
ของทุกฝ่าย

6. ทักษะในการแก้ปัญหา

7. ทักษะในการประเมินผลการทำงานของกลุ่ม

วีณา วรรตมะวิชญ (2535) ได้กล่าวถึงทักษะทางสังคมที่นักเรียนควรจะได้รับจากโรงเรียน
ซึ่งอาจจัดเป็นองค์ประกอบของทักษะทางสังคมได้ 3 ประการคือ

1. ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

การที่บุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น บุคคลควรมี
ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (self-concept) ครูจึงต้องพยายามสร้างให้นักเรียนมีภาพพจน์ที่ดีเกี่ยวกับตนเอง
ด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออาทรต่อกัน (caring environment) ให้มีลักษณะที่มีการปฏิสัมพันธ์
ทางสังคม โดยมีพื้นฐานอยู่ที่การไว้วางใจ การยอมรับนับถือกัน ความซื่อสัตย์จริงใจและควรได้รับการ
สอนโดยตรงเกี่ยวกับทักษะทางสังคม ซึ่งควรรวมถึงต่อไปนี้ด้วย

- 1) การมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง
- 2) การเข้าร่วมกระบวนการทางสังคมอย่างสุภาพ
- 3) การรับรู้ปัญหาและความรู้สึกของผู้อื่น
- 4) การฟังผู้อื่นพูดอย่างตั้งใจ
- 5) คำนิ่งถึงพฤติกรรมย่อย และพฤติกรรมรวมของคนอื่น
- 6) ทำความเข้าใจในสาเหตุที่ทำให้คนมีพฤติกรรมต่างๆ
- 7) คำนิ่งถึงการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการเลือก

2. ทักษะในการทำงานกลุ่ม

ความสามารถในการทำงานกลุ่มได้เป็นอย่างดี จะเป็นทักษะที่สำคัญทั้งในโรงเรียน
และชีวิตนอกโรงเรียน เพราะสิ่งต่างๆ ที่เด็กทำส่วนมากจะต้องทำร่วมกับคนอื่น ดังนั้นเด็กจึงมี
ความสามารถดังนี้

- 1) ความสามารถในการวางแผนในกลุ่ม (ให้คำแนะนำ ประนีประนอมจุดที่มีความแตกต่าง)
- 2) ระบุปัญหา (ชี้ให้เห็นปัญหา ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น)

3) จัดการสิ่งต่างๆ เพื่อให้ได้งานที่ระบุไว้ (แนะนำงานย่อย แนะนำงานพิเศษเฉพาะอย่าง)

4) ทำงานในฐานะสมาชิกของกลุ่ม (รู้และทำงานในความรับผิดชอบเฉพาะอย่าง ทำงานร่วมกับคนอื่น)

5) ความเป็นผู้นำของกลุ่ม (ยอมรับข้อคิดเห็นและสิ่งต่างๆ ที่สมาชิกเสนอและพยายามนำกลุ่มไปให้ถึงเป้าหมาย)

3. ทักษะในการแก้ไขความขัดแย้ง โดยครูจะต้อง

3.1 สร้างเงื่อนไขในห้องเรียนที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งน้อยที่สุด

3.2 ต้องแก้ปัญหาคือความขัดแย้งระหว่างบุคคลทันที

3.3 ทำการสอบความขัดแย้งที่เกิดขึ้น และหาข้อสรุปความขัดแย้ง

จาคอบ (Jacob อ้างถึงใน วารี ธีระจิตร, 2534) ได้กล่าวถึงคุณธรรมและความสามารถด้านต่างๆ ที่อาจถือเป็นองค์ประกอบของทักษะทางสังคมได้ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม ได้แก่

1.1 ความไม่เห็นแก่ตน รู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

1.2 ไม่เบียดเบียนผู้อื่น

1.3 การรู้จักเสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

1.4 มีความสามัคคี มีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ

1.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระตือรือร้น ใฝ่รู้อยู่เสมอ

1.6 เป็นผู้ที่รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและบุคคลอื่น

2. ด้านความสามารถ ได้แก่

2.1 การรู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2.2 การอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ที่ดีงามของชาติและท้องถิ่น

2.3 การรู้จักแก้ปัญหา

2.4 การรู้จักติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การหาเลี้ยงดำรงชีพของตนและครอบครัว

2.6 การขจัดปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เป็นพิษต่อสังคม

2.7 การรู้จักค่าของเวลาและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.8 การรู้จักและปฏิบัติตนให้ได้ตามเกณฑ์ของสังคมที่ตนอยู่

จากความคิดเห็นของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาทั้งหมดพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายกัน กล่าวโดยรวมแล้ว องค์ประกอบของทักษะทางสังคมก็คือความสามารถต่างๆ ที่ทำให้บุคคลมี

ปฏิสัมพันธ์กันในสังคมนับตั้งแต่การใช้ชีวิตร่วมกัน การทำงานร่วมกันและการปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ได้แก่

1. ทักษะการมีส่วนร่วมในการวางแผนกับผู้อื่น
2. ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
3. ทักษะการมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม
4. ทักษะการสนองตอบอย่างมีมรรยาทต่อคำถามของผู้อื่น
5. ทักษะการเป็นผู้นำการอภิปราย
6. ทักษะการแสดงความรักใคร่ชอบ
7. ทักษะในการช่วยเหลือผู้อื่น
8. ทักษะในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง
9. ทักษะในการใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีคุณธรรม
10. ทักษะในการเคารพต่อระเบียบวินัยของตนเองและกลุ่ม
11. ทักษะในการมีมรรยาทในสังคม
12. ทักษะการแก้ปัญหาในกลุ่ม

จากการสรุปองค์ประกอบทักษะทางสังคมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงแยกทักษะทางสังคมเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน
2. ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. ด้านการควบคุมตนเอง
4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสำคัญทักษะทางสังคม

สมบัติ มหาเรศ (2523) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่าทักษะทางสังคมที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนร่วมกับกลุ่ม ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมทำให้เป็นคนเข้าใจคน มีความอดทนอดกลั้น มีสังกัดแห่งความเป็นตัวของตัวเอง มีทักษะในการเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

โจอี้ (Joyee อังถึงใน เอมจันทร์ สุวินวงศ์, 2526) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมไว้ในเป้าหมายของการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาใน 2 ลักษณะคือ

1. ความสำคัญทางด้านสังคม กล่าวคือทำให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น รู้จักพัฒนาสังคมที่ตนอยู่อาศัยให้ดีขึ้น แสดงบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสม เป็นต้น

2. ความสำคัญด้านส่วนบุคคล กล่าวคือ ทำให้เข้าใจชีวิต สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวได้ดี

เทียมใจ พิมพ่วงศ์ (2541) กล่าวว่าทักษะทางสังคมเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมนุษย์เพราะมนุษย์ไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้ ต้องมีเพื่อน มีกลุ่มสังคมที่จะดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่สังคมครอบครัว ขยายออกไปจนเป็นสังคมใหญ่ ทุกสังคมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กัน จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคมทั้งสิ้น ทักษะทางสังคมมีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ยิ่งสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงมาก ทักษะทางสังคมยิ่งมีความจำเป็นมากเท่านั้น บุคคลต้องสามารถปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น สื่อความหมายทำงานร่วมกัน แก้ปัญหาของตนเองและสังคมได้ สามารถปรับตัวได้ทุกสภาพแวดล้อม สิ่งเหล่านี้เป็นทักษะที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

2. สังคมใดมีสมาชิกที่เป็นผู้มีความทักษะทางสังคมดี รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเจริญมั่งคั่ง แต่ถ้าสังคมใดมีในลักษณะตรงกันข้าม สมาชิกขาดทักษะทางสังคม ไม่สงบสุข และมีความเสื่อม

3. ทักษะทางสังคมมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสังคมของเด็กเป็นอย่างมากและส่งผลต่อเด็กในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตใจ สังคม การเรียน การปรับตัว และสุขภาพจิตของเด็กทั้งในชีวิตปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นควรมีการแก้ไขและพัฒนาทักษะทางสังคม โดยครูร่วมมือกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กทุกฝ่าย

คิวอี้ (Dewey, อ้างถึงใน เบญญา อ่อนท้วม, 2531) ที่ว่าโรงเรียนควรมีหน้าที่ในการเตรียมเด็กให้เผชิญชีวิตในสังคมได้ ไม่ใช่หน้าที่แต่เพียงถ่ายทอดความรู้เท่านั้น จะเห็นได้ว่าแนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ทักษะหนึ่งที่ส่งเสริมแนวคิดนี้และช่วยให้นักเรียนสามารถเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม คือ ทักษะทางสังคม เพราะทักษะทางสังคมนี้มุ่งพัฒนาให้คนมีความสามารถในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

วีณา วโรตมะวิชญ (2535) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เพราะจะมีผลต่อการที่คนๆ หนึ่ง ติดต่อกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ทักษะทางสังคมยังทำให้มนุษย์มีความสุข ความมั่นใจอีกด้วย ถ้าหากขาดความสามารถในการทำงานร่วมกันแล้วไม่ว่าจะตั้งเป้าหมายไว้สูงเพียงใด มีผู้ร่วมงานที่มีความรู้สูง มีความสามารถอย่างยิ่งเพียงใดแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ ก็ย่อมจะไม่สามารถประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือแม้จะสำเร็จผลงานนี้ได้นั้นก็ไม่ดีเท่าที่ควร

สุรศักดิ์ สุมารัตน์ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวก คือ หากนักเรียนมีทักษะ

ทางสังคมก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย จึงสามารถกล่าวได้ว่า ทักษะทางสังคมนอกจากจะมี

ความสำคัญด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน

จรูญ คุณมี (2520) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมในห้องเรียนดังนี้

1. ทักษะทางสังคมช่วยส่งเสริมความร่วมมือของนักเรียน และพัฒนาทักษะและเจตคติที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ
2. ทักษะทางสังคมพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยในชั้นเรียน
3. ทักษะทางสังคมช่วยสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าทักษะทางสังคมมีความสำคัญใน 2 ลักษณะคือ ในด้านความสำคัญด้านสังคมทักษะทางสังคมจะช่วยให้เกิดความสงบสุขในสังคม ช่วยให้ผู้เรียนซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคม ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอยู่รอบได้ นอกจากนั้นทักษะทางสังคมยังมีความสำคัญต่อบุคคล คือ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มและสามารถร่วมกับผู้อื่นได้ ทักษะทางสังคมนั้น นับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเพราะเป็นทักษะที่ทำให้คนอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมทำให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แสดงบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้จักการปรับตัวให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดำรงตนเป็นพลเมืองที่ดีในสังคม อันจะส่งผลถึงการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

การพัฒนาทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะหนึ่งที่สามารถฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถในการทำงานร่วมกัน และการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมได้ในการพัฒนาทักษะทางสังคมนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้าน ตลอดจนวิธีการต่างๆ ดังที่มีผู้กล่าวไว้ต่างๆ กันคือ

วาริ ธีระจิตร (2530) กล่าวถึงการพัฒนาทักษะทางสังคมว่า ผู้สอนควรระลึกอยู่เสมอว่าสังคมของเราเป็นสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นควรจัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ โดยจัดให้สอดคล้องกับวิธีการดำรงชีวิตของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด ผู้สอนและผู้เรียนควรได้นำไปปฏิบัติ กระทำ ฝึกฝน และแก้ปัญหาพร้อมกัน โดยอาศัยกระบวนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยการให้ผู้เรียนสามารถฟัง อ่าน วิเคราะห์ แก้ปัญหาและแสดงวิธีแก้ปัญหาได้ออย่างดีและมีเหตุผล ดังนั้นในการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องอาศัยการพัฒนาทักษะย่อยๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องเอาใจอย่างมาก คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมให้มากที่สุดและควรได้ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง มีการผสมกันในทุกบทเรียน

เสรี โอภาส (2532) กล่าวถึงการพัฒนาทักษะทางสังคมว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

รังสี วิบูลย์อรชรกร (2534) ให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตในสังคมและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การเรียนการสอนโดยอาศัยกระบวนการกลุ่มนับเป็นการแนวคิดหนึ่งที่สอดคล้องกับหลักการในการจัดการศึกษานี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมกลุ่มนับเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคมที่ไม่ควรมองข้าม เพราะกลุ่มของนักเรียนก็คือสังคมเล็กๆ สังคมหนึ่ง ซึ่งนักเรียนจะได้มีโอกาสเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์และเกิดการเรียนรู้ได้ โดยเราสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีโอกาสแสดงออก และให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติด้วยตนเอง

วิณา วโรตมะวิชญ (2535) ได้ให้แนวทางพัฒนาทักษะทางสังคมว่า ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องสอนทักษะของการทำงานกลุ่มดังนี้

1. ให้การวางแผนในกลุ่ม (ให้คำแนะนำ ประนีประนอมจุดที่มีความแตกต่าง)
2. ระบุปัญหา (ชี้ให้เห็นปัญหา ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น)
3. จัดการสิ่งต่างๆ เพื่อให้ได้งานที่ระบุไว้ (แนะนำงานย่อย แนะนำงานพิเศษเฉพาะอย่าง)
4. ทำงานในฐานะสมาชิกของกลุ่ม (รู้และทำงานในความรับผิดชอบเฉพาะอย่าง และทำงานร่วมกับผู้อื่น)
5. การเป็นผู้นำของกลุ่ม (ให้การยอมรับข้อคิดเห็นและสิ่งต่างๆ ที่สมาชิกเสนอ รวมทั้งพยายามนำกลุ่มไปให้ถึงเป้าหมาย)

อรพรรณ พรสิมา (2540) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ให้ผู้เรียนเห็นความจำเป็นของทักษะการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น
2. ให้ผู้เรียนรู้ว่าจะใช้ทักษะใด เมื่อใด
3. ให้ผู้เรียน ได้ฝึกฝนการใช้ทักษะสังคม เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลอง

จำลอง

สรุปได้ว่าทักษะทางสังคมจึงเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ซึ่งจะเติบโตเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของสังคมต่อไป ทักษะทางสังคมนั้นเป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ในการพัฒนาทักษะทางสังคมนั้นครูผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคม เนื่องจากครูมีบทบาทในการสอนทักษะทางสังคมให้ผู้เรียน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เรียน ได้พัฒนาทักษะทางสังคมผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม

มนุษย์มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของสังคมที่ตนเอง เป็นสมาชิกอยู่ เพื่อการมีชีวิตรอดอยู่ได้อย่างมีความสุข โดยการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนใหญ่ นั้นเกิด จากการปะทะสังสรรค์กับบุคคลอื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีตัวแทนที่สำคัญ ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน ห้องเรียนและกลุ่มเพื่อน (ถาวร เกิดเกียรติพงศ์, 2522)

1. ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน เพราะทุกคนต้องได้รับการเลี้ยงดู จากครอบครัวตั้งแต่แรกเกิด หากครอบครัวไม่ปูพื้นฐานที่ดีให้แก่เด็กในช่วงวัยเด็กตอนต้นหรือ ก่อนที่จะเข้าเรียน ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กสามารถจะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำแล้ว การศึกษา ในช่วงหลังจากนั้นจะทำให้ยากมาก เพราะจะต้องเสียเวลาไปในการแก้ไขพฤติกรรมของเด็ก มากกว่าที่จะใช้เวลาในการสร้างสรรค์เด็ก

1) ปัจจัยทางครอบครัวที่อาจมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม ได้แก่

1.1) ทักษะของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ได้แก่ ทักษะของพ่อแม่ วิธีการเลี้ยงดู ของพ่อแม่ รวมทั้งบรรยากาศภายในบ้าน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม ของเด็ก ซึ่งจากการวิจัยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวประชาธิปไตย จะไม่มีปัญหาในด้านการปรับตัวและ สามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความมั่นใจ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวแบบเผด็จการหรือ ครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย จะเป็นเด็กที่มีปัญหาในการปรับตัวเข้าสังคม

1.2) ขนาดของครอบครัว ขนาดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของ เด็กมาก กล่าวคือขนาดของครอบครัวมีผลต่อโอกาสในการปะทะสังสรรค์กับบุคคลอื่น ได้เรียนรู้ จากบุคคลในหลายระดับ ซึ่งเป็นการฝึกการเป็นสมาชิกของสังคมในเบื้องต้นนั่นเอง

1.3) ความมั่นคงของครอบครัว หมายถึง ฐานะของครอบครัวนั่นเอง ซึ่งจากการ วิจัยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะมีปัญหาเรื่องพฤติกรรม ส่วนเด็กที่มาจาก ครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและร่ำรวย จะมีปัญหาเรื่องสุขภาพ

2. โรงเรียน

โรงเรียนนับว่าเป็นสถาบันที่เตรียมเด็กได้ดีกว่าสถาบันอื่น เพราะเด็กมีโอกาสที่จะ ได้พบปะกับบุคคลในหลายวัย หลายระดับที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องของตนเองและปัจจัยภายในโรงเรียนที่มี อิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็ก ได้แก่

1) ห้องเรียน

1.1) โครงสร้างของห้องเรียน โครงสร้างภายในห้องเรียนมีอิทธิพลต่อทักษะ ทางสังคมของเด็ก ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เนื่องจากการกระทำต่างๆ ที่เด็กแสดงในห้องเรียน

เป็นการกระทำร่วมกับคนอื่น เด็กจะได้เรียนรู้เรื่องการปรับตัวเข้ากับคนอื่น รู้จักการรอเวลาในการแสดงออก รู้จักการอดกลั้น ความปรารถนาของตนเองและกระทำในสิ่งที่กลุ่มต้องการ

1.2) ตารางเวลาที่กำหนดให้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ตารางเวลาที่กำหนดให้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็ก กล่าวคือเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะช่วยฝึกให้เด็กรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและชั้นเรียน มีความอดทนอดกลั้น เป็นต้น

1.3) กิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน กิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียนมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กโดยตรง กล่าวคือ กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นนั้นนอกจากจะเป็นการให้ความรู้แก่นักเรียนแล้ว ยังเป็นการฝึกทักษะทางสังคมให้แก่เด็กด้วยคือ ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมเด็กจะมีการสร้างสรรค์โต้ตอบทั้งกับเพื่อนนักเรียนและครูผู้สอน อันเป็นการฝึกบทบาทการเป็นสมาชิกของสังคมได้อีกทางหนึ่ง

1.4) สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน เช่น จำนวนนักเรียนมุมประสบการณ์ต่างๆ การจัดห้องเรียน โต๊ะเรียน เป็นต้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ค่านิยมและกฎเกณฑ์บางอย่างของสังคม

2) ครูนับว่าเป็นตัวแทนของสังคมที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กเพราะครูมีบทบาทที่สำคัญในการเป็นผู้ให้แรงเสริม ให้คำชมเชย ให้ความสนใจ ให้การยอมรับ และมีอำนาจในการลงโทษตามการกระทำของนักเรียน ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ในเรื่องพฤติกรรมทางสังคม รวมถึงกฎเกณฑ์บางอย่างของสังคม (ลัดดา กิติวิภาต, 2526)

3) กลุ่มเพื่อนเป็นตัวแทนทางสังคมอีกรูปแบบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็ก ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงแล้วเด็กจะมีกลุ่มเพื่อนหลายกลุ่ม เช่น เพื่อนบ้านเพื่อนในห้องเรียน เพื่อนร่วมชมรม เป็นต้น โดยกลุ่มเพื่อนเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุ โดยจะเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านขนาดของกลุ่ม กิจกรรม ความสนใจของกลุ่ม ซึ่งขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะและพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็ก คือ

3.1) กลุ่มเพื่อนจะให้ประสบการณ์แก่เด็กในเรื่องความเท่าเทียมกัน รู้จักการให้และการรับ

3.2) เป็นแบบอย่างให้แก่กัน เช่น เด็กที่โตกว่าก็จะเป็นแบบอย่างให้กับเด็กเล็ก

3.3) มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม กล่าวคือกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวแบบที่เด็กจะเรียนรู้ทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมต่างๆ (ประทีป สยามชัย, 2526)

กล่าวโดยสรุป ครอบครัวยุ โรงเรียน ห้องเรียน ครูและกลุ่มเพื่อน ต่างก็มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กด้วยกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกับการวิจัยในครั้งนี้ พบในงานวิจัยดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

กล้า พิมพวงษ์ (2543) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติ และความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทย สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC

กนกรัตน์ สุขยอด (2547) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะทางสังคมและความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน โรงเรียนครุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับความสามารถพื้นฐานทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเก่ง ปานกลางและอ่อน เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมที่ปรากฏในห้องเรียนของนักเรียนและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการทางการอ่าน โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษทางการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนมีทักษะทางสังคมโดยรวมในระดับดีที่สุด 3) นักเรียนมีความเห็นในระดับดีมากต่อการสอนอ่านโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พจนา เขียนสะอาด (2547) ทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC โดยมีขั้นตอนการสอนคือ ขั้นเตรียม ขั้นเสนอบทเรียน ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ขั้นประเมินผลมอบรางวัล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC มีผลการเรียนรู้หลังได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึง 3 ด้านคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน โดยที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ นักเรียน

ต้องการเรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ส่วนด้านบรรยากาศการเรียน การสอนแบบร่วมมือกันนักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ด้านประโยชน์ ที่ได้รับนักเรียนมีความมั่นใจในการร่วมกิจกรรม

ชุตินา มหากลั่น (2548) ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIRC โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นทำงานกลุ่ม 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน 5) ขั้นอภิปรายผลกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIRC มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 นักเรียนที่ได้รับการสอนตอนรูปแบบ CIRC ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05

ภาวนา ดาวเรือง (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดยางนอน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนรู้ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเรียนรู้ ด้านการเขียน สะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศ ในการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าชอบการจัดการเรียนการสอนของครูทุกขั้นตอนเพราะได้มีส่วนร่วม ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าวิธีการสอนของครูที่ใช้สอนทำให้บรรยากาศ การเรียนสนุกสนานและน่าสนใจ ส่วนความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จากการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมต่างๆ ในการสอนอ่านและการเขียนสะกดคำ ยากมีประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียน

มาลา พานอังกาบ (2550) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และการสอนตามคู่มือการจัดการ เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบผสมผสาน CIRC มีเจตคติในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตาม คู่มือการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC มีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

สลาบินและคณะ (Slavin & others, 1987 อ้างถึงใน พูลศรี กิจเฉลา, 2544) ได้ทดลองใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและเขียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ในการทดลองจะใช้การเรียนรู้เป็นทีมในกลุ่มการอ่าน ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ของตน ตามกิจกรรมการอ่าน การถอดความอธิบายโครงสร้างของเรื่องการทำนายและการสรุปเรื่อง โดยนักเรียนได้รับการสอนอ่านโดยตรง ในกลุ่มการเขียนใช้กระบวนการตามลักษณะของการเขียน เช่น การประชุมกับเพื่อนเพื่อวางแผน ปรับปรุงและเขียนงานออกมา นอกจากนั้นนักเรียนยังได้รับการสอนการใช้ภาษาและกิจกรรมการแสดงออกทางภาษา ซึ่งสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเขียน ด้วยผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ทำกิจกรรมอยู่ในกลุ่ม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยดูจากการวัดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านคำศัพท์ การใช้เครื่องมือต่างๆ ภาษาการแสดงออกทางภาษาและการสะกดคำ นอกจากนั้นสลาบินและคณะ ได้ศึกษาผลของการอ่านเพื่อความเข้าใจและกระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มแรกกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC กลุ่มที่สองเรียนแบบปกติแต่ใช้อุปกรณ์และกิจกรรมตาม CIRC และกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือและแบบปกติโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่าน เข้าใจความได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือและแบบปกติโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านเข้าใจความไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า

สคูนเดอร์ (Schundler 1992, อ้างถึงใน พงนา เขียนสะอาด, 2547) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 32 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC เวลาที่ใช้สอน 20 สัปดาห์ แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมได้แก่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือในการเรียนเป็นพิเศษ และกลุ่มนักเรียนปกติ ทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบหลังสอนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างคะแนนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

แบรมเรท (Bramlett 1944, อ้างถึงใน ภาวนา ดาวเรือง, 2550) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการอ่านจับใจความโดยใช้โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 198 คน เมื่อวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ (California Achievement

Test) ผลการวิจัยพบว่า มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันและกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความพอใจในการจัดการเรียนรู้ โปรแกรม CIRC

จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ได้เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และนักเรียนมีทักษะทางสังคมดีขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม การอ่าน มีปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ศึกษาหาความรู้ตามศักยภาพและเหมาะสม ใช้ความคิดสร้างองค์ความรู้ เพื่อสรุปเป็นความรู้ใหม่ และเป็นการเชื่อมโยงขยายความคิด มีความผิชอบในการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนและมีทักษะทางสังคม สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และพัฒนาทักษะทางสังคมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหัวข้อในการดำเนินการวิจัย คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ แบบแผนการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนท่าศาลา อำเภอท่าศาลา สำนักงานเขตพื้นที่นครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนท่าศาลา อำเภอท่าศาลา สำนักงานเขตพื้นที่นครศรีธรรมราช เขต 4 ในการวิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผู้วิจัยใช้วิธีจับฉลาก โดยกำหนดให้กลุ่มที่จับฉลากได้หมายเลข 1 เป็นกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี จำนวน 36 คน คือห้อง ป.6/1 และกลุ่มที่ได้หมายเลข 2 เป็นกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 36 คน คือ ห้อง ป.6/4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2 แบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย เลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสังเกตทักษะทางสังคม มี 4 ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น

วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านเพื่อความเข้าใจ 2 แบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 วิธีสร้างและหาคุณภาพแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเพื่อความเข้าใจแบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน

1.1.2 ศึกษาวิธีสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารตำราต่างๆ

1.1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิด เทคนิควิธีในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1.4 ศึกษาหนังสือประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1.1.5 วิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่ใช้ในการทดลอง คือ การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านแปลความ การอ่านสรุปความ การอ่านตีความ การอ่านขยายความ และการอ่านประเมินค่า เพื่อกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดชั้นปี

1.1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มี 4 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอบทเรียน ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม ขั้นทดสอบ และมอบรางวัล จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมงและแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการอ่าน ขั้นอ่านในใจ และขั้นหลังอ่านในใจ จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

1.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 แบบ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และ

ความเหมาะสมกับเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัดและเสนอแนะ
จึงนำมาปรับปรุง แก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษา

1.1.8 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไป
ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในแผนการเรียนรู้ 5 ด้านคือ 1) สาระสำคัญ
2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ และ 5) สื่อการเรียนการสอน
ตามแบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไป
ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ
คือ 1) นักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอนจบการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาหลักสูตร
และการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน 2) ศึกษานิเทศก์ หรือครูผู้สอนที่จบ
การศึกษา สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนหรือภาษาไทย มีประสบการณ์ในด้านการศึกษาหรือ
การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน 3) นักวิชาการด้านการวัดและประเมินผลจบการศึกษา
ปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาการวัดผลประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน

1.1.9 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว
วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, 67-71)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ทั้ง 6 แผน มีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.45-4.56)
แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 6 แผน มีความเหมาะสมในระดับมาก
ถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.38-4.53) (อ้างอิงภาคผนวก ข) โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับการใช้ภาษา
ให้ถูกต้องตามหลักวิชา สาระการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมควรเพิ่มเติมเป็นใบความรู้แสดงไว้ให้ชัดเจน
ในสื่อการเรียนการใช้ภาษายังมีบกพร่องและผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ทั้ง 2 แบบ ไปทดลองนำร่องกับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
ซี ไอ อาร์ ซี ห้อง ป.6/2 จำนวน 36 คน และตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้อง ป.6/5 จำนวน
36 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการทดลองนำร่องพบว่ากิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลาดีแล้ว แต่ปรับการใช้ภาษาให้ง่ายลง ปรับสาระการเรียนรู้ให้ง่ายต่อความเข้าใจ โดยยกตัวอย่างจากเรื่องที่ใกล้ตัวและเข้าใจง่าย ปรับกิจกรรมขั้นเตรียมการและขั้นนำไปหลากหลาย จะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและปรับปรุงอีกครั้งก่อนนำไปทดลองจริง

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ การหาค่าความเที่ยงตรง ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2.2 สร้างตารางผังข้อสอบพฤติกรรมที่ต้องการวัด (ความสามารถในการอ่าน) ให้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับ การอ่านสรุปความ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความ การอ่านขยายความและการอ่านประเมินค่าดังตาราง

เนื้อหาการอ่าน เพื่อความเข้าใจ	ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ				รวม
	ท 1.1 ป.6/2	ท 1.1 ป.6/3	ท 1.1 ป.6/4	ท 1.1 ป.6/5	
การอ่านสรุปความ	-	9	-	-	9
การอ่านแปลความ	7	-	-	-	7
การอ่านตีความ	5	5	-	-	10
การอ่านจับใจความ	3	3	2	3	11
การอ่านขยายความ	-	-	4	3	7
การอ่านประเมินค่า	-	-	5	6	11
	15	17	11	12	55

หมายเหตุ ท 1.1 ป.6/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร

ท 1.1 ป.6/3 อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.6/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 55 ข้อ เพื่อเลือกข้อสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องให้ได้จำนวน 40 ข้อ ตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2.4 หาค่าความเที่ยงตรง ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (อ้างอิงในภาคผนวก ข) ซึ่งคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญคือ 1) นักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน จบการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทย อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน 2) ศึกษานิเทศน์หรือครูผู้สอนที่จบการศึกษา สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนหรือภาษาไทย มีประสบการณ์ในด้านการศึกษาหรือการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน 3) นักวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลจบการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาการวัดผลประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามแบบประเมินและนำผลการประเมินมาวิเคราะห์โดยหาค่า IOC พบว่าได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความสอดคล้องดังกล่าว 54 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 (อ้างอิงในภาคผนวก จ)

2.5 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยนำแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์และที่ปรับปรุงและไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน คือ โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงค์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) โดยพิจารณาความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 พบว่ามีข้อสอบเข้าเกณฑ์ 49 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.41-0.79 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.70 (อ้างอิงในภาคผนวก ข) จึงคัดเลือกไว้จริง 40 ข้อ โดยพิจารณาคัดข้อสอบให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการวัด คือการอ่านสรุปความ 6 ข้อ การอ่านแปลความ 6 ข้อ การอ่านตีความ 7 ข้อ การอ่านจับใจความ 8 ข้อ การอ่านขยายความ 7 ข้อ การอ่านประเมินค่า 6 ข้อ ซึ่งได้ตามที่กำหนดค่านำหน้าไว้

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่คัดเลือกไว้ 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน คือ โรงเรียนท่าศาลา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและได้เรียนเนื้อหาการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, 197-198) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (อ้างอิงในภาคผนวก ข)

2.7 จัดทำแบบทดสอบเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการจัดการ เรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

3. ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตทักษะทางสังคม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางสังคม วิธีสร้าง แบบสังเกตทักษะทางสังคม นิยามศัพท์เฉพาะทักษะทางสังคม

3.2 สร้างแบบสังเกตทักษะทางสังคมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นแบบ สังเกตทักษะทางสังคม จำนวน 1 ชุด มี 4 ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงานในกลุ่ม ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยในแต่ละ ด้านมีรายละเอียดของพฤติกรรมที่ต้องสังเกตด้านละ 8 ข้อ เพื่อเลือกแบบสังเกตโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความสอดคล้องของพฤติกรรมกับนิยามศัพท์เฉพาะให้ได้ด้านละ 5 ข้อ ทั้ง 4 ด้าน = 20 ข้อ โดยแบบสังเกตเป็นการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มขณะปฏิบัติงานกลุ่มจากการ กำหนดสถานการณ์การทำงานกลุ่มก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้สังเกตคือผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกต บันทึกรูปพฤติกรรมด้วยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องหลังข้อความพฤติกรรม มี = 1 คะแนน ไม่มี = 0 คะแนน และบันทึกพฤติกรรมที่ปรากฏ (อ้างอิงในภาคผนวก ง)

3.3 นำแบบสังเกตทักษะทางสังคมที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของพฤติกรรมกับนิยามศัพท์เฉพาะ ความเหมาะสมของการใช้ ภาษาตามพฤติกรรมแต่ละด้าน และข้อเสนอแนะ จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 หาความเที่ยงตรงของแบบสังเกตทักษะทางสังคมที่สร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ คือ 1) จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาจิตวิทยาการเรียนการสอน จำนวน 3 คน ตรวจสอบด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความ สอดคล้องระหว่างพฤติกรรมแต่ละด้านกับนิยามศัพท์เฉพาะและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตร IOC (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, 249) เลือกข้อความพฤติกรรมที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่มีความสอดคล้องทั้งหมด 28 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ด้านละ 5 ข้อที่มีค่า IOC = 1.00 รวม 20 ข้อ (อ้างอิงใน ภาคผนวก จ) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตทักษะทางสังคม โดยนำแบบสังเกตทักษะทาง สังคมที่มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา ห้องที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้อง 36 คน โดยใช้ผู้สังเกต 2 คน คือผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกต เลือกสังเกตโดยการหยิบลูกเต๋า ชื่อกลุ่ม ได้กลุ่มที่ 4 นักเรียนเลขที่ 24 สังเกตพฤติกรรมการทำงาน

กลุ่มของนักเรียน จากการกำหนดสถานการณ์ปฏิบัติงานกลุ่มเรื่องสำนวนไทยและการใช้สำนวนไทย และบันทึกพฤติกรรม และนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาความสอดคล้องตาม สูตรของสก็อต ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (อ้างอิงในภาคผนวก ซ)

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest – Posttest Design) (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550) ดังภาพประกอบที่ 1

RE	O ₁	X
	O ₂	
RC	O ₁	~X
	O ₂	

สัญลักษณ์การทดลอง

- R แทน การสุ่มตัวอย่าง
 E แทน กลุ่มทดลอง
 C แทน กลุ่มควบคุม
 O₁ แทน การสอบก่อนทดลอง
 O₂ แทน การสอบหลังทดลอง
 X แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
 ~X แทน การจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนการทดลอง และหลังทดลอง โดยมีการทดลอง 3 ขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการทำการวิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ทราบรวมทั้งขอความร่วมมือในการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและสังเกตทักษะทางสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) ในวันที่ 6 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 โดยทดสอบวัด

ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจในช่วงเช้า เวลา 09.00 -10.20 น. ทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมให้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 2 ห้อง เป็นผู้ควบคุมการสอบ ผู้วิจัยเป็นดูแลการสอบทั้ง 2 กลุ่ม ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสังเกตทักษะสังคมกลุ่มทดลอง ภาคบ่าย เวลา 13.00-14.00 น. โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกตเป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรม วันที่ 7 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 เวลา 09.00-10.00 น. สังเกตทักษะทางสังคมกลุ่มควบคุม โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกตเป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ คือ ขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอทเรียน ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม ขั้นทดสอบและมอบรางวัล ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้คือ ขั้นเตรียมการอ่าน ขั้นอ่านในใจ ขั้นหลังอ่านในใจ โดยใช้สื่อนิทานและสารคดีเป็นบทอ่าน ทั้ง 2 วิธี โดยใช้สอนกลุ่มละ 6 ครั้ง 12 ชั่วโมง ในการทดลองสลับเวลาในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาคเช้า 09.00 – 11.00 น. และภาคบ่าย 13.00-15.00 น. ระหว่างวันที่ 8 ถึง 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่นักเรียนทำก่อนการทดลองและเก็บคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) ในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2555 ดำเนินการทดสอบให้ครูประจำชั้นควบคุมห้องสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ดูแลทั้ง 2 กลุ่ม ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสังเกตทักษะทางสังคมกลุ่มทดลอง ภาคเช้าของวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2555 สังเกตวัดทักษะทางสังคมกลุ่มควบคุม ภาคบ่าย เวลา 13.00-14.00 น. โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกตชุดเดียวกันกับก่อนการทดลองเป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังตารางกำหนดการทดลอง

ตารางที่ 1 กำหนดการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	การจัดการเรียนรู้ตามแนว การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	เวลา/กลุ่ม (ชั่วโมง)
-	6 ก.พ. 2555	Pretest	Pretest	1.20
-	6 ก.พ. 2555	สังเกตทักษะทางสังคมก่อน เรียน (ภาคบ่าย)	-	1
	7 ก.พ. 2555	-	สังเกตทักษะทางสังคม ก่อนเรียน (ภาคเช้า)	1
1	8 ก.พ. 2555	ภาคเช้า	ภาคบ่าย	2
2	9 ก.พ. 2555	ภาคบ่าย	ภาคเช้า	2
3	10 ก.พ. 2555	ภาคเช้า	ภาคบ่าย	2
4	13 ก.พ. 2555	ภาคบ่าย	ภาคเช้า	2
5	14 ก.พ. 2555	ภาคเช้า	ภาคบ่าย	2
6	15 ก.พ. 2555	ภาคบ่าย	ภาคเช้า	2
-	17 ก.พ. 2555	Posttest	Posttest	1.20
	20 ก.พ. 2555	สังเกตทักษะทางสังคม หลังเรียน (ภาคเช้า)	สังเกตทักษะทางสังคม หลังเรียน (ภาคบ่าย)	1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้ t-test แบบ Independent Sample

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง/ควบคุม

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 87)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2}{n(n-1)} - (\sum x)^2}$$

X	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง/ควบคุม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบและแบบสังเกตทักษะทางสังคม

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือการหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรม โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	=	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
$\sum R$	=	ผลรวมคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	=	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่ายากง่ายของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, 209-211)

โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

P	=	ความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
R	=	จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นๆ
N	=	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นทั้งหมด

2.3 หาอำนาจจำแนกของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, 209-211) โดยใช้สูตร

$$r = \frac{Ru - Re}{\frac{N}{2}}$$

r	=	อำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ
Ru	=	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้นกลุ่มสูง
Re	=	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้นกลุ่มต่ำ
N	=	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, 197-198)

$$r_{11} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{11}	=	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	S_t^2	=	คะแนนแปรปรวนทั้งฉบับ
	n	=	จำนวนข้อสอบ
	p	=	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	=	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตทักษะทางสังคม โดยหาความสอดคล้องตามสูตรของสก็อต (มะลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550)

$$\pi = \frac{Po - Pe}{1 - Pe}$$

เมื่อ	π	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสังเกต
	Po	แทน	อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตพฤติกรรมได้ตรงกันของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 กับผลรวมของสัดส่วนของความแตกต่างระหว่างผู้สังเกต 2 คน
	Pe	แทน	อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตได้ตรงกับที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากสัดส่วนของคะแนนพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมา โดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้ง 2 มายกกำลังสองแล้วนำมารวมกัน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ t-test ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:116)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2}{n-1} - (\sum D)^2}}$$

$$df = n - 1$$

D แทน ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\sum D$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคู่ของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ t-test แบบ Independent – Sample โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, 243)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน	การแจกแจงแบบ t
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าแปรปรวนกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าแปรปรวนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ (t-test)

p แทน ความน่าจะเป็น (Probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	36	20.92	4.12	27.09	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	36	25.67	3.80		

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงวก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	36	20.33	4.85	9.71	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	36	22.19	4.62		

จากตารางที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสูงวก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	36	25.67	3.80	3.01	.005
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	36	22.19	4.62		

จากตารางที่ 4 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	36	13.56	2.40	17.78	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	36	17.28	1.83		

จากตารางที่ 5 พบว่าทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนรู้ตามแนว การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	36	13.42	3.42	6.83	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	36	15.44	2.92		

จากตารางที่ 6 พบว่าทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	36	17.28	1.83	3.27	.002
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	36	15.44	2.92		

จากตารางที่ 7 พบว่าทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมก่อนและหลัง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ห้องเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มมีจำนวน 36 คน รวม 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน อย่างละ 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และ 3) แบบสังเกตทักษะทางสังคม มี 4 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ ดำเนินการทดลอง 3 ชั้นคือ ชั้นก่อนการทดลอง ชั้นดำเนินการทดลอง และชั้นหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดย หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน อ่าน เขียน พูดสรุปร่วมกัน นักเรียนที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนอ่อน นักเรียนอ่อนมีกำลังใจในการเรียนรู้ และมีความสุขในการเรียนทุกคน เป็นกำลังใจให้กันและกัน ยินดีกับความสำเร็จร่วมกันเพื่อสามารถทำงาน ได้ทันเวลาและมีคะแนนดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory) (พรรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กันกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว จะทำให้เกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมและมีการพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ จนสามารถคิดเป็นนามธรรมได้และนักเรียนสนุกสนานกับบทเรียน เพราะได้อ่านบทอ่านที่หลากหลาย และบทอ่านมีเนื้อเรื่องตรงกับวัยของนักเรียน นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมภายในกลุ่ม และจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้ใช้สื่อในการเรียนมีเนื้อหาเหมาะกับวัย เป็นนิทาน บทร้อยกรอง และสารคดี และในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนได้ใช้สื่อและอุปกรณ์ร่วมกันได้ ร่วมกันอ่าน เขียน ปรึกษาและสรุปร่วมกันได้ รู้จักแบ่งปัน เอื้อเฟื้ออุปกรณ์กันและกัน ให้กำลังใจกันและได้รับการเสริมแรงด้วยการชมเชย และให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจ พยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Reinforcement Theory) (พรรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) ที่กล่าวว่า การกระทำใดๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรง มีแนวโน้มว่าจะลดลงและหายไปที่สุด ส่งผลให้

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และพัฒนาทักษะทางสังคม ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ด้านการควบคุมตนเอง และด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวนา ดาวเรือง (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ ชุตติมา มหากลิ่น (2548) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนตามรูปแบบ CIRC ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ CIRC ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการสอนตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ปฏิบัติกรอ่านด้วยตนเอง ได้อ่านรายละเอียดทำความเข้าใจอย่างชัดเจน อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจและเรียบเรียงใจความสำคัญเรื่องนำไปเขียนสรุปเรื่องราวและตอบคำถามด้วยตนเอง โดยเฉพาะกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานให้นักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง รูปภาพและสนทนาเกี่ยวกับภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง หรือหาปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มีในบทอ่าน หรืออ่านคำยากและแปลความหมาย ทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกและอยากเรียนรู้บทเรียน เมื่อถึงขั้นตอนการอ่านก็สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดีและรวดเร็ว นักเรียนได้ฝึกเป็นผู้ตั้งคำถามและตอบคำถามเอง ซึ่งเป็นคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเอง โดยเฉพาะขั้นตอนการอ่านหลังจากอ่านแล้ว นักเรียนได้สรุปเรื่องราวอีกครั้งด้วยการทำแผนภาพ โครงเรื่องซึ่งสร้างความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Need) (พรณี ชูทัยเจนจิต, 2538) ที่มองว่าเด็กมีธรรมชาติพร้อมที่จะศึกษาสำรวจสิ่งต่างๆ ทุกคนมีแรงภายในที่จะไปถึงสภาพที่เรียกว่า การรู้จักตนเอง ตรงตามสภาพที่เป็นจริงหรือต้องการตระหนักในความสามารถของตนเองและในด้านทักษะทางสังคม นักเรียนก็ได้มีโอกาสช่วยเหลือกันในขณะที่ทำงานกับเพื่อนที่นั่งใกล้เคียงกัน เช่น ช่วยแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนที่เพื่อนไม่มี ช่วยอธิบายเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ รู้จักควบคุมตนเองไม่ให้เดินไปโต๊ะอื่น เพราะมีกิจกรรม

และงานที่ต้องรับผิดชอบ และมีมารยาทในการทำงาน โดยไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นและมีครูเป็นผู้คอยดูแล ช่วยเหลือ แนะนำในการทำงาน มีการเสริมแรงให้กับนักเรียนด้วยการชมเชยเมื่อทำงานสะอาด เรียบร้อย ทันเวลา ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนก็คอยให้กำลังใจและให้นั่งใกล้กับนักเรียนที่เรียนเก่ง คอยช่วยเหลือทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีกำลังใจการเรียนและพยายามทำงานอย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Reinforcement Theory) (พรณิษฐทัชเจนจิต, 2538) ที่กล่าวว่า การกระทำใดๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงมีแนวโน้มว่าจะลดลงและหายไปในที่สุด จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นเพราะการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่ฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเกิดทักษะทางสังคมโดยมีการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอบทเรียน ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม และขั้นทดสอบและมอบรางวัล ส่วนการจัดกิจกรรมการอ่านตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นอ่านในใจ และขั้นหลังอ่าน ซึ่งการจัดกิจกรรมทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน จึงทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียนแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ทั้งก่อนอ่าน ขณะอ่านและหลังอ่าน แต่ไม่ได้ร่วมมือหรือช่วยเหลือกันเรียนรู้ ไม่ได้มีเป้าหมายความสำเร็จที่ร่วมกัน เด็กเก่งไม่ได้ช่วยเหลือเด็กอ่อน ความสำเร็จเป็นของคนใดคนหนึ่ง ผู้เรียนที่เรียนอ่อนขาดแรงจูงใจ ในขณะที่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผู้เรียนเรียนเป็นทีม มีปฏิสัมพันธ์กัน เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อน เพราะมีเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน พึ่งพาอาศัยกัน มีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ยอมรับในความสามารถและความแตกต่างของบุคคลในทีม ซึ่งมีลักษณะเด่นดังนี้

3.1 ผู้เรียนได้มีการช่วยเหลือกัน โดยที่นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนปานกลางและเรียนอ่อน โดยเริ่มจากช่วยกันอ่านคำศัพท์ให้ถูกต้องและเรียนรู้ความหมายของคำ ทำให้สามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้โดยง่ายจากการอ่านในใจ และอ่านออกเสียงร่วมกันจากนั้นจึงช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังได้พูดคุยอภิปรายคำตอบที่ถูกต้องร่วมกัน โดยการสรุปเป็นใจความสำคัญและเขียนสรุปเรื่องราวเป็นของตนเอง

3.2 ผู้เรียนมีความตระหนักในการเรียนรู้ คือ ทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานกลุ่มให้ถูกต้องและสำเร็จทันตามเวลาและเป้าหมาย เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องมาจากความสำเร็จของสมาชิกทุกคน

3.3 มีการใช้สื่อที่หลากหลาย โดยสื่อที่ใช้จะเหมาะสมกับวัย ได้แก่ บทอ่านนิทาน บทอ่านสารคดี บทอ่านร้อยกรอง และบัตรรายการคำศัพท์ และในขณะเดียวกันนักเรียนจะเป็นผู้ใช้สื่อได้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้คอยชี้แนะเท่านั้น ผู้เรียนจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า

3.4 มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ มีการทดสอบประเมินผลและมอบรางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นกลุ่มเก่งมากและกลุ่มเก่ง ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมกระตือรือร้นที่จะเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม และนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จ อีกทั้งสนุกและมีความสุข

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาลา พานอังกาบ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ไปใช้ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นวิธีการเรียนที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคมของนักเรียน นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ฝึกเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือกันและกัน สามัคคีกันเนื่องจากทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้ฝึกอ่าน ฝึกเขียน และพูดสรุปได้ด้วยตนเอง เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ได้อ่านเรื่องอย่างหลากหลายและมีการเสริมแรงจูงใจในการเรียนโดยการชมเชยจากเพื่อนจากครู และได้รางวัล ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำงานเพื่อให้ผลงานสำเร็จได้ด้วยดี

2. ครูผู้สอนที่จะนำเอาวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ไปใช้ ควรศึกษาเทคนิคเฉพาะต่างๆ ของวิธีการเรียนการสอนแบบนี้ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการสอนตามเทคนิควิธีสอนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือนำไปใช้ในการเรียนการสอนกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ทำให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. ควรทดลองเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับเทคนิคอื่นๆ หรือวิธีการสอนรูปแบบอื่น เพื่อที่จะสามารถเลือกเทคนิคหรือวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้นได้ดียิ่งขึ้น

3. ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีผลต่อตัวแปรตามด้านอื่นๆ เช่น การอ่านและการเขียนสะกดคำ ความพึงพอใจในการเรียน

4. ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีผลต่อทักษะทางสังคมของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจต่างกัน

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ สุดยอด. (2547). การศึกษาพัฒนาทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะทางสังคมและความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- การศึกษาขั้นพื้นฐาน, คณะกรรมการ. (2555). ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา เบญจกาญจน์. (2539). ประสบการณ์ชีวิตครู การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้. วารสาร วิทยาจารย์, 94 (8), 29-38.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กล้า พิมพ์วงศ์. (2543). ผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กำไลรัตน์ เย็นสุจิตร์. (2540, พฤษภาคม-สิงหาคม). การพัฒนาทักษะชีวิต. สุขศึกษา 20, (76), 69-79.
- โกชัย สาริกบุตร. (2519). การอ่านขั้นใช้วิจารณ์ญาณ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์.
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2549). การจัดการเรียนการสอนวิชาโภชนาการโดยใช้หลักการและรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารวิชาการ, 9(1), 31-40.
- จรรยา คุณมี. (2540). การสอนวิชาสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ประสานการพิมพ์.
- ชวาล แพร์ดีกุล. (2520). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: บุรพาสาสน์.
- ชวน แพรแก้ว และคณะ. (2521). การใช้ภาษา. สงขลา: มงคลการพิมพ์.
- ชอบ ลีซอ. (2533, เมษายน-กันยายน). การเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดและแก้ปัญหา. วารสารประชากรศึกษา. 14, 54-65.

- ชุติมา มหาภักดิ์. (2548). “ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIRC”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชุติมา มุสิกานนท์. (2538). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534, กรกฎาคม – ธันวาคม). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. จันทรเกษมสาร. 2(4), 48-49.
- ถาวร เกิดเกียรติพงศ์. (2522). สังคมวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2522). สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงพล อิศโรธกุล. (2539, เมษายน). แนวคิดใหม่สำหรับการสอนอ่าน. ภาษาปริทัศน์, 4.
- ทิสนา แจมมณี. (2548). ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน. กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: บุรพาศิลป์การพิมพ์.
- _____. (2550). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2520). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แจมมณีและคณะ. (2525). รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมใจ พิมพ์วงศ์. (2541). การศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบสหร่วมใจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นาคยา ภัทราแสงไทย. (2525). ยุทธวิธีการสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2530). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกกะวัน. (2534). ยุทธศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2530). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2541). **วิจัยการศึกษา**. เชียงใหม่: โครงการตำรามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บงกช สัปพันธ์. (2529). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เบ็ญจา อ่อนท้วม. (2531). **กลวิธีในการทำงานเป็นกลุ่ม**. เชียงใหม่: ห้องพิมพ์เอกสารมหาวิทยาลัย พายัพ.
- ประทีป สยามชัย. (2526). **สารัตถสังคัมวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: นำอักษรการพิมพ์.
- ประเสริฐ ต้นสกุลและคณะ. (2538). **ยุทธศาสตร์ในการฝึกอบรมทักษะชีวิต : เอดส์ศึกษาแนวใหม่ สำหรับประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2525). **ความรู้พื้นฐานสำหรับการใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร: วิชาการ.
- ปาริชาติ จิตรน้อม. (2540). **การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาสัมฤทธิ์ผล เจตคติและทักษะการทำงาน ร่วมกันในวิชาสังคมศึกษา ส 504 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ปริญญา.
- ปิยกร หวังมหาพร. (2553, กุมภาพันธ์ 24). **การศึกษา**. บ้านเมือง, หน้า 13.
- เปรมจิตต์ จงรภัยลาร์เซน. (2536). **วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจนา เขียนสะอาด. (2547). **“การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่าน และการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC”**. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรรณี ชูทัยเจนจิต. (2538). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี จำกัด.
- พรรณี ชูทัยเจนจิต และประสาธ อิศรปรีชา. (2538). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. มหาสารคาม: โครงการตำราวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิบูลศรี วาสนสมสิทธิ์. (2526). **การพัฒนาทักษะทางสังคม**. ในเอกสารสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 8-9. มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสารมวลชน จำกัด.

- พีระยุทธ สันตะวัน. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์ใจ บุญยัง. (2540). ประสิทธิภาพของโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พุลศรี กิจเฉลา. (2544). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาวนา ดาวเรือง. (2550). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มะลิวัลย์ สมศักดิ์. (2550). การวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- มานพ ประธรรมสาร. (2546). วิถีใหม่แห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- มาลา พานอังกาบ. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- มาลินี จุฑะรพ. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิมพ์พิมพ์ จำกัด.
- แมนมาส ชวลิต. (2548). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: แผนกกิจกรรมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์. (2538). การสอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการใช้สารเสพติด. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางการนำยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตมาใช้ในการป้องกันยาเสพติด. (อัครา)
- รังสี วิบูลย์อรุณกร. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ราณี ศรีโมรา. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีเอสทีเอดี และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ลม โขย ด่านขุนทด. (2544). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. บริษัทศึกษาพร จำกัด.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2540). การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษา. พิษณุโลก: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7.
- ลัดดา กิติวิภาต. (2526). จิตวิทยาสังคมประยุกต์ทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ (สาขาหลักสูตรการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยานิพนธ์.
- วรพรรณ สิทธิเลิศ. (2537). ผลของการเรียนโดยใช้วิธี ซี.ไอ.อาร์.ซี. ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2537). การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วราพร จำรัสประเสริฐ. (2531). ทักษะของเยาวชนไทยในศตวรรษหน้าตามทัศนะของนักสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์-การสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วารี ธีระจิตร. (2534). การพัฒนาการสอนสังคม ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____ . (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วิชาการ, กรม. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วิชาการ ก, กรม. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, กรม. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ ข, กรม. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- วิณา วโรตมะวิชญ์. (2535). กลวิธีการเรียนและการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____ . (2535). การออกแบบการสอนอย่างมีระบบ. เชียงใหม่: ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริตราภรณ์ ศิลปะ. (2547). ศิริตราภรณ์ ศิลปะ. “การพัฒนาสื่อประสมร่วมกับการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต วิชาภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.
- ศิริอร อินทร์ตลาดชุม. (2546, กุมภาพันธ์). “หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย”, วารสารวิชาการ. 6(2), 27.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- สรวงมณฑ์ สิริธิสมาน. (2554, 12 กรกฎาคม). พ่อแม่ลูกปลูกรัก. ASTV ผู้จัดการออนไลน์, หน้าแรก.
- สมบัติ มหาเรศ. (2523). สังคมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา. กอพลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2539). การสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา. (2540). อัจฉริยลักษณ์ของภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ขจรชัยกุล. (2538, เมษายน-มิถุนายน). “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมใจ ในการสอนรวมกลุ่มเรียน วิชาคณิตศาสตร์”. สารพัฒนาหลักสูตร 14, 19-21.

- สมุทฺร เชนฺเชาวนิกฺ. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุกัญญา เศรษฐจรัสสรณ์. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุขุมล เกษมสุข. (2535). การสอนทักษะทางสังคม ในชั้นประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุคนธ์ สนิชพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สุทธิรัตน์ ปัญญาทิพย์. (2544). ผลการใช้กิจกรรมและความสัมพันธ์ของความหมายในการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธโสภณ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. การเรียนการสอนแบบร่วมมือ. วิทยากรย์ 2 (กุมภาพันธ์ 2513) : 19-30.
- สุรศักดิ์ สุมารัตน์. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2537). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสรี โอภาส. (2532). การเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ในจังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์ พรินติ้ง.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

อารี บรรพตทอง. (2545). การสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารี พันธุ์มณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: โอเคียนส โตร์.

एमจันทร์ สุวินทวงศ์. (2526). กลวิธีสอนสังคมศึกษา : การพัฒนาความคิดและค่านิยม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Burmister, Low E. (1974). **Improving Speed of comprehension in teachin.** B Reading stvetegies Secondary School Teachers. United State of America: Addison-Westey.

Dallman, M. R. I. Roger. Y.C.chan & J.D. John. (1984). **The teaching of reading.** New York: Holt Rinchart.

Konstant, Tina. (2550). **Speed reading in a week (อ่านไว้ใน 7 วัน).** (โอฬาร สุนทรภูษิต, แปล). กรุงเทพมหานคร: พัฒนาพานิช.

Ledlow, Susan, (2003) Cooperative/ Collaborative Learning. Arizona: Stac University and Neil Davidson of the University of the Maryland, [online]. Available : gopher : <http://eminfo.emc.maricopa.edu/Innovation/ccl/index.html>.

ภาคผนวก

The background of the page features a large, faint watermark of the seal of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The seal is circular and contains a central image of a stupa with a flame-like top, surrounded by a sunburst pattern. The text "มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช" is written in Thai script along the top inner edge, and "NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY" is written in English along the bottom inner edge.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศร พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์พร สถิตย์ภักติกุล (อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี้ อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร รองเดช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศษ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร รองเดช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สารีปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศษ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์กุสุมา ใจสบาย (อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิตย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สารีปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณบุญเสริม แก้วพรม (ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิตย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตำบลท่าจี่ อำเภอมือง

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเจริญศรี บุญสว่าง (ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโมคลาน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศร พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศริน มนูญผล (อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศร พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตำบลท่าจี้ อำเภอมือง

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปรีดา เบ็ญการ (อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.022/2554

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

27 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วิชาดา ดันตระกูล (อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสะทิสย์ นาทะชัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิญา เลิศไกร)

ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์ 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์พร สถิติภาสีกุล
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร รongเดช
อาจารย์พิเศษคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. อาจารย์กุสุมา ใจสบาย
อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
4. นายบุญเสริม แก้วพรหม
ศึกษานิเทศ ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4
5. นางเจริญศรี บุญสว่าง
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโมคลาน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

แบบสังเกตวัดทักษะทางสังคม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศรินทร์ มนูญผล
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. อาจารย์วิชาดา ต้นตระกูล
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	วิชา ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
แผนการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การอ่านสรุปความ	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวันที่..... เดือน	พ.ศ.	ภาคเรียนที่

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาและถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท 1.1 ป 6/3)
2. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิต

(ท 1.1 ป 6/5)

สาระสำคัญ

การอ่านสรุปความคือ การอ่านที่สามารถจับใจสำคัญเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วสรุปสาระสำคัญเป็นความสั้นๆ ได้ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยการพูดหรือเขียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญเพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านโดยสามารถสรุปความได้ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. สรุปสาระสำคัญของเรื่องได้
3. บอกข้อคิดของเรื่องได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านสรุปความ

1. ความหมายของการอ่านสรุปความ
2. วิธีการสรุปความ

กระบวนการเรียนรู้

ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นเตรียม

1. ชั้นแบ่งกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียนให้แต่ละความสามารถ กำหนดสัดส่วนเก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1:2:1 โดยให้นักเรียนในห้อง 3 คน ออกมาอ่านรายชื่อในกล่องที่ครูเตรียมรายชื่อ เก่ง ปานกลาง อ่อน ไว้แล้ว ตามกระดาษสี เป็นกลุ่มสีแดง (เก่ง) สีฟ้า (ปานกลาง) สีเหลือง (อ่อน) และ

แยกขึ้นเป็นกลุ่ม จากนั้นให้กลุ่มหยิบฉลากเพื่อตรวจสอบความสามารถเป็นกลุ่มละ 4 คน โดยหยิบฉลากชื่อ ดอกไม้ ชื่อเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน แล้วแต่ละกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และตั้งชื่อกลุ่ม

2. **ขั้นชี้แจงการเรียนรู้** โดยครูชี้แจงการเรียนรู้ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี คือขั้นตอนการเตรียมการนำเสนอบทเรียน การฝึกทักษะและทำงานเป็นทีม และขั้นทดสอบและเนื้อหาการอ่านสรุปความ โดยแจกใบความรู้และครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นนำเสนอบทเรียน

1. ทบทวนศัพท์เก่าและสอนศัพท์ใหม่ โดยนักเรียนอ่านคำศัพท์เก่าที่เคยเรียนมาแล้ว โดยอ่านพร้อมกันจากบัตรคำ คือ ดำนันทน์ เจริญวัย ปกติ พยายาม กอบกู้ ปราบกฏ สารภาพ อนุญาต วินัย มารดา และอ่านคำศัพท์ใหม่ เจตีย์ สถาปัตยกรรม ผสมผสาน ประดิษฐาน ประวัติ ตาด ก่อง สัมมาชีพ โทสะ มาตุฆาต อุทาหรณ์ ประพฤติ จากนั้นนักเรียนช่วยกันคิดเดาเรื่องว่าเป็นเรื่องอะไร โดยวิเคราะห์จากคำศัพท์ที่ฝึกอ่านและจากการอธิบายของครู

2. กระตุ้นการเรียนรู้ โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มรับบทอ่านเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ กลุ่มละ 2 ชุด ให้นักเรียนอ่านคร่าวๆ เพื่อสำรวจเรื่องราวว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

1. จับคู่เรียนรู้คำศัพท์ โดยนักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มและฝึกอ่านคำศัพท์ จากใบความรู้ รายการคำศัพท์ (ใบรายการคำศัพท์) ที่ครูแจกให้ โดยผลัดกันอ่านและช่วยกันแก้ไขเมื่ออ่านผิด จากนั้นนักเรียนก็ช่วยกันหาความหมายจากใบความรู้ รายการคำศัพท์และนำไปเขียนในใบกิจกรรม (ใบกิจกรรม) ให้ถูกต้อง และผลัดกันบอกคำศัพท์ เขียนคำศัพท์ แล้วเปลี่ยนกันตรวจการเขียน จนกว่าจะเขียนได้ถูกต้อง

2. อ่านในใจรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านในใจเรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ เพื่อให้รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ผลเป็นอย่างไร

3. อ่านออกเสียงกับเพื่อนร่วมทีม โดยนักเรียนอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือเพื่อร่วมทีมและช่วยกันแก้ไข เมื่ออ่าน ไม่ถูกต้อง โดยมีครูคอยแนะนำและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

4. ค้นหาคำตอบ โดยให้นักเรียนในทีมช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านและเขียนลงในใบกิจกรรม (ใบกิจกรรมกลุ่ม) ด้วยการปรึกษาและอภิปรายคำตอบที่ถูกต้องร่วมกันและเขียนคำตอบเป็นรายบุคคล

5. พุดสรุปใจความสำคัญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญเป็นคำพูด โดยครูช่วยใช้คำถามเป็นแนวทาง ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ผลเป็นอย่างไร ได้ข้อคิดอะไร

6. เขียนสรุปและตรวจสอบ โดยนักเรียนเขียนสรุปในความสำคัญลงในกระดาษที่แจกให้เป็นของตนเอง เมื่อเสร็จแล้วจึงเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นตอนทดสอบและมอบรางวัล

1. ทำแบบทดสอบ โดยนักเรียนแยกโต๊ะออกจากกลุ่มและทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน การอ่านสรุปความ
2. ตรวจคะแนน โดยนักเรียนสับเปลี่ยนกระดาษคำตอบและตรวจแบบทดสอบจากการเฉลยของครู และคิดคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม บันทึกคะแนน
3. มอบรางวัล ครูมอบรางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ 80% เป็นกลุ่มเก่งมาก กลุ่ม 75-79% เป็นกลุ่มเก่ง

การวัดผลประเมินผล

1. ตรวจผลงานการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	ตรวจคำตอบจากใบกิจกรรมเขียนคำตอบจากเรื่อง	ใบกิจกรรมการตอบคำถาม	ตอบ ถูก ข้อละ 1 คะแนน ตามเวลาที่กำหนด 7 ข้อ 10 นาที 5-7 ข้อ ผ่าน 0-4 ข้อ ปรับปรุง
2. สรุปสาระสำคัญของเรื่องได้	ตรวจกิจกรรมการสรุปใจความสำคัญ	ใบกิจกรรมการสรุปใจความสำคัญ	10 คะแนน สรุปได้ว่าสมบูรณ์ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม สรุปได้ว่าไม่สมบูรณ์ โดยขาดคำถามใดคำถามหนึ่ง หักคำถามละ 2 คะแนน 7-10 คะแนน ผ่าน 0-6 คะแนน ปรับปรุง

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
3. บอกข้อคิดของเรื่องได้	ตรวจกิจกรรมการเขียนข้อคิดของเรื่อง	ใบกิจกรรมเขียนข้อคิดของเรื่อง	เขียนได้ตรงกับใจความสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับความโกรธที่ขาดสติ = ผ่าน เขียนได้ไม่ตรงกับใจความสำคัญ = ปรับปรุง
4. มีความเข้าใจในการอ่าน โดยการอ่านสรุปความได้	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ข้อละ 1 คะแนน นักเรียนทำได้ 60% ขึ้นไปจึงผ่านเกณฑ์

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บทอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบรายการคำศัพท์
4. ใบความรู้การสรุปความ

แบบบันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน.....

(.....)

ใบความรู้
เรื่อง "การสรุปความ"

การอ่านสรุปความ คือ การอ่านที่สามารถจับใจความสำคัญเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วสรุปสาระสำคัญเป็นข้อความสั้นๆ ได้

หลักการอ่านสรุปความ

1. อ่านเรื่องให้เข้าใจ
2. จับประเด็นสำคัญของเรื่อง
3. ตั้งคำถามจากเรื่อง ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ผลที่ได้รับ เป็นอย่างไร
4. ตอบคำถามแล้วนำมาสรุปความสั้นๆ

ตัวอย่างการสรุปความ

ต้นขนุนให้ร่มเงาอย่างดี เป็นที่พักพิงของเหล่านกกาและสรรพสัตว์ทั้งหลาย ช่วยกำบังลมพายุที่พัดโหมกระหน่ำ อีกทั้งรากยังช่วยป้องกันดินไม่ให้พังทลาย ทำให้ดินชุ่มชื้น ต้นขนุนเป็นทั้งแหล่งอาหารและแหล่งวัสดุไม้อีกด้วย

วิธีสรุปความ

ใคร	-	ต้นขนุน
ทำอะไร	-	-
ที่ไหน	-	-
เมื่อไร	-	-
อย่างไร	-	เป็นที่พักพิงของเหล่านกกาและสัตว์ ช่วยกำบังลม, ช่วยป้องกันดินพังทลาย ทำให้ดินชุ่มชื้น, เป็นแหล่งอาหาร, ใ้วัสดุไม้

สรุปใจความสำคัญ ต้นขนุนเป็นที่พักพิงของเหล่านกกาและสัตว์ ช่วยกำบังลม ป้องกันดินพังทลาย ทำให้ดินชุ่มชื้น เป็นแหล่งอาหาร ใ้วัสดุไม้

รายการคำศัพท์

ก่อง	หมายถึง	ภาชนะใส่ข้าวเหนียวชนิดหนึ่ง มีขาสี่แฉก
เจดีย์	หมายถึง	สิ่งก่อสร้างเป็นยอดแหลม บรรจุสิ่งที่มีค่า
คาด	หมายถึง	ไม้กวาดที่มีด้ามยาว, ผ้าชนิดหนึ่ง
ประดิษฐาน	หมายถึง	ตั้งไว้
ประวัติ	หมายถึง	เรื่องราว, ความเป็นไป
ประพจน์	หมายถึง	การทำตน การปฏิบัติตน
โทสะ	หมายถึง	ความโกรธ
มาตุจฉา	หมายถึง	การถามแม่
สถาปัตยกรรม	หมายถึง	ศิลปะหรือวิชาว่าด้วยการก่อสร้าง
ผสมผสาน	หมายถึง	เก็บเล็กผสมน้อย
สัมมาชีพ	หมายถึง	การประกอบอาชีพที่สุจริต

ใบกิจกรรม

คำชี้แจง จงเติมความหมายให้ตรงกับคำศัพท์ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1. สถาปัตยกรรม หมายถึง
2. สัมมาชีพ หมายถึง
3. ประดิษฐาน หมายถึง
4. ตาด หมายถึง
5. ประวัตี หมายถึง
6. มาตุฆาต หมายถึง
7. เจดีย์ หมายถึง
8. ก่อง หมายถึง
9. โทสะ หมายถึง
10. ประพฤติ หมายถึง
11. ผสมผสาน หมายถึง

ใบกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดคำตอบ และเขียนตอบคำถามจากเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญ บอกแนวคิดของเรื่อง

1. พระราชดู่ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่อยู่ในจังหวัดใด
ตอบ.....
2. ชื่อเรียกของพระราชดู่ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่อีกชื่อหนึ่งเรียกว่าอะไร
ตอบ.....
3. ดาด แปลว่าอะไร
ตอบ.....
4. ก่อง แปลว่า อะไร
ตอบ.....
5. ตัวละครสำคัญในเรื่องคือใคร
ตอบ.....
6. ตัวละครสำคัญของเรื่องพระราชดู่ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ มีอาชีพอะไร
ตอบ.....
7. สถานที่เกิดเหตุการณ์คือที่ไหน
ตอบ.....
8. เวลาที่เกิดเหตุการณ์เวลาใด
ตอบ.....
9. อะไรเป็นสาเหตุให้ลูกฆ่าแม่
ตอบ.....
10. ลูกฆ่าแม่โดยวิธีใด
ตอบ.....
11. เมื่อแม่เสียชีวิตแล้ว ลูกชายใช้ชีวิตอย่างไร
ตอบ.....
12. ผลของเหตุการณ์ ลูกทำสิ่งใดเป็นการไถ่บาป
ตอบ.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน
การอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องการอ่านสรุปความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทอ่าน ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ แล้วตอบคำถามจากเรื่อง โดยกาเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อความที่เป็นการสรุปถูกต้อง และกาเครื่องหมาย (✗) ลงในช่องที่สรุปไม่ถูกต้อง

1. องค์พระธาตุเจดีย์สร้างด้วยไม้ ลักษณะผสมผสานระหว่างอีสานและล้านนา
2. พระธาตุก่องข้าวน้อยอยู่ในจังหวัดยโสธร
3. คาดแปลว่าไม้กวาดด้ามทอง
4. ก่อง แปลว่า ภาชนะใส่ข้าวทำก่องข้าวเล็กด้วยไม้มีฝาปิด
5. คนที่อธิบายเรื่องพระธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ เป็นคนในท้องถิ่นนั้น
6. แม่ลูกยากจนมีอาชีพทำนา ในฤดูทำนาลูกชาย ไปไถนาทุกวัน และแม่มีหน้าที่เตรียมข้าวปลาอาหารไปส่ง
7. ในวันหนึ่งลูกชายตื่นสายไม่ได้ทานอาหารเช้า แต่ต้องรีบไถนา จึงหิวข้าวมาก
8. แม่เตรียมอาหารไปให้ลูกชายช้า ด้วยความหิวจึงเห็นว่าก่องข้าวเล็กนิดเดียว คงกินไม่พอ จึงตีแม่ด้วยไม้
9. ชายหนุ่มกินข้าวหมดค่องจนอิ่ม จึงนึกถึงแม่แต่แม่สิ้นลมหายใจแล้ว
10. ลูกชายสารภาพผิดและขอโทษเพื่อไถ่บาป และเคร่งครัดในวินัย จนเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของคนทั่วไป ชื่อพระธาตุก่องข้าวน้อย

ตำนานเรื่อง ก่องข้าวน้อยมาแม่

“ถึงแล้ว พระธาตุก่องข้าวน้อย” ป้อมร้องบอกเพื่อนๆ ด้วยความดีใจ ทุกคนรีบลงจากรถและพากันไปยื่นชมองค์พระธาตุด้วยความตื่นเต้น

องค์พระธาตุที่เห็นนั้นเป็นเจดีย์ทรงเหลี่ยมสร้างด้วยอิฐ ลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นอีสานผสมผสานระหว่างเรือนธาตุของศิลปะล้านนา ด้านหน้าขององค์พระธาตุมีอุบมุงลักษณะอาคารก่ออิฐถือปูนทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดเล็กแบบสถาปัตยกรรมอีสานลาว หลังคาโค้งมนภายในมีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่

“ป้อม ที่นี่คือจังหวัดอะไรจ๊ะ” ต้อยร้องถาม

“จังหวัดยศธรจ๊ะ เดิมจังหวัดยศธรเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี คนทั่วไปก็เลยยังเข้าใจอยู่ว่า พระธาตุก่องข้าวน้อยอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี แต่แท้ที่จริงอยู่ในจังหวัดยศธรจ๊ะ”

“นี่ดูซิ พระธาตุก่องข้าวน้อย มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พระธาตุตาดทอง สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2321 แน่ะ” จุ่มพูด เมื่อเดินไปอ่านประวัติศาสตร์ที่เขียนไว้

“ใครรู้อ่าง ว่า ตาด กับ ก่อง แปลว่าอะไร” จุ่มถามขึ้น แต่ไม่มีใครตอบได้ สักครูจึงได้ยินเสียงตอบจากคนในท้องถิ่นนั่นเอง

“คำว่า ตาด และ ก่อง เป็นภาษาอีสานจ๊ะ หนู”

ทุกคนหันไปตามเสียงก็เห็นคุณลุงท่าทางใจดีคนหนึ่ง ซึ่งฟังจากสำเนียงพูดและการแต่งกายแล้วน่าจะเป็นคนในท้องถิ่นนั่นเอง

“คำว่า ตาด แปลว่า ไม้กวาดที่มีด้ามยาว ส่วนคำว่า ก่อง แปลว่า ภาชนะใส่ข้าวทำด้วยไม้ไผ่มีฝาปิด” คุณลุงอธิบายต่อ

จุ่มกล่าวขอบคุณคุณลุงพร้อมกับถามสิ่งที่ตนเองสงสัยต่อไปอีกว่า “คุณลุงคะ ทำไมพระธาตุองค์นี้จึงมีชื่อเรียกว่า พระธาตุก่องข้าวน้อยหรือพระธาตุตาดทองคะ คุณลุงหัวเราะและเดินไปนั่งที่ม้าหินตัวหนึ่งพร้อมกับพร้อมๆ กับพูดว่า “ถ้าพวกหนูสนใจเกี่ยวกับชื่อขององค์พระธาตุ ลุงจะเล่าตำนานที่มาของชื่อให้ฟัง สนใจจะฟังไหม

“สนใจคะคุณลุง พวกเราอยากฟัง” ป้อมตอบ

คุณลุงถามขึ้นอีกครั้งว่า สนใจ ลุงจะเล่าตำนานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อองค์พระธาตุให้ฟัง” ทุกคนนั่งฟังลุงอย่างสนใจ ขณะที่คุณลุงเองก็ตั้งอกตั้งใจเล่าตำนานให้พวกเขา ฟังอย่างสนุกสนาน และแทรกความรู้ต่างๆ มากมาย

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีแม่ลูกยากจนคู่หนึ่ง ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ชายทุ่ง มีอาชีพทำนา ลูกชายเจริญวัยรุ่มนุ่นได้ช่วยแม่ทำนาและประกอบสัมมาชีพต่างๆ เลี้ยงดูมารดาซึ่งชรามากแล้ว ลูกชายเป็นคนขยันขันแข็งในการทำงาน พยายามที่จะกอบกู้ฐานะของครอบครัว ในฤดูทำนาลูกชายก็ออกไปไถนาตั้งแต่เช้าตามปกติทุกวัน ส่วนแม่เฒ่าก็เตรียมข้าวปลาอาหารไปส่งลูกที่ท้องนาทุกวัน อยู่มาวันหนึ่งลูกชายก็ออกไปไถนาตามปกติ ส่วนแม่เฒ่าตื่นสายไปหน่อยจึงเตรียมข้าวปลาอาหารช้ากว่าทุกวัน ลูกชายไถนาอยู่ในนา รู้สึกหิวข้าว แม่ก็ยังไม่วางใจส่งข้าวเหมือนทุกวัน ลูกชายก็ได้แต่คอยด้วยความหิว ก็ยังไม่เห็นแม่มาสักที ครั้นเมื่อแม่เฒ่ามาถึงพร้อมกับก่องข้าวที่เคยใส่อาหารมาด้วยความหิวลูกชายมองเห็นว่าก่องข้าวชนิดเดียวกันไม่พอกิน จึงเกิดโทสะที่คิดว่าแม่นำข้าวมาเพียงนิดหน่อยไม่พอกิน แม่ช่างไม่เห็นใจที่ตนพยายามทำงานเพื่อกอบกู้ฐานะของครอบครัว ทั้งความหิวแล้วความโกรธจนลืมหิว หยิบได้ไม้ท่อนหนึ่งตีแม่ แล้วจึงกินข้าวจนอิ่มแต่ข้าวยังไม่หมด จึงหวนคิดว่าตนหิวจนตาลาย ได้กระทำการร้ายมารดาไปเสียแล้ว จึงรีบอุ้มแม่ขึ้น แต่ปรากฏว่าแม่ได้สิ้นใจไปเสียแล้ว ตนรู้สึกเสียใจที่ได้ทำร้ายแม่จนถึงมาตุมาตและได้เข้ามาขอตัวสารภาพผิดต่อเจ้าเมืองและขอโทษเพื่อไถ่บาป เจ้าเมืองก็อนุญาติ เมื่อขอโทษก็ได้ปฏิบัติเคร่งครัดในวินัย จนชาวบ้านตลอดจนเจ้าเมืองเลื่อมใสมาก จึงถวายไม้กวาดลานวัดทำด้วยด้ามทองคำ ภายหลังจึงเรียกชื่อหมู่บ้านนั้นว่า บ้านตาดทอง พระภิกษุรูปนี้ได้เจริญศีลภาวนาเป็นที่เลื่อมใสของคนทั่วไปทั้งประชาชนที่อยู่หมู่บ้านอื่นๆ ท่านได้ตั้งจิตที่จะสร้างพระธาตุเจดีย์ เพื่อไถ่บาปแก้มารดา ประชาชนทราบข่าวเรื่องนี้ต่างก็มาช่วยกันสร้างพระธาตุเจดีย์สูงชั่วลำตาลจนสำเร็จบริบูรณ์ เรียกว่า พระธาตุก่องข้าวน้อย สืบมาจนทุกวันนี้

“อ้อ! พวกเราเข้าใจแล้วล่ะว่าทำไมพระธาตุองค์นี้จึงมีชื่อว่า พระธาตุก่องข้าว หรือ พระธาตุตาดทอง ขอพระคุณค่ะที่กรุณาเล่าให้เราฟัง” ป้อมตอบพร้อมยกมือไหว้

พวกเขาเดินกัน ไปนมัสการองค์พระธาตุ ก่อนจะเดินชมรอบบริเวณด้วยความซาบซึ้งและประทับใจในตำนานการก่อสร้างที่ได้ความรู้จากคุณลุง

ตำนานเรื่อง “ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” เป็นอุทาหรณ์และให้ข้อคิดว่าความโกรธโดยปราศจากการยั้งคิด อาจทำให้บุคคลกระทำการในสิ่งที่รุนแรงเกินเหตุ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้และจะต้องเสียใจไปชั่วชีวิต อีกทั้งแสดงถึงลักษณะนิสัยของคนไทยที่ให้อภัยแก่ผู้กระทำผิด หากผู้นั้นรู้สำนึกและประพฤติตัวดี ก็สามารถเป็นที่อมรับนับถือของสังคมได้ในวันหน้า

เฉลยกิจกรรมกลุ่ม

1. จังหวัดโยธธร
2. พระธาตุตาดทอง
3. ไม้กวาดที่มีด้ามยาว
4. ภาพพระใส่ข้าวทำด้วยไม้ไผ่มีฝาปิด
5. อาชีพทำนา
6. ความโกรธ
7. สร้างพระธาตุเจดีย์ เรียกพระธาตุกองข้าวน้อยมาแม่
8. ตอนเที่ยงวัน
9. ความหิวและความโกรธจนลืมตัว
10. ทูบด้วยท่อนไม้
11. บวชเป็นพระภิกษุและปฏิบัติเคร่งครัดในวินัย
12. สร้างพระธาตุเจดีย์ เรียกพระธาตุกองข้าวน้อย

ใจความสำคัญ

แม่ลูกคู่หนึ่งมีอาชีพทำนา ในฤดูทำนาลูกชายออกไปไถนาตามปกติ แม่จะเตรียมข้าวปลาอาหารไปให้ แต่วันหนึ่งแม่ตื่นสายนำอาหารไปให้ลูกชายช้า ลูกชายหิวมาก จึงบอกแม่ว่ากองข้าวเล็กนิดเดียวคงกินไม่พอจึงโกรธและทำร้ายแม่ด้วยการตีด้วยท่อนไม้ แล้วจึงกินข้าวจนอิ่ม แต่ข้าวยังไม่หมด จึงหวนคิดได้ว่าทำร้ายแม่ รับประทานแม่แต่แม่เสียชีวิตแล้ว รู้สึกเสียใจมาก จึงสารภาพผิดกับเจ้าเมือง จึงขอบวชและปฏิบัติเคร่งครัดในวินัย จนชาวบ้านเลื่อมใสและได้สร้างพระธาตุเจดีย์สูงเท่าลำตาล ชื่อพระธาตุกองข้าวน้อย เพื่อไถ่บาปมารดา

ข้อคิด

ความโกรธที่ขาดสติทำให้เกิดเหตุรุนแรงเกินคาดคิด

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทเรียน

1. ✗	2. ✓
3. ✓	4. ✗
5. ✓	6. ✓
7. ✗	8. ✓
9. ✓	10. ✗

สรุปผลการทดสอบท้ายบทเรียน

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ	คะแนนกลุ่ม
กลุ่มที่ 1 ชื่อกลุ่ม.....		
1.ชื่อ (เก่ง)		
2.ชื่อ (ปานกลาง)		
3.ชื่อ (ปานกลาง)		
4.ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 2 ชื่อกลุ่ม.....		
1.ชื่อ (เก่ง)		
2.ชื่อ (ปานกลาง)		
3.ชื่อ (ปานกลาง)		
4.ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 3 ชื่อกลุ่ม.....		
1.ชื่อ (เก่ง)		
2.ชื่อ (ปานกลาง)		
3.ชื่อ (ปานกลาง)		
4.ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านสรุปความ เวลา 2 ชั่วโมง
 สอนวันที่..... เดือน พ.ศ. ภาคเรียนที่

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาและถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท 1.1 ป 6/3)
2. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิต (ท 1.1 ป 6/5)

สาระสำคัญ

การอ่านสรุปความ คือการอ่านที่สามารถจับใจความสำคัญเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วสรุปสาระสำคัญเป็นข้อความสั้นๆ ได้ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยพูดหรือเขียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยสามารถอ่านสรุปความได้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. บอกสาระสำคัญของเรื่องได้
3. บอกข้อคิดของเรื่องได้

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

การอ่านสรุปความ

1. ความหมายการอ่านสรุปความ
2. วิธีอ่านสรุปความ

กระบวนการเรียนรู้

ใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้
ขั้นเตรียมการอ่าน

1. ครูและนักเรียนสนทนากันเรื่องความสำคัญของการอ่าน โดยตั้งคำถามกับนักเรียน เช่น นักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภทไหน อ่านแล้วนักเรียนได้ประโยชน์อะไรบ้าง นักเรียนมีวิธีการอ่านอย่างไร นักเรียนสรุปความรู้จากการอ่านได้ไหม

2. ครูเสนอความรู้ให้กับนักเรียนเรื่องการอ่านสรุปความด้านความหมายและวิธีสรุปความ
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยสามารถสรุปความจากการอ่านเรื่องได้ และบอกข้อคิดของเรื่องได้

ขั้นอ่านในใจ

1. นักเรียนรับบทอ่านเรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ และอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ 1 เที่ยว และให้นักเรียนผลัดกันถามตอบ 3-5 คำถาม
2. นักเรียนอ่านเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจับประเด็นสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องดังนี้
 - 2.1 พระราชก่องข้าวน้อยอยู่ในจังหวัดใด
 - 2.2 ชื่อเรียกของพระราชก่องข้าวน้อย อีกชื่อหนึ่งคืออะไร
 - 2.3 ตาด แปลว่าอะไร
 - 2.4 ก่อง แปลว่าอะไร
 - 2.5 ตัวละครสำคัญในเรื่องคือใคร
 - 2.6 ทำไม ลูกชายจึงฆ่าแม่
 - 2.7 ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร
 - 2.8 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้
3. นักเรียนตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้องจากเรื่อง โดยผลัดเปลี่ยนกันตรวจ ครูเป็นผู้คอยชี้แนะและเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

ขั้นหลังอ่านในใจ

1. นักเรียนทำแผนภาพ โครงเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ ร่ายกลุ่มและนำเสนอ ดังนี้

ตัวละครในเรื่อง.....

สถานที่

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น.....

.....

ผลของเหตุการณ์.....

.....

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....

การวัดผลประเมินผล

1. ครูตรวจผลงานการทำแผนภาพโครงเรื่อง
2. ครูบันทึกผลการทำแผนภาพโครงเรื่อง
3. ตรวจงานการทำใบงาน

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	ตรวจใบงานการตอบคำถาม	ใบงานการตอบจากเรื่องที่อ่าน	ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ตามเวลาที่กำหนด 10 นาที 8 ข้อ 6-7 ข้อ ผ่าน 0-5 ข้อ ปรับปรุง
2. สรุปสาระสำคัญของเรื่องได้	ตรวจงานการสรุปโดยการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	ใบงานการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	เขียนแผนภาพโครงเรื่อง สมบูรณ์ทุกหัวข้อ 10 คะแนน เขียนแผนภาพโครงเรื่อง ไม่สมบูรณ์ขาดหัวข้อใด หัวข้อละ 2 คะแนน 7-10 คะแนน ผ่าน 0-6 คะแนน ปรับปรุง
3. บอกข้อคิดของเรื่องได้	ตรวจกิจกรรมการเขียนข้อคิดของเรื่อง	ใบงานการเขียนข้อคิดของเรื่อง	เขียนข้อคิดได้ตรงกับใจความสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับความโกรธที่ขาดสติ = ผ่าน เขียนไม่ตรงกับใจความสำคัญ = ปรับปรุง
4. อ่านสรุปความได้	ตรวจใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2	ใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและใบงานการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	นำคะแนนทั้ง 2 กิจกรรมมารวมกันได้คะแนน 60% ขึ้นไป จึงผ่านเกณฑ์

ชื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บทอ่านเรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่
2. ใบงาน คำถามและแผนภาพ โครงเรื่อง
3. ใบความรู้เรื่องการอ่านสรุปความ

แบบบันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน.....

(.....)

ใบงานที่ 1

คำสั่ง : จงตอบคำถามจากการอ่านเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

1. พระธาตุก่องข้าวน้อยอยู่ในจังหวัดใด

ตอบ

2. ชื่อเรียกของพระธาตุก่องข้าวน้อยอีกชื่อหนึ่งคืออะไร

ตอบ

3. ตาด แปลว่าอะไร

ตอบ

4. ก่อง แปลว่าอะไร

ตอบ

5. ตัวละครสำคัญในเรื่องคือใคร

ตอบ

6. ทำไมลูกชายจึงฆ่าแม่

ตอบ

7. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร

ตอบ

8. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้

ตอบ

 ใบงานที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากการอ่านเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ ดังนี้

ตัวละครในเรื่อง

สถานที่

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

.....

.....

ผลของเหตุการณ์

.....

.....

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

.....

สมาชิกในกลุ่ม

1.

2.

3.

4.

5.

เฉลยใบงานที่ 1

1. จังหวัดยโสธร
2. พระธาตุตาดทอง
3. ไม้กวาดที่มีด้ามยาว
4. ภาชนะใส่ข้าวทำด้วยไม้ไผ่มีฝาปิด
5. แม่ลูกยากจนคนหนึ่ง
6. เมื่อนำข้าวมาให้ช้ำ และเห็นว่ากองข้าวเล็กน้อยคงกินไม่พอ จึงเกิดความโกรธ
7. ลูกชายตำน้ำขมิ้นบวชและสร้างพระธาตุเจดีย์เพื่อไถ่บาปมารดา
8. ความโกรธโดยปราศจากการยั้งคิดอาจทำให้บุคคลทำการในสิ่งที่รุนแรงเกินเหตุ (ไม่ควรโกรธ)

เฉลยใบงานที่ 2

ตัวละครในเรื่อง	แม่ ลูกชาย
สถานที่	ชายทุ่ง
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	แม่ลูกยากจนมีอาชีพทำนา ลูกชายไปไถนา เมื่อนำอาหารไปส่งช้ำ ลูกชายโมโหหิวและเห็นว่ากองข้าวเล็กน้อย คงกินไม่พอ จึงใช้ไม้ตีแม่และกินข้าวจนอิ่มแต่ข้าวยังไม่หมด จึงคิดได้รับอุ้มแม่แต่แม่ได้เสียชีวิตแล้ว
ผลของเหตุการณ์ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า	แม่เสียชีวิตจากการที่ลูกชายตีแม่ด้วยความหิวและโมโห อย่าทำอะไรด้วยความโกรธและปราศจากการยั้งคิด เพราะอาจทำให้เกิดเหตุรุนแรงเกินกว่าจะแก้ไขได้

แบบบันทึกคะแนนการทำแผนภาพโครงเรื่อง

กลุ่มที่	คะแนน
1.
2.
3.
4.
5.

หมายเหตุ การพิจารณาการให้คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน ให้ความสำคัญของการทำแผนภาพโครงเรื่อง

เกณฑ์กำหนดคุณภาพ

8-10	ระดับ	ดี
6-7	ระดับ	ปานกลาง
0-5	ระดับ	ปรับปรุง

10	คะแนน	สามารถเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้สมบูรณ์ทุกหัวข้อ
9	คะแนน	เขียนแผนภาพไม่สมบูรณ์ ขาดประเด็นคำถาม 1 หัวข้อ
8	คะแนน	เขียนแผนภาพไม่สมบูรณ์ ขาดประเด็นคำถาม 2 หัวข้อ
7	คะแนน	เขียนแผนภาพไม่สมบูรณ์ ขาดประเด็นคำถาม 3 หัวข้อ
6	คะแนน	เขียนแผนภาพไม่สมบูรณ์ แต่สามารถเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้
1-5	คะแนน	เขียนแผนภาพโครงเรื่องได้เพียงเล็กน้อย

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

แบบสังเกตทักษะทางสังคม

แบบทดสอบวัดความสามารถ

ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง : แบบทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก มีคำถามทั้งหมด 40 ข้อ (ข้อ 1 ถึง ข้อ 40) ใช้เวลาทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ก, ข, ค หรือ ง ที่ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ

ความรู้ยิ่งล้ำ	สินทรัพย์
คิดค่าควรเมื่อนับ	ยิ่งไซ้
เพราะเหตุจกอยู่กับ	กายอาด-มานา
โจรจักเวียนบ่ได้	เร่งรู้เรียนเอา

1. สาระสำคัญของข้อความนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อใด

- ก. ความรู้มีค่ามากกว่าทรัพย์สินใดๆ
- ข. ความรู้อยู่กับตัวเราตลอดไป
- ค. ความรู้โจรเอาไปไม่ได้
- ง. ความรู้มีประโยชน์มาก

“แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน”

2. บทร้อยกรองนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

- ก. อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคน
- ข. จิตมนุษย์นี้ไซ้ร้อยยากแท้ยังถึง
- ค. เถาวัลย์ที่คดเคี้ยวก็ไม่คดเลี้ยวเหมือนใจคน
- ง. ไม่ควรไว้ใจใครแม้แต่มนุษย์ด้วยกัน

“เมื่อเห็นอ้อยอ่อนนอนหลับอยู่กับบ้าน
อย่าเที่ยวปล้นพุดผลอประจ้อประแจ
อะไรฉาวกราวกรียวอย่าเหลียวแล
ฟังให้แน่นเนื้อความค่อยถามกัน”

3. บทร้อยกรองนี้ข้อใดสรุปได้ชัดเจนที่สุด

- ก. อย่าเดินไปพุดไป
- ข. เมื่อง่วงนอนก็ให้นอนพักผ่อน
- ค. ฟังไม่ได้ศัพท์อย่าจับไปกระเดียด
- ง. ฟังอะไรให้ชัดประหยัดความ

“คนที่พูดแต่ความจริง โดยเอาความสัตย์เป็นที่ตั้ง
ปราศจากความครั้นคร้ามต่างๆ จึงมีความสุข”

4. จากข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

- ก. พูดความจริงจิตใจสบาย
- ข. พูดความจริงแล้วคนจะเชื่อเรา
- ค. พูดความจริงแล้วคนจะเกรงใจเรา
- ง. พูดความจริงทำให้เราเป็นคนน่าเชื่อถือ

“เมื่อมองเปลวเทียน แล้วคิดถึงชีวิตของคนเรา บางครั้งก็รุ่งโรจน์ บางครั้งก็อับเฉา คราวใดที่ลมสงบ แสงเทียนลุกจ้า เปรียบเสมือนชีวิตที่โชติช่วง ไม่มีอุปสรรคใดๆ มาขัดขวาง ไปทางไหนก็มีแต่คนยกย่อง”

5. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

- ก. เทียนก็เหมือนชีวิตมีเกิดมีดับ
- ข. แสงเทียนบางครั้งก็สว่างบางครั้งก็อับเฉา
- ค. ชีวิตเหมือนแสงเทียน มีทั้งรุ่งโรจน์และอับเฉา
- ง. แสงเทียนเปรียบเสมือน เกียรติยศและศักดิ์ศรีของคน

“แม้ลูกดีก็จะมีศรีสง่า ญาติวงศ์พงศาที่ผ่องใส
ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกล ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร”

6. คำประพันธ์นี้สรุปได้ตรงกับข้อใด

- ก. ลูกดีเป็นศรีแก่ตัว
- ข. ลูกดีเป็นศรีแก่พ่อแม่
- ค. ลูกดีเป็นศรีแก่เพื่อนบ้าน
- ง. ลูกดีเป็นศรีแก่วงศ์ตระกูล

“ข้าพเจ้าได้ย่นกิตติศัพท์ ชาวบ้านพูดสรรเสริญท่าน”

7. คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร

- ก. ป่าว
- ข. ค่ายก่อกอง
- ค. เสียงเล่าลือ
- ง. คำกล่าวโทษ

“คนจำพวกหนึ่ง พอใจจะชักจูงคนให้ประพฤติธรรม
เพื่อทำให้ชีวิตของตนไม่ให้**เป็นหมัน**”

8. จากข้อความคำว่าเป็น**หมัน** หมายความว่าอย่างไร

- ก. ไม่มีบุตร
- ข. ว่างเปล่า
- ค. ไร้ประโยชน์
- ง. เสื่อมโทรม

“คนที่**หน้ามืด** ด้วยการเลี้ยงชีพและไขว่คว้าเงินตรา มาประທံงชีวิตไปวันหนึ่งๆ
ไม่มีหูจะสดับพระธรรมจากใครจนกว่าห้องจะอိမ်”

9. จากข้อความ คำว่า **หน้ามืด** ในข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

- ก. เป็นลม
- ข. เวียนหัวหน้ามืด
- ค. หน้าดำ คร่ำเครียด
- ง. หมกมุ่น

ผู้ใหญ่มักรู้ทันเด็กๆ เพราะ**อาบน้ำร้อนมาก่อน**

10. คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร

- ก. เกิดก่อน
- ข. โตก่อน
- ค. แก่ก่อน
- ง. เป็นหนุ่มมาก่อน

“สาวน้อยที่อยู่กลางเวทีนवलประหนึ่งแสงจันทร์อันอ่อน
รูประหงทรงอรชรหาดำหิมิได้ ทรงงามทรมวยอยู่ทั่ว**สรรพางค์**”

11. จากข้อความคำที่ขีดเส้นใต้แปลว่าอย่างไร

- ก. ใบหน้า
- ข. ลำตัว
- ค. ร่างกาย
- ง. ลำคอ

“ต่อหน้าเราเขาค็ยงชีวิต ถับถับคิดเข่นมาให้อาตัญ
ต่อหน้าเราเขานบเคารพพลัน ถับถับนนั้นนินทาตาประจาน”

12. คำว่า อาตัญ ในข้อความข้างต้นแปลว่าอย่างไร

- ก. ตาย
- ข. สิ้นชื่อ
- ค. หายแก่น
- ง. ชื่อ ก และ ค ถูก

“เสียดินสงวนศักดิ์ไว้ วงศ์หงส์
เสียดศักดิ์ผู้ประสงค์ สิ่งรู้
เสียดรู้เร่งดำรง ความสัตย์ไฉน
เสียดสัตย์อย่าเสียด ชีพม้วยมรณา

13. บทหรือกรอนี้ มีจุดประสงค์อย่างไร

- ก. ให้รักษาชีวิต
- ข. ให้รักษาทรัพย์สิน
- ค. ให้ระวังอย่าเสียดรู้ใคร
- ง. ให้รักษาความซื่อสัตย์สุจริต

14. “ปลาหมอตายเพราะปาก” สำนวนนี้ตีความได้อย่างไร

- ก. ภัยของปลาหมออยู่ที่ปาก
- ข. ภัยที่เกิดจากปากของคนเป็นเหตุ
- ค. ปลาหมอเป็นปลาที่ปากไม่ดี
- ง. ปลาหมอเมื่อขึ้นมาพ่นน้ำต้องตาย

15. “พ่อขี้เหล้า เขาเป็นลูกก็คงจะเหมือนๆ กัน โบราณว่า ลูกไม้ ย่อมหล่นไม้ไกลต้น” จากข้อความนี้ คำที่ขีดเส้นใต้ตีความได้อย่างไร

- ก. ลูกย่อมไม่แตกต่างจากพ่อ
- ข. ลูกย่อมอยู่ใกล้ๆ กับพ่อ
- ค. ลูกย่อมเกิดจากพ่อ
- ง. ชื่อ ก และ ข ถูก

16. “คุณไม่ควรคิดอะไรกับปัญหาเศรษฐกิจที่ผ่านมา คุณก็แย่ ผมก็แย่ ใครๆ ก็แย่ ตั้งสติให้มันดีๆ มันก็ดี โบราณว่ายากเจ็ดที ดีเจ็ดหน” จากข้อความนี้ผู้พูดมีจุดประสงค์จะบอกอย่างไร

- ก. คนหลายคนลำบากเหมือนกับเรา
- ข. ถ้าเราสามัคคีกันก็จะดีเอง
- ค. อย่าท้อแท้ สู้ต่อไป
- ง. ชีวิตเดี๋ยวดี เดี่ยวร้าย

17. “ช่วงที่เศรษฐกิจฟู่เฟื่อง เราควรตั้งหน้าตั้งตาทำงานให้ได้มาก เก็บเงินให้เยอะๆ” จากข้อความนี้ตรงกับสำนวนใดๆ

- ก. น้ำซึมบ่อทราย
- ข. น้ำขึ้นให้รีบตัก
- ค. น้ำมาปลาकिनมด น้ำลคมคกินปลา
- ง. น้ำบ่อหน้า

“ในโลกรนี้มีอะไรเป็นไทยแท้ ของไทยแน่นันหรือคือภาษา
 ทั้งคนมีคนจนแต่ต้นมา ใช้ภาษาไทยทั่วทุกตัวคน”

18. บทหรือกรองนี้มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. ภาษาไทยง่ายนิดเดียว
- ข. ภาษาไทยโด่งดังไปทั่วโลก
- ค. ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย
- ง. ภาษาไทยได้รับความนิยมทั้งคนรวยและคนจน

19. “ตาลเอี้ยตาลโตนด มีประโยชน์แก่นมนุษย์นั้นสุดแสน ปลูกไว้มากไม่ต้องหวาดจะขาดแคลน ได้ทดแทนคุณที่ปลูก ผูกกำไร” ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. การปลูกต้นตาล โตนด
- ข. ประโยชน์ของต้นตาล โตนด
- ค. การขาดแคลนต้นตาล โตนด
- ง. กำไรที่มนุษย์ได้จากการขายต้นตาล โตนด

“ทัชมาฮาล อนุสรณ์แห่งความรัก สิ่งมหัศจรรย์ของโลก อยู่ในประเทศอินเดีย สร้างโดยพระเจ้าชาห์ฮัน เป็นที่ฝังศพ พระมเหสีของพระองค์ สร้างด้วยหินอ่อนทั้งหลัง สวยงามมาก”

20. จากข้อความข้างต้น กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. ประเทศอินเดีย
- ข. สิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- ค. ทัชมาฮาล
- ง. อนุสรณ์แห่งความรัก

“สามัคคีคือการเห็นแก่บ้านเมือง และช่วยกันทุกวิถีทาง เพื่อที่จะสร้างบ้านเมืองให้เข้มแข็ง ด้วยการเห็นอกเห็นใจกัน ส่งเสริมกัน นึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนรวม”

21. ข้อความนี้ ใจความสำคัญตรงกับข้อใด

- ก. สร้างบ้านเมือง
- ข. รู้รักสามัคคี
- ค. เห็นใจกัน
- ง. นึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนรวม

22. “ดินพอกหางหมู คือการสะสมงานที่มีอยู่ค้างไว้จนมากมาย ทำให้งานที่รับผิดชอบไม่เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย คนที่ทำงานแบบนี้ คงไม่มีทางประสบความสำเร็จในชีวิตเป็นแน่” จากข้อความนี้ ข้อใดคือใจความสำคัญ

- ก. ดินพอกหางหมูคือการสะสมงานที่มีอยู่
- ข. งานที่รับผิดชอบไม่เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย
- ค. คนที่ทำงานแบบนี้ คงไม่มีทางประสบความสำเร็จในชีวิต
- ง. คนที่ไม่ทำงานตามกำหนด ย่อมไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

“การฟังสำคัญมาก ถ้าฟังเป็นจะทำให้เราเป็นคนฉลาด ถ้าฟังไม่เป็นทำให้เราเป็นคนโง่”

23. จากข้อความนี้ต้องการชี้ให้เห็นสิ่งใด

- ก. ลักษณะของการฟัง
- ข. ประโยชน์ของการฟัง
- ค. ความสำคัญของการฟัง
- ง. โทษของการฟัง

“เป็นนักเรียนต้องมีความพากเพียร ตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียนหนังสือ เพื่อจะได้หาเลี้ยงตนเองได้ในภายภาคหน้า”

24. สาระสำคัญของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. ให้รู้จักพึ่งตนเอง
- ข. ให้รู้จักทำมาหากิน
- ค. ให้ตั้งใจศึกษาหาความรู้
- ง. ให้มีความเพียรพยายามให้มากๆ

“คนเราเกิดมานั้น ต้องมีทั้งความดีและความเลว คนที่ชอบเขาก็ว่าดี คนที่เกลียดเขาก็ตำหนิ นินทา คนที่ชอบนินทาคนอื่น และเห็นคนอื่นเลว ไปเสียหายคนนั้น แสดงว่าดีราคาค่าของตนสูงเกินไป เข้าทำนองว่า เอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น”

25. จากข้อความข้างต้น ควรเป็นการขยายความของเรื่องใด

- ก. การนินทาหรือตำหนิผู้อื่น
- ข. คนเกิดมามีดีมีชั่ว
- ค. คนรักมีน้อย คนชังมีมาก
- ง. การเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น

“เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความเจริญก้าวหน้าของโลก ช่วยให้มีความรู้ จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ รู้การเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความก้าวหน้าในวิทยาการใหม่ๆ”

26. จากข้อความเป็นการขยายความเรื่องใด

- ก. หนังสือมีประโยชน์
- ข. การอ่านหนังสือมีประโยชน์
- ค. วิทยาศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลง
- ง. สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

27. ข้อใดเป็นการขยายความ “ใช้น้ำและไฟอย่างประหยัด”

- ก. ให้ความสว่างและความชุ่มชื้นแก่โลก ลดภาวะโลกร้อน
- ข. เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิต นอกจากลดค่าใช้จ่ายแล้ว ยังช่วยรักษาทรัพยากรอีกด้วย
- ค. ใช้อุปโภคและบริโภค หากไม่มีน้ำและไม่มีไฟ ก็ไม่สะดวกไม่สบาย
- ง. น้ำไฟมีน้อย ใช้สอยประหยัด

“ผู้ใดเป็นผู้มีมิตร จิตคิดต้องกันทรรษา

มีความยินดีปรีดา ยิ่งกว่ามีสินเงินทอง”

28. จากบทร้อยกรองนี้ ควรเป็นตัวอย่างประกอบของข้อใด

- ก. การมีจิตใจดี
- ข. การมีเพื่อนดี
- ค. การมีเพื่อนเป็นมิตร
- ง. การมีทรัพย์สินเงินทอง

การที่สุขภาพดีนั้น ไม่สามารถดีได้ด้วยการกินอาหารเสริมสุขภาพ แต่ต้องมาจากการปฏิบัติตัว คือการออกกำลังกายสม่ำเสมอ กินผักผลไม้ให้มากพอ ลดสิ่งที่เป็นพิษต่อร่างกาย

29. จากข้อความข้างต้นเป็นการอธิบายความเพื่อให้เห็นความสำคัญข้อใด

- ก. การดูแลสุขภาพ
- ข. การเลือกกินอาหาร
- ค. การเลือกปฏิบัติตน
- ง. การออกกำลังกายทุกวัน

“หนังสือคือบานหน้าต่าง ยามเปิดสว่างให้ยลทำลายความมืดหมองมน เพื่อประชาชนกัญญโณ”

30. จากข้อความนี้ ควรอธิบายให้เห็นความสำคัญของข้อใด

- ก. โครงการเปิดไฟให้สว่าง
- ข. โครงการทำลายความมืด
- ค. โครงการเพื่อประชาชน
- ง. โครงการรกรการอ่าน

31. “ไม่ยั้งรู้ทึงโใบให้ต้นอยู่ คนต้องรู้ปรับตัวอย่ามัวหลง” ข้อความนี้ต้องการสอนว่าอย่างไร

- ก. ต้นไม้ต้องรู้จักปรับตัวเพื่อความอยู่รอด
- ข. คนต้องอย่าหลงคิดเหมือนต้นไม้
- ค. คนต้องรู้จักปรับตัวเพื่อความอยู่รอด
- ง. ทั้งคนและต้นไม้อย่ามัวหลงกับการปรับตัว

สอนลูกให้ปลูกป่า รู้รักษาไม่ทำลาย
เมื่อเด็กรักต้นไม้ หัวถิ่นไทยจะร่มเย็น

32. จากข้อความนี้ เมืองจะมีความร่มเย็นเพราะอะไร

- ก. เพราะทุกคนรักกัน
- ข. เพราะมีป่าไม้อยู่ทั่วไป
- ค. เพราะทุกคนรักต้นไม้
- ง. เพราะมีพระมหากษัตริย์ปกครอง

นักเรียนในห้องนี้มี 50 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน เป็นนักเรียนหญิง 25 คน

ถ้าจะให้ดีควรมีนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 20 คน

33. จากข้อความข้างต้น ข้อความใดที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน

- ก. นักเรียนในห้องนี้มี 50 คน
- ข. นักเรียนชาย 25 คน นักเรียนหญิง 25 คน
- ค. ควรมีนักเรียนชาย 30 คน
- ง. เป็นนักเรียนชาย 20 คน นักเรียนหญิง 30 คน

34. “มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท” คำกลอนวรรคนี้สอนเรื่องใดแก่ผู้อ่าน

- ก. สอนให้รู้จักใช้จ่าย
- ข. สอนให้รู้จักเงินตรา
- ค. สอนให้รู้จักค่าของเงินตรา
- ง. สอนให้รู้จักการสะสมทรัพย์

35. ข้อความต่อไปนี้เป็นข้อคิดเห็น

- ก. ปลาทะเลมีธาตุไอโอดีนป้องกันโรคคอพอก
- ข. วิตามินซี มีอยู่ในผักสด ผลไม้สด ส้ม มะเขือเทศ
- ค. เงินสามารถซื้อสิ่งที่เราต้องการทุกอย่างทุกประการ
- ง. การทำสะพานข้ามถนนจะช่วยให้การจราจรคล่องตัวขึ้น

<p>“ศิลปวัตถุโบราณผอง อนุชนรุ่นหลังโปรดตั้งใจ</p>	<p>ทั่วถิ่นไทยแดนทองมองใสว พึงฝักใฝ่มรดกยกเทิดทูน”</p>
<p>36. จากข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. โบราณวัตถุของไทย ข. ศิลปะของไทยแบบต่างๆ ค. อาณาเขตของประเทศไทย ง. อนุชนชนควรดูแลรักษาศิลปวัตถุโบราณของไทย</p>	
<p>ปีใหม่..มาพร้อมกับความแปลกใหม่ใน “เพื่อนเด็ก” ด้วยรูปแบบ เนื้อหา สาระ และความ บันเทิง ที่ได้รับการปรุงแต่งและพัฒนาไม่หยุดนิ่ง ในราคาที่ต่ำกว่าทุน</p> <p>37. จากข้อความนี้สิ่งใดไม่น่าเชื่อถือมากที่สุด</p> <p>ก. มีความแปลกใหม่ ข. มีเนื้อหาสาระครบ ค. มีการพัฒนาและปรับปรุง ง. มีราคาต่ำกว่าทุน</p>	
<p>38. ข้อใดเป็นการโฆษณาที่ไม่เหมาะสม</p> <p>ก. ดินสอดำตราพระนิ เจียนดี ใช้ง่าย ใสเหนียว ข. ชุดชั้นในตาโต พ่อใช้แม่ชอบ สวมแล้วไม่ต้องซัก ค. แป้งเย็นตราเรือใบ หอมเย็นชื่นใจ ใช้แล้วสบายตัว ง. ปากกาตรามด เจียนหมด จนหยดสุดท้าย</p>	
<p>39. “ลูกไก่ในกำมือ” สำนวนนี้ตีความได้ว่าอย่างไร</p> <p>ก. เป็นผู้มีอายุน้อยกว่า ข. ตกอยู่ใต้อำนาจผู้อื่น ค. ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ง. เป็นผู้มีใจอ่อนแอกว่า</p>	
<p>40. “เรื่องกล้วยๆ แบบนี้ ใครๆ ก็ทำได้” ข้อใดเป็นการตีความของคำว่า กล้วย</p> <p>ก. ผลไม้ชนิดหนึ่ง ข. ชื่อเล่นของบุคคล ค. ความสบาย ง. ความง่าย</p>	

แบบสังเกตทักษะทางสังคม (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง แบบสังเกตเพื่อวัดทักษะทางสังคมนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่ม ขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่มจากสถานการณ์การปฏิบัติงานกลุ่ม การทำรายงานเรื่องสำนวนไทยและการใช้สำนวนไทยดังนี้

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อค้นคว้าทำรายงานและรับอุปกรณ์
3. นักเรียนแบ่งงานและอุปกรณ์กัน ทำภายในกลุ่ม
4. นักเรียนปฏิบัติงาน
5. นักเรียนและครู สรุปและอภิปรายผลงานกลุ่ม

จากสถานการณ์ที่ปฏิบัติงาน ให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มละ 1 คนและบันทึกพฤติกรรม โดยอ่านข้อความในแบบสังเกตที่ละเอียดและพิจารณาตามสภาพจริง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงหลังข้อความที่กำหนดไว้

พฤติกรรมในขณะที่ทำงานกลุ่มของ ด.ญ. ,ด.ช.

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน 1.1 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมาย 1.2 ช่วยกันอธิบายเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ 1.3 ช่วยกระตุ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มเฉื่อยและและคอยเตือนให้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด 1.4 ช่วยค้นคว้าข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผลงานกลุ่ม 1.5 ช่วยปรับปรุงแก้ไขเมื่อผลงานกลุ่มหรือของเพื่อนสมาชิกบกพร่อง			
2. ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 2.1 แสดงความคิดเห็นเมื่อกลุ่มต้องการ 2.2 ใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ 2.3 ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และไม่พูดคุยเรื่องอื่นในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม 2.4 ชักถามหรือแนะนำอย่างสุภาพในขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม 2.5 พูดแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลชัดเจน			

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
3. ด้านการควบคุมตนเอง 3.1 นั่งทำงานเฉพาะในกลุ่มตนเอง 3.2 ไม่พูดคุยนอกเรื่องหรือเรื่องส่วนตัวในขณะที่ทำงานกลุ่ม 3.3 ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อผู้อื่นไม่เห็นด้วยกับตนเอง 3.4 ขอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์โดยดี 3.5 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม			
4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น 4.1 ขอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม 4.2 ช่วยวางแผนงานร่วมกับผู้อื่น 4.3 แสดงท่าทีเป็นมิตรกับผู้อื่นและเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร 4.4 เป็นสมาชิกที่ดี ทั้งผู้นำและผู้ตาม 4.5 ให้คำติชมที่ถูกต้องเหมาะสม			

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตทักษะทางสังคม ดังนี้

มี = 1 คะแนน

ไม่มี = 0 คะแนน

ลงชื่อ ผู้สังเกต
(.....)

ลงชื่อ ผู้ร่วมสังเกต
(.....)

แบบสังเกตทักษะทางสังคม (หลังเรียน)

คำชี้แจง แบบสังเกตเพื่อวัดทักษะทางสังคม เป็นการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่มจากสถานการณ์การปฏิบัติงานกลุ่มวาดภาพเครื่องดนตรีไทยและเขียนการดูแลรักษาดังนี้

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อทำงานกลุ่ม
3. นักเรียนแบ่งงานและอุปกรณ์กันทำงานภายในกลุ่ม
4. นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม
5. นักเรียนและครู สรุปและอภิปรายผลงานกลุ่ม

จากสถานการณ์ที่ปฏิบัติงาน ให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มละ 1 คนและบันทึกพฤติกรรม โดยอ่านข้อความในแบบสังเกตทีละข้อและพิจารณาตามสภาพจริงและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงหลังข้อความที่กำหนดไว้

พฤติกรรมในขณะที่ทำงานกลุ่มของ ค.ณ. ,ค.ช.

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน 1.1 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมาย 1.2 ช่วยกันอธิบายเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ 1.3 ช่วยกระตุ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มเฉื่อยเฉะและคอยเตือนให้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด 1.4 ช่วยกันคว้าข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผลงานกลุ่ม 1.5 ช่วยปรับปรุงแก้ไขเมื่อผลงานกลุ่มหรือของเพื่อนสมาชิกบกพร่อง			
2. ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น 2.1 แสดงความคิดเห็นเมื่อกลุ่มต้องการ 2.2 ใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ 2.3 ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และไม่พูดคุยเรื่องอื่นในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม 2.4 ชักถามหรือแนะนำอย่างสุภาพในขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม 2.5 พูดแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลชัดเจน			

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
3. ด้านการควบคุมตนเอง 3.1 นั่งทำงานเฉพาะในกลุ่มตนเอง 3.2 ไม่พูดคุยนอกเรื่องหรือเรื่องส่วนตัวในขณะที่ทำงานกลุ่ม 3.3 ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อผู้อื่นไม่เห็นด้วยกับตนเอง 3.4 ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์โดยดี 3.5 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม			
4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น 4.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม 4.2 ช่วยวางแผนงานร่วมกับผู้อื่น 4.3 แสดงท่าทีเป็นมิตรกับผู้อื่นและเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร 4.4 เป็นสมาชิกที่ดี ทั้งผู้นำและผู้ตาม 4.5 ให้คำติชมที่ถูกต้องเหมาะสม			

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตทักษะทางสังคม ดังนี้

มี = 1 คะแนน

ไม่มี = 0 คะแนน

ลงชื่อ ผู้สังเกต

(.....)

ลงชื่อ ผู้ร่วมสังเกต

(.....)

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ของ
นางสะทิสย์ นาทะชัย

คำชี้แจง

1. กรุณาตรวจสอบความสอดคล้องข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ
ต่อไปนี้

2. เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็น

3. เกณฑ์การพิจารณาแบบทดสอบ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

ตารางแสดงแบบทดสอบความสามารถในการอ่านกับจำนวนข้อสอบ

แบบทดสอบ	จำนวนข้อสอบ (ข้อ)	รวม
การอ่านสรุปความ	ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9	9
การอ่านแปลความ	ข้อ 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16	7
การอ่านตีความ	ข้อ 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 52, 53	10
การอ่านจับใจความ	ข้อ 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 54, 55	11
การอ่านขยายความ	ข้อ 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40	7
การอ่านประเมินค่า	ข้อ 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51	11

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>ความรู้ดึ้งล้ำ สิ้นทรัพย์ คิดค่าควรเมื่อนับ ยิ่งไซ้ เพราะเหตุจักอยู่กับ กายอาด-มานา โจรจักเบียนบ่ได้ เร่งรู้ เรียนเอา</p> <p>1. สาระสำคัญของข้อความนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อใด ก. ความรู้มีค่ามากกว่าทรัพย์สินใดๆ ข. ความรู้อยู่กับตัวเราตลอดไป ค. ความรู้โจรเอาไปไม่ได้ ง. ความรู้มีประโยชน์มาก</p>				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจ คน”</p> <p>2. บทร้อยกรองนี้สรุปได้ว่าอย่างไร ก. อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคน ข. จิตมนุษย์นี้ไซ้หรือยากแท้หยั่งถึง ค. เถาวัลย์ที่คดเกี่ยวก็ไม่คดเลี้ยวเหมือนใจคน ง. ไม่ควรไว้ใจใครแม้แต่มนุษย์ด้วยกัน</p>				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“เมื่อเหนื่อยอ่อนนอนหลับอยู่กับบ้าน อย่าเที่ยวพาล่านพุดผลอประจ้อประแจ อะไรจาวกราวเกรียวอย่าเหลียวแล ฟังให้แน่นเนื้อความค้อยถามกัน”</p> <p>3. บทร้อยกรองนี้ข้อใดสรุปได้ชัดเจนที่สุด ก. อย่าเดินไปพุดไป ข. เมื่อง่วงนอนก็ให้นอนพักผ่อน ค. ฟังไม่ได้ศัพท์อย่าจับไปกระเดียด ง. ฟังอะไรให้ชัดประหยัดความ</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“คนที่พูดแต่ความจริง โดยเอาความสัตย์เป็นที่ตั้ง ปราศจากความครั้นคร้ามต่างๆ จึงมีความสุข”</p> <p>4. จากข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร</p> <p>ก. พูดความจริงจิตใจสบาย</p> <p>ข. พูดความจริงแล้วคนจะเชื่อเรา</p> <p>ค. พูดความจริงแล้วคนจะเกรงใจเรา</p> <p>ง. พูดความจริงทำให้เราเป็นคนน่าเชื่อถือ</p>				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“เมื่อมองเปลวเทียน แล้วคิดถึงชีวิตของคนเรา บางครั้งก็ รุ่งโรจน์ บางครั้งก็อับเฉา คราวใดที่ลมสงบ แสงเทียนลุกจ้า เปรียบเสมือนชีวิตที่โชติช่วง ไม่มีอุปสรรคใดๆ มาขัดขวาง ไปทางไหนก็มีแต่คนยกย่อง”</p> <p>5. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร</p> <p>ก. เทียนก็เหมือนชีวิตมีเกิดมีดับ</p> <p>ข. แสงเทียนบางครั้งก็สว่างบางครั้งก็อับเฉา</p> <p>ค. ชีวิตเหมือนแสงเทียน มีทั้งรุ่งโรจน์และอับเฉา</p> <p>ง. แสงเทียนเปรียบเสมือน เกียรติยศและศักดิ์ศรีของคน</p>				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“แม้ลูกดีก็จะมีศรีสง่า ญาติวงศ์พงศาที่ห่องไส ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกล ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร”</p> <p>6. คำประพันธ์นี้สรุปได้ตรงกับข้อใด</p> <p>ก. ลูกดีเป็นศรีแก่ตัว</p> <p>ข. ลูกดีเป็นศรีแก่พ่อแม่</p> <p>ค. ลูกดีเป็นศรีแก่เพื่อนบ้าน</p> <p>ง. ลูกดีเป็นศรีแก่วงศ์ตระกูล</p>				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	<p>“อันเพชรดีมีค่าราคาเลิศ มีวินัยประเสริฐกว่าไหน ไหน ถึงมีทรัพย์มากมายก็หายไป ถ้าวินัยไม่มีให้ใครครอง”</p> <p>7. บทร้อยกรองนี้สรุปได้ว่าอย่างไร</p> <p>ก. ผู้มีเพชรและมีวินัยดีที่สุด</p> <p>ข. ผู้มีวินัยดีกว่าผู้มีเพชร</p> <p>ค. ผู้มีทรัพย์มากก็จะมียินมากว่า</p> <p>ง. ถ้าไม่มีเพชรก็จะไม่มีวินัย</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	“เสียดस्थ्यอย่าเสียดस्थ्य ชีพม้วยมรณา” 8. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร ก. เสียดस्थ्यอย่าเสียดस्थ्य ข. เสียดस्थ्यอย่าเสียดस्थ्य ค. เสียดस्थ्यอย่าเสียดस्थ्य ง. เสียดस्थ्यอย่าเสียดस्थ्य				
อ่านสรุปความได้ คือการสรุป สาระสำคัญเป็น ข้อความสั้นๆ ได้	เอ๊ะ ! เอ๊ะ ! อย่าทิ้งขยะ ตาวิเศษเห็นนะ 9. จากข้อความ “ตาวิเศษ” หมายถึงข้อใด ก. คนทั่วไป ข. ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ค. ผีตางนางไม้ ง. วิญญาณที่มองไม่เห็น				
แปลความได้ คือการแปล ความหมายของสิ่ง ต่างๆ ที่ปรากฏในบท อ่านโดยตรงและ โดยนัยได้	10. “ข้าพเจ้าได้ยินภิตติศัพท์ ชาวบ้านพุดสรรเสริญท่าน” คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร ก. ป่า ข. ค่ายกอง ค. เสียงเล่าลือ ง. คำกล่าวโทษ				
แปลความได้ คือการแปล ความหมายของสิ่ง ต่างๆ ที่ปรากฏในบท อ่านโดยตรงและ โดยนัยได้	“คนจำพวกหนึ่ง พอใจจะชักจูงคนให้ประพฤติธรรม เพื่อให้ชีวิตของคนไม่ให้เป็นหมัน” 11. จากข้อความคำว่าเป็นหมัน หมายความว่าอย่างไร ก. ไม่มีบุตร ข. ว่างเปล่า ค. ไร้ประโยชน์ ง. เสื่อมโทรม				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
<p>แปลความได้</p> <p>คือการแปล</p> <p>ความหมายของสิ่ง</p> <p>ต่างๆ ที่ปรากฏในบท</p> <p>อ่านโดยตรงและ</p> <p>โดยนัยได้</p>	<p>“คนที่หน้ามืด ด้วยการเลี้ยงชีพและไขว่คว้าเงินตรา</p> <p>มาประทังชีวิตไปวันหนึ่งๆ ไม่มีหูจะสดับพระธรรมจากใคร</p> <p>จนกว่าท้องจะอืด”</p> <p>12. จากข้อความ คำว่า หน้ามืด ในข้อความนี้หมายความว่า</p> <p>อย่างไร</p> <p>ก. เป็นลม</p> <p>ข. เวียนหัวหน้ามืด</p> <p>ค. หน้าดำ คร่ำครึียด</p> <p>ง. หมกมุ่น</p>				
<p>แปลความได้</p> <p>คือการแปล</p> <p>ความหมายของสิ่ง</p> <p>ต่างๆ ที่ปรากฏในบท</p> <p>อ่านโดยตรงและ</p> <p>โดยนัยได้</p>	<p>ผู้ใหญ่มักรู้ทันเด็กๆ เพราะอานน้ำร้อนมาก่อน</p> <p>13. คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร</p> <p>ก. เกิดก่อน</p> <p>ข. โด่ก่อน</p> <p>ค. แก่ก่อน</p> <p>ง. เป็นหนุ่มมาก่อน</p>				
<p>แปลความได้</p> <p>คือการแปล</p> <p>ความหมายของสิ่ง</p> <p>ต่างๆ ที่ปรากฏในบท</p> <p>อ่านโดยตรงและ</p> <p>โดยนัยได้</p>	<p>“สาวน้อยที่อยู่กลางเวทีนวลประหนึ่งแสงจันทร์อันอ่อน</p> <p>รูประหงทรงอรชรหาค่าหมีมิได้ ทรงงามทรมาย้อยทั่ว</p> <p>สรรพวงค์”</p> <p>14. จากข้อความคำที่ขีดเส้นใต้แปลว่าอย่างไร</p> <p>ก. โบหน้า</p> <p>ข. ลำตัว</p> <p>ค. ร่างกาย</p> <p>ง. ลำคอ</p>				
<p>แปลความได้</p> <p>คือการแปล</p> <p>ความหมายของสิ่ง</p> <p>ต่างๆ ที่ปรากฏในบท</p> <p>อ่านโดยตรงและ</p> <p>โดยนัยได้</p>	<p>“ต่อหน้าเราเขาคียังชีวิต ลับลับคิดเขินฆ่าให้อาสาญ</p> <p>ต่อหน้าเราเขาขมเคารพปล้น ลับหลังนั้นนินทาค่าประจาน”</p> <p>15. คำว่า อาสาญ ในข้อความข้างต้นแปลว่าอย่างไร</p> <p>ก. ตาย</p> <p>ข. สิ้นชื่อ</p> <p>ค. หายแก่น</p> <p>ง. ข้อ ก และ ค ถูก</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
แปลความได้ คือการแปล ความหมายของสิ่ง ต่างๆ ที่ปรากฏในบท อ่านโดยตรงและ โดยนัยได้	16. จากข้อความในข้อ 15 คำว่า นบ มีความหมายว่าอย่างไร ก. สรรเสริญ ข. ขกขอ ค. ไหว้ ง. แสดงความยินดี				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	17. “ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ ถ้ามีครบควรเรียก มนุษย์ สา” เหตุใดจึงกล่าวเช่นนั้น ก. ทำให้คิดถูก ทำถูก และพูดถูกทุกเวลา ข. ทำให้คิดได้ ทำได้ พูดได้ตลอดเวลา ค. ทำให้จิตใจปลอดโปร่ง สมองแจ่มใส ง. ทำให้เรามีความสุขความเจริญตลอดไป				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	18. “เห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง” ท่านวนนี้ตีความได้ว่าอย่างไร ก. เห็นช้างขี้ ก็ขี้บ้าง ข. อย่าเลียนแบบช้าง ค. อย่าทำตามอย่างช้าง ง. ควรทำตามอย่างช้าง				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	19. “พ่อขี้เหล้า เขาเป็นลูกก็คงจะเหมือนๆ กัน โบราณว่า <u>ลูกไม่ยอมหล่นไม่ไกลต้น</u> ” จากข้อความนี้ คำที่ขีดเส้น ใต้ ตีความได้ว่าอย่างไร ก. ลูกยอมไม่แตกต่างจากพ่อ ข. ลูกยอมอยู่ใกล้ๆ กับพ่อ ค. ลูกยอมเกิดจากพ่อ ง. ข้อ ก และ ข ถูก				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	20. “ปลาหมอตายเพราะปาก” ส่วนนวนิยายตีความได้อย่างไร ก. กัยของปลาหมอตายที่ปาก ข. กัยที่เกิดจากปากของตนเป็นเหตุ ค. ปลาหมอตายเป็นปลาที่ปากไม่ดี ง. ปลาหมอตายเมื่อขึ้นมาพ่นน้ำต้องตาย				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	21. “คุณไม่ควรคิดอะไรกับปัญหาเศรษฐกิจที่ผ่านมา คุณก็ แย่ ผมก็แย่ ใครๆ ก็แย่ ตั้งสติให้มันเดี๋ยวมั่นก็ดี โบราณว่า ยากเจ็ดที ดีเจ็ดหน” จากข้อความนี้ผู้พจนมีจุดประสงค์จะ บอกอย่างไร ก. คนหลายคนลำบากเหมือนกับเรา ข. ถ้าเราสามัคคีกันก็จะดีเอง ค. อย่าท้อแท้ สู้ต่อไป ง. ชีวิตเดี๋ยวนี เดียวร้าย				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	22. “ช่วงที่เศรษฐกิจฟู่เฟื่อง เราควรตั้งหน้าตั้งตาทำงานให้ ได้มาก เก็บเงินให้เยอะๆ” จากข้อความนี้ตรงกับสำนวนใดๆ ก. น้ำซิมบ่อทราย ข. น้ำขึ้นให้รีบตัก ค. น้ำมาปลากินมด น้ำลดมดกินปลา ง. น้ำบ่อหน้า				
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	23. “ต่อหน้าเราเขาคือขี้ชีวิต ลับลับคิดเช่นหมาให้อาตัญ ต่อหน้าเราเขานับเคารพพลัน ลับหลังนั้นนินทาค่าประจาน” จากข้อความนี้ตีความได้ว่า เขาเป็นคนที่ <u>ไม่</u> ตรงกับสำนวนใด ก. ปากเป็นเอกเลขเป็นโท ข. ปากหวานก้นเปรี้ยว ค. ต่อหน้ามะพลับลับหลังตะโก ง. ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอ				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านตีความได้ คือความสามารถใน การเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้อย่าง ชัดเจนหรือข้อความ โดยนัยออกมาเป็น ความคิด	“ชื่อของไทยสินค้าไทยได้กำหนด เมื่อคราช่วยไม่ชักเข้ามาอุดหนุน ส่งเสริมกันสร้างสรรค์ไทยสมคุด มุ่งกู้หน้ามาเกื้อหนุนอบอุ้มใจ” 24. จากข้อความนี้ ผู้กล่าวมีจุดประสงค์ใด ก. ปลุกใจคนไทยให้รักชาติ ข. เชิญชวนให้อุดหนุนสินค้าไทย ค. เชิญชวนให้ช่วยรักษาอุตสาหกรรมค้าไทย ง. เชิญชวนให้ช่วยกู้เศรษฐกิจไทย				
อ่านจับใจความสำคัญ ได้ คือความสามารถ ในการแยกแยะและ ประเมินสรุปประเด็น หลักออกจากประเด็น ย่อยและประเมินสิ่งที่ ควรสนใจ	25. จากข้อ 24. เน้นเรื่องใดเป็นสำคัญ ก. ความร่วมมือ ข. ความเสียสละ ค. ความรักชาติ ง. ความคิดสร้างสรรค์				
อ่านจับใจความสำคัญ ได้ คือความสามารถ ในการแยกแยะและ ประเมินสรุปประเด็น หลักออกจากประเด็น ย่อยและประเมินสิ่งที่ ควรสนใจ	26. “ตาลเอี้ยตาลโดนด มีประ โยชน์แก่นมนุษย์นั้นสุดแสน ปลูกไว้มากไม่ต้องหวาดจะขาดแคลน ได้ทดแทนคุณที่ปลูก ผู้กล่าวไร” ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ ก. การปลูกต้นตาลโดนด ข. ประโยชน์ของต้นตาลโดนด ค. การขาดแคลนต้นตาลโดนด ง. กำไรที่มนุษย์ได้จากการขายต้นตาลโดนด				
อ่านจับใจความสำคัญ ได้ คือความสามารถ ในการแยกแยะและ ประเมินสรุปประเด็น หลักออกจากประเด็น ย่อยและประเมินสิ่งที่ ควรสนใจ	“ทัชมาฮาล อนุสรณ์แห่งความรัก สิ่งมหัศจรรย์ของโลก อยู่ในประเทศอินเดีย สร้างโดยพระเจ้าชาห์ฮัน เป็นที่ฝัง ศพ พระมเหสีของพระองค์ สร้างด้วยหินอ่อนทั้งหลัง สวยงามมาก” 27. จากข้อความข้างต้น กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ ก. ประเทศอินเดีย ข. สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ค. ทัชมาฮาล ง. อนุสรณ์แห่งความรัก				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านจับใจความสำคัญได้ คือ ความสามารถในการแยกแยะและประเมินสรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควรสนใจ	<p>“ภาษาเปรียบเทียบบก้องส่องความคิด ภาพน้ำจืดอาจเห็นได้เด่นใส ถ้าเขียนพูด ปูดเปื้อนและเลื่อนไป ก็น้ำใจฤจะแจ่มแอร่มฤทธิ์”</p> <p>28. จากบทร้อยกรองข้างต้น กล่าวถึงสาระสำคัญของเรื่องใด</p> <p>ก. ก้อง</p> <p>ข. จินตภาพ</p> <p>ค. ภาษาที่ละเอียดอ่อน</p> <p>ง. ความสำคัญของการใช้ภาษา</p>				
อ่านจับใจความสำคัญได้ คือ ความสามารถในการแยกแยะและประเมินสรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควรสนใจ	<p>29. “คินพอกหางหมู คือการสะสมงานที่มีอยู่ค้างไว้จน มากมาย ทำให้งานที่รับผิดชอบไม่เสร็จตามที่ได้รับ มอบหมายคนที่ทำงานแบบนี้ คงไม่มีทางประสบความสำเร็จ ในชีวิตเป็นแน่” จากข้อความนี้ ข้อใดคือใจความสำคัญ</p> <p>ก. คินพอกหางหมูคือการสะสมงานที่มีอยู่</p> <p>ข. งานที่รับผิดชอบไม่เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>ค. คนที่ทำงานแบบนี้ คงไม่มีทางประสบความสำเร็จในชีวิต</p> <p>ง. คนที่ไม่ทำงานตามกำหนด ย่อมไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต</p>				
อ่านจับใจความสำคัญได้ คือ ความสามารถในการแยกแยะและประเมินสรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควรสนใจ	<p>“กล้วยเป็นพืชเมืองร้อนชนิดหนึ่ง มีถิ่นกำเนิดอยู่ในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ กล้วยมีอยู่ด้วยกันหลายสิบชนิด ได้แก่ กล้วยน้ำว้า กล้วยหอม กล้วยไข่ ฯลฯ</p> <p>30. จากข้อความข้างต้น ไม่ได้กล่าวถึงสิ่งใด</p> <p>ก. ชนิดของกล้วย</p> <p>ข. ถิ่นกำเนิดของกล้วย</p> <p>ค. ประโยชน์ของกล้วย</p> <p>ง. อากาศที่กล้วยชอบ</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านจับใจความ สำคัญได้ คือ ความสามารถในการ แยกแยะและประเมิน สรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควร สนใจ	“ทุกนาทีมีค่ามหาศาล เวลาค่าผ่านล่วงลับมิกลับหลัง เวลาทอนกร่อนชีวิตอนิจจัง อย่างอนนึ่งนึ่งเฉยเลยผ่านไป” 31. ผู้กล่าวข้อความนี้ต้องการชี้ให้เห็นความสำคัญของสิ่งใด ก. ชีวิต ข. เวลา ค. การทำงาน ง. ความไม่เที่ยงแท้แน่นอน				
อ่านจับใจความ สำคัญได้ คือ ความสามารถในการ แยกแยะและประเมิน สรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควร สนใจ	“การฟังสำคัญมาก ถ้าฟังเป็นจะทำให้เราเป็นคนฉลาด ถ้าฟังไม่เป็นทำให้เราเป็นคนโง่” 32. จากข้อความนี้ต้องการชี้ให้เห็นสิ่งใด ก. ลักษณะของการฟัง ข. ประโยชน์ของการฟัง ค. ความสำคัญของการฟัง ง. โทษของการฟัง				
อ่านจับใจความ สำคัญได้ คือ ความสามารถในการ แยกแยะและประเมิน สรุปประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อย และประเมินสิ่งที่ควร สนใจ	“เป็นนักเรียนต้องมีความพากเพียร ตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียน หนังสือ เพื่อจะได้หาเลี้ยงตนเองได้ในภายภาคหน้า” 33. สาระสำคัญของข้อความนี้คือข้อใด ก. ให้รู้จักฟังตนเอง ข. ให้รู้จักทำมาหากิน ค. ให้ตั้งใจศึกษาหาความรู้ ง. ให้มีความเพียรพยายามให้มาก				
อ่านขยายความได้ คือความสามารถใน การขยายความของ เรื่องให้ไกลออกไป จากสภาพเดิมหรือ ข้อเท็จจริงที่มีอยู่โดย คาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	34. ข้อใดเป็นการขยายความ “ใช้น้ำและไฟอย่างประหยัด” ก. ให้ความสว่างและความชุ่มชื้นแก่โลก ลดภาวะโลกร้อน ข. เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิต นอกจากลดค่าใช้จ่ายแล้ว ยังช่วย รักษาทรัพยากรอีกด้วย ค. ใช้อุปโภคและบริโภค หากไม่มีน้ำและไม่มีไฟ ก็ไม่ สะดวกไม่สบาย ง. น้ำไฟมีน้อย ใช้สอยประหยัด				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านขยายความ ได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	<p>“เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ช่วยให้เราสามารถติดตาม ความเคลื่อนไหวและความเจริญก้าวหน้าของโลก ช่วยให้ มีความรู้จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ รู้การ เปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ ความก้าวหน้าในวิทยาการใหม่ๆ”</p> <p>35. จากข้อความเป็นการขยายความเรื่องใด</p> <p>ก. หนังสือมีประโยชน์ ข. การอ่านหนังสือมีประโยชน์ ค. วิทยาศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลง ง. สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ</p>				
อ่านขยายความได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	<p>“หนังสือคือบานหน้าต่าง ยามเปิดสว่างให้ยลท่าลาย ความมืดหมองหม่น เพื่อประชาชนปัญญา”</p> <p>36. จากข้อความนี้ ควรอธิบายให้เห็นความสำคัญของข้อใด</p> <p>ก. โครงการเปิดไฟให้สว่าง ข. โครงการทำลายความมืด ค. โครงการเพื่อประชาชน ง. โครงการรักการอ่าน</p>				
อ่านขยายความได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	<p>“ผู้ใดเป็นผู้มีมิตร จิตคิดต้องกันทรธา มีความยินดีปรีดา ยิ่งกว่ามีสินเงินทอง”</p> <p>37. จากบทร้อยกรองนี้ ควรเป็นตัวอย่างประกอบของข้อใด</p> <p>ก. การมีจิตใจดี ข. การมีเพื่อนดี ค. การมีเพื่อนเป็นมิตร ง. การมีทรัพย์สินเงินทอง</p>				
อ่านขยายความ ได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	<p>38. ข้อใดเป็นการขยายความของ ลักษณะทั่วไป ของนก</p> <p>ก. พบที่บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ข. พบเพียง 10 ตัว เท่านั้น จัดอยู่ในสกุลเดียวกับนก นางแอ่น ค. ตัวสีดำ เหลือบน้ำเงิน ตัวยาวประมาณ 15 เซนติเมตร ง. บินปราดเปรียว ส่งเสียงร้องดัง</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านขยายความได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	การที่สุขภาพดีนั้น ไม่สามารถดีได้ด้วยการกินอาหาร เสริมสุขภาพ แต่ต้องมาจากการปฏิบัติตัว คือการออก กำลังกายสม่ำเสมอ กินผักผลไม้ให้มากพอ ลดสิ่งที่เป็น พิษต่อร่างกาย 39. จากข้อความข้างต้นเป็นการอธิบายความเพื่อให้เห็น ความสำคัญข้อใด ก. การดูแลสุขภาพ ข. การเลือกกินอาหาร ค. การเลือกปฏิบัติตน ง. การออกกำลังกายทุกวัน				
อ่านขยายความได้ คือความสามารถในการ ขยายความของเรื่องให้ ไกลออกไปจากสภาพ เดิมหรือข้อเท็จจริงที่มี อยู่โดยคาดการณ์หรือ พยากรณ์ล่วงหน้าได้	“คนเราเกิดมานั้น ต้องมีทั้งความดีและความเลว คนที่ชอบเขาก็ว่าดี คนที่เกลียดเขาก็ตำหนินินทา คนที่ ชอบนินทาคนอื่น และเห็นคนอื่นเลวไปเสียหมดนั้น แสดงว่าดีราคาค่าของตนสูงเกินไป เข้าทำนองว่า เอาดี ใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น” 40. จากข้อความข้างต้น ควรเป็นการขยายความของเรื่องใด ก. การนินทาหรือตำหนิผู้อื่น ข. คนเกิดมามีดีมีชั่ว ค. คนรักมีน้อย คนชังมีมาก ง. การเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่คนอื่น				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	41. “ไม่ยั้งรู้ทั้งใบให้ต้นอยู่ คนต้องรู้ปรับตัวอย่ามัวหลง” ข้อความนี้ต้องการสอนว่าอย่างไร ก. ต้นไม้ไม่ต้องรู้จักปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ข. คนต้องอย่าหลงผิดเหมือนต้นไม้ ค. คนต้องรู้จักปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ง. ทั้งคนและต้นไม้อย่ามัวหลงกับการปรับตัว				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	42. “มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท” คำกลอนวรรคนี้สอน เรื่องใดแก่ผู้อ่าน ก. สอนให้รู้จักใช้จ่าย ข. สอนให้รู้จักเงินตรา ค. สอนให้รู้จักค่าของเงินตรา ง. สอนให้รู้จักการสะสมทรัพย์				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	<p>“เมื่อรักวัวกลัวทำไมท่านให้ผูก ถ้ารักลูกก็อย่าปล่อยค้อยว่าขาน หากพ่อแม่พะนอนลูกไม่ถูกกาล ก็เหมือนหว่านพืชฉิบหายในสกุล”</p> <p>43. จากข้อความนี้ให้ข้อคิดตรงกับสำนวนใด</p> <p>ก. วัวหายให้ล้อมคอก ข. รักลูกให้ผูกทาง ค. รักพี่เสียดายน้อง ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี</p>				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	<p>สอนลูกให้ปลูกป่า รู้รักษาไม่ทำลาย เมื่อเด็กรักต้นไม้ ทั่วถิ่นไทยจะร่มเย็น</p> <p>44. จากข้อความนี้ เมืองจะมีความร่มเย็นเพราะอะไร</p> <p>ก. เพราะทุกคนรักกัน ข. เพราะมีป่าไม้อยู่ทั่วไป ค. เพราะทุกคนรักต้นไม้ ง. เพราะมีพระมหากษัตริย์ปกครอง</p>				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	<p>45. ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น</p> <p>ก. ปลาทะเลมีธาตุไอโอดีนป้องกันโรคคอพอก ข. วิตามินซี มีอยู่ในผักสด ผลไม้สด ส้ม มะเขือเทศ ค. เงินสามารถซื้อสิ่งที่เราต้องการทุกอย่างทุกประการ ง. การทำสะพานข้ามถนนจะช่วยให้การจราจรคล่องตัว ขึ้น</p>				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	<p>46. “ปลาตัวโตแย่งอาหารกินได้มากกว่าปลาตัวเล็ก ปลา ตัวเล็กถูกเบียดออกไปห่างๆ” จากข้อความข้อใดที่ไม่ ถูกต้อง</p> <p>ก. ผู้มีอายุน้อยย่อมถูกเอาเปรียบ ข. ผู้มีอำนาจย่อมถูกเอาเปรียบ ค. ผู้มีกำลังน้อยกว่าย่อมเสียเปรียบ ง. ผู้มีกำลังมากกว่าย่อมได้เปรียบ</p>				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	47. “มึงดั่งหิ้งห้อยน้อยแสง ฤาจะแข่งกับดวงสุริยฉันทัน” คำประพันธ์นี้ เป็นคำกล่าวในลักษณะใด ก. ชมชู้ ข. เตือนสติ ค. บอกกล่าว ง. สบประมาท				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	นักเรียนในห้องนี้มี 50 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน เป็นนักเรียนหญิง 25 คน ถ้าจะให้ดีควรมีนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 20 คน 48. จากข้อความข้างต้น ข้อความใดที่เป็นข้อคิดเห็นของ ผู้เขียน ก. นักเรียนในห้องนี้ มี 50 คน ข. นักเรียนชาย 25 คน นักเรียนหญิง 25 คน ค. ควรมีนักเรียนชาย 30 คน ง. เป็นนักเรียนชาย 20 คน นักเรียนหญิง 30 คน				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จ จริงกับข้อคิดเห็นและ พิจารณายอมรับว่าสิ่งที่ อ่านมีค่าเพียงพอ	ปีใหม่ มาพร้อมกับความแปลกใหม่ใน “เพื่อนเด็ก” ด้วยรูปแบบ เนื้อหา สาระ และความบันเทิง ที่ได้รับการ ปรุงแต่งและพัฒนาไม่หยุดนิ่ง ในราคาต่ำกว่าทุน 49. จากข้อความนี้สิ่งใดไม่น่าเชื่อถือมากที่สุด ก. มีความแปลกใหม่ ข. มีเนื้อหาสาระครบ ค. มีการพัฒนาและปรับปรุง ง. มีราคาต่ำกว่าทุน				
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นและพิจารณา ยอมรับว่าสิ่งที่อ่านมีค่า เพียงพอ	50. ข้อใดเป็นการโฆษณาที่ไม่เหมาะสม ก. ดินสอดำตราชะนี เขียนดี ลบง่าย ใ้เห็นียว ข. ชุดชั้นในตาโต พอดีแม่ชอบ สวมแล้วไม่ต้องซัก ค. แป้งเย็นตราเรือใบ หอมเย็นชื่นใจ ใช้แล้วสบายตัว ง. ปากกาตรามด เขียนหมด จนหยอดสุดท้าย				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านประเมินค่าได้ คือความสามารถในการ แยกแยะข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นและพิจารณา ยอมรับว่าสิ่งที่อ่านมีค่า เพียงพอ	51. คำสนทนาในข้อใด กล่าวได้เหมาะสมที่สุด ก. สวัสดิ์ อินดีที่ได้พบท่านอีกครั้ง ข. ขอบใจ แต่คราวหน้าไม่ต้องช่วยฉันก็ได้ ค. ขอโทษค่ะ ดิฉันขอทราบนามของท่านด้วยค่ะ ง. หวัดดีค่ะ ทำไมมาช้านักล่ะ ปล่อยให้ฉันรอตั้งนาน				
ตีความได้ คือความสามารถในการ เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้ชัดเจนหรือ ข้อความ โดยนัยออกมา เป็นความคิด	52. “ลูกไก่ในกำมือ” สำนวนนี้ตีความได้ว่าอย่างไร ก. เป็นผู้มีอายุน้อยกว่า ข. ตกอยู่ใต้อำนาจผู้อื่น ค. ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ง. เป็นผู้มีความอ่อนแอกว่า				
ตีความได้ คือความสามารถในการ เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียน ไม่ได้บอกไว้ชัดเจนหรือ ข้อความ โดยนัยออกมา เป็นความคิด	53. “เรื่องกล้วยๆ แบบนี้ ใครๆ ก็ทำได้” ข้อใดเป็นการ ตีความของคำว่า กล้วย ก. ผลไม้ชนิดหนึ่ง ข. ชื่อเล่นของบุคคล ค. ความสบาย ง. ความง่าย				
อ่านจับใจความสำคัญได้ คือความสามารถในการ แยกแยะและประเมิน สรุปประเด็นหลักออก จากประเด็นย่อยและ ประเมินสิ่งที่ควรสนใจ	“อันคำไทยเรานี้ดีเหลือหลาย มีความหมายมีรสคำมี น้ำหนักมีอำนาจเหนือใจคนชอบกลนัก ได้ประจักษ์ คุณค่าน่าชื่นชม” 54. จากข้อความข้างต้น กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ ก. อำนาจของผู้พูด ข. ความหมายของคำ ค. คุณค่าของคำไทย ง. น้ำหนักของคำ				

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	+1	0	-1	ข้อสังเกต
อ่านจับใจความสำคัญได้ คือความสามารถในการ แยกแยะและประเมิน สรุปประเด็นหลักออก จากประเด็นย่อยและ ประเมินสิ่งที่ควรสนใจ	“ศิลปวัตถุโบราณผอง ทิวถิ่นไทยแดนทองมอญไสว อนุชนรุ่นหลังโปรดตั้งใจ พึงฝึกใฝ่มรดกยกเทิดทูน” 55. จากข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ ก. โบราณวัตถุของไทย ข. ศิลปะของไทยแบบต่างๆ ค. อาณาเขตของประเทศไทย ง. อนุชนชนควรดูแลรักษาศิลปวัตถุโบราณของไทย				

หมายเหตุ ข้อความที่พิมพ์ที่บคือคำตอบที่ถูกต้อง

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผลการประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
2	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
12	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
17	+1	0	+1	+0	0	2	0.40	ไม่มีความสอดคล้อง
18	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	มีความสอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	0	4	1.00	มีความสอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	0	4	1.00	มีความสอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง

ผลการประเมินความเที่ยงตรงระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	0	4	1.00	มีความสอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
35	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	มีความสอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	มีความสอดคล้อง
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
38	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
41	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
42	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
43	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
44	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
45	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
46	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
47	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง

ผลการประเมินความเที่ยงตรงระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
50	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.80	มีความสอดคล้อง
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง
55	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	มีความสอดคล้อง

The background of the page features a large, faint watermark of the seal of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The seal is circular and contains a central image of a multi-tiered stupa with a flame-like top, set against a background of radiating lines. The text around the seal includes the university's name in Thai script at the top and "NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY" in English at the bottom.

ภาคผนวก ฉ

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

โดยผู้เชี่ยวชาญของแบบสังเกตทักษะทางสังคม

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสังเกตทักษะทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ของ
นางสะทิพย์ นาทะชัย

คำชี้แจง

1. กรุณาตรวจสอบความสอดคล้องของทักษะทางสังคมในแต่ละด้านกับพฤติกรรมที่
ต้องการวัดต่อไปนี้

2. เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็น

3. เกณฑ์การพิจารณาแบบวัดทักษะทางสังคม

+1 หมายถึง แน่ใจว่าพฤติกรรมสอดคล้องกับทักษะทางสังคมในแต่ละด้าน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าพฤติกรรมสอดคล้องกับทักษะทางสังคมในแต่ละด้าน

-1 หมายถึง แน่ใจว่าพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับทักษะทางสังคมในแต่ละด้าน

ตารางแสดงทักษะทางสังคมกับจำนวนข้อของพฤติกรรมแต่ละด้าน

ทักษะทางสังคม (ด้าน)	พฤติกรรม (ข้อ)	รวม
1. การให้ความช่วยเหลือในการทำงาน	1.1-1.8	8
2. การอภิปรายแสดงความคิดเห็น	2.1-2.7	7
3. การควบคุมตนเอง	3.1-3.8	8
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.1-4.8	8
รวม		31

ทักษะทางสังคม	พฤติกรรม	+1	0	-1
<p>1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน คือสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำงานของกลุ่ม ให้คำแนะนำชี้แนะปัญหาอย่างประนีประนอมยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นและรับผิดชอบงานที่ทำร่วมกับคนอื่น</p>	<p>1.1 ช่วยบริการอุปกรณ์ในการทำงานให้แก่ผู้อื่น 1.2 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมาย 1.3 พุดให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 1.4 ช่วยกันอธิบายเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ 1.5 ช่วยกระตุ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มเฉื่อยเฉะและคอยเตือนให้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด 1.6 ช่วยค้นหาข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผลงานกลุ่ม 1.7 ช่วยปรับปรุงแก้ไขเมื่อผลงานกลุ่มหรือของเพื่อนสมาชิกบกพร่อง 1.8 เห็นแก่ประโยชน์ของกลุ่มมากกว่าส่วนตน</p>			
<p>2. ด้านการอธิบายแสดงความคิดเห็น คือสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและออกความคิดเห็น อธิบายได้ตอบและแบ่งอุปกรณ์กันภายในกลุ่มซักถามสิ่งที่ต้องการรู้อย่างสุภาพและมีเหตุผล</p>	<p>2.1 แสดงความคิดเห็นเมื่อกลุ่มต้องการ 2.2 ใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ 2.3 ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และไม่พูดคุยเรื่องอื่นในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม 2.4 ซักถามหรือแนะนำอย่างสุภาพในขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม 2.5 พุดแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลชัดเจน 2.6 ใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น 2.7 ตอบคำถามผู้อื่นอย่างมีมารยาท</p>			
<p>3. ด้านการควบคุมตนเอง คือนั่งทำงานอยู่ในกลุ่มตัวเองและใช้คำสุภาพไม่ก้าวร้าวและไม่ได้เถียงกันด้วยเหตุผลส่วนตัว ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น</p>	<p>3.1 นั่งทำงานเฉพาะในกลุ่มตนเอง 3.2 ใช้คำสุภาพไม่ก้าวร้าวและไม่ได้เถียงกับเพื่อนในกลุ่ม 3.3 ไม่พุดคุ้ยนอกเรื่องหรือเรื่องส่วนตัวในขณะที่ทำงานกลุ่ม 3.4 ไม่ส่งเสียงดังรบกวนสมาธิเพื่อนร่วมกลุ่ม 3.5 ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อผู้อื่นไม่เห็นด้วยกับตนเอง 3.6 ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์โดยดี 3.7 รับผิดชอบภาระหน้าที่ตนเองจนสำเร็จ 3.8 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม</p>			

ทักษะทางสังคม	พฤติกรรม	+1	0	-1
<p>4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>คือการยอมรับและใช้ประโยชน์จากการร่วมมือกับผู้อื่นแสดงความเชื่อมั่นต่อตนเองและบุคคลอื่นพร้อมให้ความร่วมมือในฐานะผู้นำ ผู้ตามและเคารพต่อกฎเกณฑ์ข้อตกลงของกลุ่ม</p>	<p>4.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม</p> <p>4.2 ช่วยวางแผนงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>4.3 แสดงท่าทีเป็นมิตรกับผู้อื่นและเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร</p> <p>4.4 รับผิดชอบงานที่สมาชิกมอบหมายอย่างเต็มสามารถ</p> <p>4.5 มีความสามัคคี มีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ</p> <p>4.6 เป็นสมาชิกที่ดี ทั้งผู้นำและผู้ตาม</p> <p>4.7 ให้คำติชมที่ถูกต้องเหมาะสม</p> <p>4.8 ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่นและยอมรับความสามารถของตนเอง</p>			

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบสังเกตทักษะทางสังคม (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง แบบสังเกตเพื่อวัดทักษะทางสังคมนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่ม ขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่มจากสถานการณ์การปฏิบัติงานกลุ่ม การทำรายงานเรื่องสำนวนไทยและการใช้สำนวนไทยดังนี้

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อค้นคว้าทำรายงานและรับอุปกรณ์
3. นักเรียนแบ่งงานและอุปกรณ์กัน ทำภายในกลุ่ม
4. นักเรียนปฏิบัติงาน
5. นักเรียนและครู สรุปและอภิปรายผลงานกลุ่ม

จากสถานการณ์ที่ปฏิบัติงาน ให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มละ 1 คนและบันทึกพฤติกรรม โดยอ่านข้อความในแบบสังเกตทีละข้อและพิจารณาตามสภาพจริง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงหลังข้อความที่กำหนดไว้

พฤติกรรมในขณะที่ทำงานกลุ่มของ ด.ญ. .จ.ช.

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน			
1.1 ช่วยบริการอุปกรณ์ในการทำงานให้แก่ผู้อื่น			
1.2 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมาย			
1.3 พุดให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม			
1.4 ช่วยกันอธิบายเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ			
1.5 ช่วยกระตุ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มเฉื่อยเฉะและคอยเตือนให้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด			
1.6 ช่วยค้นคว้าข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผลงานกลุ่ม			
1.7 ช่วยปรับปรุงแก้ไขเมื่อผลงานกลุ่มหรือของเพื่อนสมาชิกบกพร่อง			
1.8 เห็นแก่ประโยชน์ของกลุ่มมากกว่าส่วนตน			

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
<p>2. ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p> <p>2.1 แสดงความคิดเห็นเมื่อกลุ่มต้องการ</p> <p>2.2 ใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ</p> <p>2.3 ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และไม่พูดคุยเรื่องอื่นในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม</p> <p>2.4 ชักถามหรือแนะนำอย่างสุภาพในขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม</p> <p>2.5 พูดแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลชัดเจน</p> <p>2.6 ใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>2.7 ตอบคำถามผู้อื่นอย่างมีมารยาท</p>			
<p>3. ด้านการควบคุมตนเอง</p> <p>3.1 นั่งทำงานเฉพาะในกลุ่มตนเอง</p> <p>3.2 ใช้คำสุภาพไม่ก้าวร้าวและไม่ได้เถียงกับเพื่อนในกลุ่ม</p> <p>3.3 ไม่พูดคุยนอกเรื่องหรือเรื่องส่วนตัวในขณะที่ทำงานกลุ่ม</p> <p>3.4 ไม่ส่งเสียงดังรบกวนสมาธิเพื่อนร่วมกลุ่ม</p> <p>3.5 ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อผู้อื่นไม่เห็นด้วยกับตนเอง</p> <p>3.6 ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์โดยดี</p> <p>3.7 รับผิดชอบภาระหน้าที่ตนเองจนสำเร็จ</p> <p>3.8 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม</p>			
<p>4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>4.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม</p> <p>4.2 ช่วยวางแผนงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>4.3 แสดงท่าทีเป็นมิตรกับผู้อื่นและเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร</p> <p>4.4 รับผิดชอบงานที่สมาชิกมอบหมายอย่างเต็มสามารถ</p> <p>4.5 มีความสามัคคี มีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ</p> <p>4.6 เป็นสมาชิกที่ดี ทั้งผู้นำและผู้ตาม</p> <p>4.7 ให้คำติชมที่ถูกต้องเหมาะสม</p> <p>4.8 ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่นและยอมรับความสามารถของตนเอง</p>			

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตทักษะทางสังคม ดังนี้

มี = 1 คะแนน

ไม่มี = 0 คะแนน

ลงชื่อ ผู้สังเกต

(.....)

ลงชื่อ ผู้ร่วมสังเกต

(.....)

แบบสังเกตทักษะทางสังคม (หลังเรียน)

คำชี้แจง แบบสังเกตเพื่อวัดทักษะทางสังคม เป็นการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่มจากสถานการณ์การปฏิบัติงานกลุ่มวาดภาพเครื่องดนตรีไทยและเขียนการดูแลรักษาดังนี้

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อทำงานกลุ่ม
3. นักเรียนแบ่งงานและอุปกรณ์กันทำงานภายในกลุ่ม
4. นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม
5. นักเรียนและครู สรุปและอภิปรายผลงานกลุ่ม

จากสถานการณ์ที่ปฏิบัติงาน ให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มละ 1 คนและบันทึกพฤติกรรม โดยอ่านข้อความในแบบสังเกตที่ละเอียดและพิจารณาตามสภาพจริง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงหลังข้อความที่กำหนดไว้

พฤติกรรมในขณะทำงานกลุ่มของ ด.ญ. ,ด.ช.

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
1. ด้านการให้ความช่วยเหลือในการทำงาน			
1.1 ช่วยบริการอุปกรณ์ในการทำงานให้แก่ผู้อื่น			
1.2 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมาย			
1.3 พุดให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม			
1.4 ช่วยกันอธิบายเมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ			
1.5 ช่วยกระตุ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มเหนื่อยและคอยเตือนให้ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด			
1.6 ช่วยค้นหาว่าข้อมูลเพื่อช่วยเหลือผลงานกลุ่ม			
1.7 ช่วยปรับปรุงแก้ไขเมื่อผลงานกลุ่มหรือของเพื่อนสมาชิกบกพร่อง			
1.8 เห็นแก่ประโยชน์ของกลุ่มมากกว่าส่วนตน			

พฤติกรรม	ไม่มี	มี	บันทึกพฤติกรรม
<p>2. ด้านการอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p> <p>2.1 แสดงความคิดเห็นเมื่อกลุ่มต้องการ</p> <p>2.2 ใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ</p> <p>2.3 ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และไม่พูดคุยเรื่องอื่นในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม</p> <p>2.4 ซักถามหรือแนะนำอย่างสุภาพในขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม</p> <p>2.5 พูดแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลชัดเจน</p> <p>2.6 ใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>2.7 ตอบคำถามผู้อื่นอย่างมีมารยาท</p>			
<p>3. ด้านการควบคุมตนเอง</p> <p>3.1 นั่งทำงานเฉพาะในกลุ่มตนเอง</p> <p>3.2 ใช้คำสุภาพไม่ก้าวร้าวและไม่โต้เถียงกับเพื่อนในกลุ่ม</p> <p>3.3 ไม่พูดคุยนอกเรื่องหรือเรื่องส่วนตัวในขณะที่ทำงานกลุ่ม</p> <p>3.4 ไม่ส่งเสียงดังรบกวนสมาธิเพื่อนร่วมกลุ่ม</p> <p>3.5 ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อผู้อื่นไม่เห็นด้วยกับตนเอง</p> <p>3.6 ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์โดยดี</p> <p>3.7 รับผิดชอบภาระหน้าที่ตนเองจนสำเร็จ</p> <p>3.8 ไม่ทำตัวเป็นผู้เผด็จการในกลุ่ม</p>			
<p>4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>4.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม</p> <p>4.2 ช่วยวางแผนงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>4.3 แสดงท่าทีเป็นมิตรกับผู้อื่นและเต็มใจให้ความช่วยเหลือตามสมควร</p> <p>4.4 รับผิดชอบงานที่สมาชิกมอบหมายอย่างเต็มสามารถ</p> <p>4.5 มีความสามัคคี มีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ</p> <p>4.6 เป็นสมาชิกที่ดี ทั้งผู้นำและผู้ตาม</p> <p>4.7 ให้คำติชมที่ถูกต้องเหมาะสม</p> <p>4.8 ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่นและยอมรับความสามารถของตนเอง</p>			

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตทักษะทางสังคมดังนี้

มี = 1 คะแนน

ไม่มี = 0 คะแนน

ลงชื่อ ผู้สังเกต

(.....)

ลงชื่อ ผู้ร่วมสังเกต

(.....)

ผลการประเมินความเที่ยงตรงระหว่างพฤติกรรมกับทักษะทางสังคมแต่ละด้านในนิยามศัพท์
ของแบบสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ทักษะทางสังคม	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
ด้านที่ 1						
1.1	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.2	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.3	+1	+1	0	2	0.66	มีความสอดคล้อง
1.4	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.5	+1	+1	0	2	0.66	มีความสอดคล้อง
1.6	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.7	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
1.8	0	+1	0	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง
ด้านที่ 2						
2.1	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.2	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.3	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.4	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.5	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2.6	+1	+1	0	2	0.66	มีความสอดคล้อง
2.7	+1	+1	-1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ด้านที่ 3						
3.1	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
3.2	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
3.3	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
3.4	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
3.5	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
3.6	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง

ทักษะทางสังคม	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
3.7	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
3.8	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านที่ 4						
4.1	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
4.2	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
4.3	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
4.4	+1	0	0	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง
4.5	+1	0	0	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง
4.6	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
4.7	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
4.8	+1	0	0	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง

หมายเหตุ

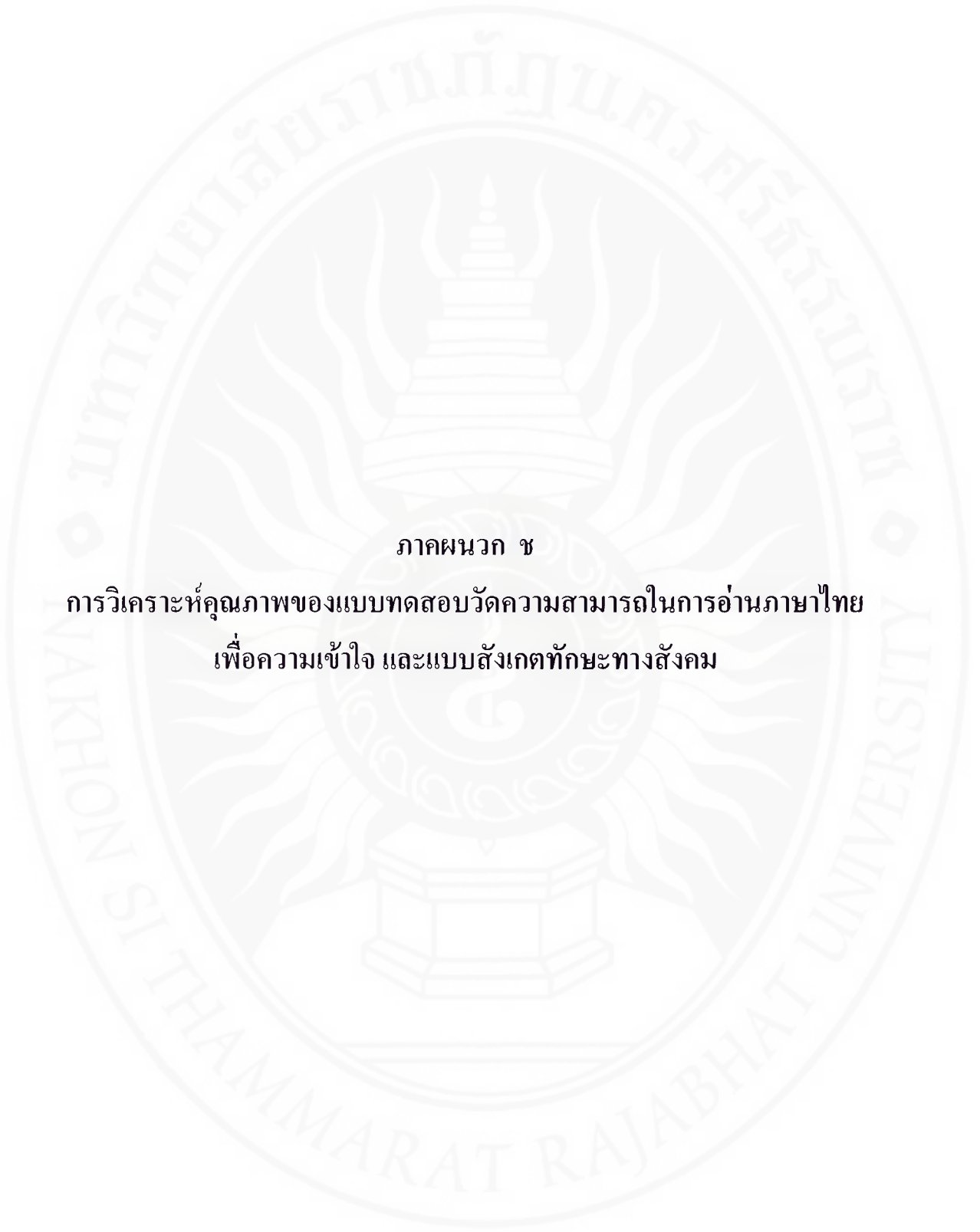
พฤติกรรมที่คัดเลือกไว้จริง

ด้านที่ 1 คือ 1.1, 1.2, 1.4, 1.6, 1.7

ด้านที่ 2 คือ 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5

ด้านที่ 3 คือ 3.1, 3.2, 3.3, 3.5, 3.6

ด้านที่ 4 คือ 4.1, 4.2, 4.3, 4.6, 4.7

ภาคผนวก ช

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจ และแบบสังเกตทักษะทางสังคม

แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n=17)	กลุ่มต่ำ (Re) (n=17)			
1	12	6	0.52	0.35	ใช้ได้
2	14	6	0.58	0.47	ใช้ได้
3	15	7	0.64	0.47	ใช้ได้
4	16	9	0.73	0.41	ใช้ได้
5	16	10	0.41	0.35	ใช้ได้
6	17	7	0.70	0.58	ใช้ได้
7	15	11	0.76	0.23	ใช้ได้
8	16	12	0.82	0.23	ใช้ไม่ได้
9	16	11	0.79	0.29	ใช้ได้
10	11	4	0.44	0.41	ใช้ได้
11	14	6	0.58	0.47	ใช้ได้
12	15	6	0.61	0.52	ใช้ได้
13	13	5	0.52	0.47	ใช้ได้
14	15	4	0.55	0.52	ใช้ได้
15	14	9	0.67	0.29	ใช้ได้
16	12	3	0.44	0.52	ใช้ได้
17	15	4	0.55	0.64	ใช้ได้
18	16	10	0.76	0.35	ใช้ได้
19	17	9	0.76	0.47	ใช้ได้
20	15	5	0.58	0.58	ใช้ได้
21	13	4	0.50	0.52	ใช้ได้
22	14	7	0.62	0.41	ใช้ได้
23	13	3	0.47	0.58	ใช้ได้

ข้อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n=17)	กลุ่มต่ำ (Re) (n=17)			
24	15	7	0.64	0.47	ใช้ได้
25	16	5	0.62	0.64	ใช้ได้
26	16	5	0.62	0.64	ใช้ได้
27	14	5	0.59	0.52	ใช้ได้
28	15	7	0.65	0.53	ใช้ได้
29	12	6	0.52	0.35	ใช้ได้
30	16	10	0.76	0.35	ใช้ได้
31	17	2	0.56	0.70	ใช้ได้
32	15	5	0.58	0.59	ใช้ได้
33	15	4	0.56	0.64	ใช้ได้
34	14	3	0.50	0.64	ใช้ได้
35	13	2	0.41	0.65	ใช้ได้
36	15	9	0.71	0.35	ใช้ได้
37	14	5	0.56	0.53	ใช้ได้
38	11	3	0.41	0.47	ใช้ได้
39	14	5	0.59	0.53	ใช้ได้
40	12	6	0.53	0.35	ใช้ได้
41	15	4	0.56	0.65	ใช้ได้
42	15	11	0.76	0.24	ใช้ได้
43	14	3	0.50	0.65	ใช้ได้
44	16	8	0.71	0.47	ใช้ได้
45	11	9	0.59	0.11	ใช้ไม่ได้
46	15	13	0.82	0.12	ใช้ไม่ได้
47	16	12	0.82	0.24	ใช้ไม่ได้
48	15	4	0.56	0.65	ใช้ได้

ข้อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n=17)	กลุ่มต่ำ (Re) (n=17)			
49	17	10	0.79	0.41	ใช้ได้
50	17	11	0.82	0.35	ใช้ไม่ได้
51	15	4	0.56	0.65	ใช้ได้
52	14	4	0.53	0.59	ใช้ได้
53	17	12	0.85	0.29	ใช้ไม่ได้
54	16	8	0.70	0.47	ใช้ได้
55	16	7	0.68	0.53	ใช้ได้

แสดงค่า p และ q ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ตอบถูก (คน)	P	q	pq
1	32	0.64	0.36	0.23
2	35	0.70	0.30	0.21
3	30	0.60	0.40	0.24
4	30	0.60	0.40	0.24
5	30	0.60	0.40	0.24
6	29	0.58	0.42	0.24
7	27	0.54	0.46	0.24
8	22	0.44	0.56	0.24
9	26	0.52	0.48	0.24
10	23	0.46	0.54	0.24
11	27	0.54	0.46	0.25
12	27	0.54	0.46	0.25
13	25	0.50	0.50	0.25
14	25	0.50	0.50	0.25
15	10	0.20	0.80	0.16
16	11	0.22	0.78	0.17
17	33	0.66	0.34	0.22
18	31	0.62	0.38	0.24
19	31	0.62	0.38	0.24
20	21	0.42	0.58	0.24
21	30	0.60	0.40	0.24
22	20	0.66	0.34	0.22
23	20	0.66	0.34	0.22
24	26	0.52	0.48	0.25
25	37	0.74	0.26	0.19

ข้อที่	ตอบถูก (คน)	P	q	pq
26	33	0.66	0.34	0.22
27	33	0.66	0.34	0.22
28	24	0.48	0.52	0.25
29	34	0.68	0.32	0.21
30	39	0.78	0.22	0.17
31	29	0.58	0.42	0.24
32	31	0.62	0.38	0.24
33	29	0.58	0.42	0.24
34	39	0.78	0.22	0.17
35	30	0.60	0.40	0.24
36	31	0.62	0.38	0.24
37	32	0.64	0.36	0.23
38	28	0.56	0.44	0.25
39	24	0.48	0.52	0.25
40	26	0.52	0.48	0.25
$\sum pq$				9.17

แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	25	256	21	15	225
2	28	784	22	22	484
3	30	900	23	9	81
4	33	1,089	24	14	196
5	30	900	25	21	441
6	27	729	26	20	400
7	30	900	27	14	196
8	9	81	28	13	169
9	29	841	29	7	49
10	30	900	30	7	49
11	25	625	31	25	625
12	24	576	32	24	576
13	18	324	33	21	441
14	24	576	34	20	400
15	22	484	35	21	441
16	32	1,024	36	20	400
17	24	576	37	29	841
18	24	576	38	27	729
19	20	400	39	23	529
20	19	361	40	10	100

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
41	10	100	46	33	1,089
42	15	225	47	32	1,024
43	23	529	48	33	1,089
44	17	289	49	35	1,225
45	24	576	50	33	1,089
รวม				1,120	27,509

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร kr-20

จากสูตร	$rtt = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2 t} \right]$		
เมื่อ	rtt	แทนค่า	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	$S^2 t$	แทนค่า	คะแนนแปรปรวนทั้งหมด
	n	แทนค่า	จำนวนข้อสอบ
	p	แทนค่า	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทนค่า	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

และ	$S^2 t = \frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$		
เมื่อ	$\sum X$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทนค่า	จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

จาก	$\sum pq$	=	9.17
	$\sum x$	=	1,120
	$\sum x^2$	=	27,509
	N	=	50
	n	=	40

และ

$$\begin{aligned}
 S^2_t &= \frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{50(27,509) - (1,120)^2}{50(49)} \\
 &= \frac{1,375,450 - 1,254,400}{2,450} \\
 &= \frac{121,050}{2,450} \\
 &= 49.41
 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right] \\
 &= \frac{40}{39} \left[1 - \frac{9.17}{49.41} \right] \\
 &= \frac{40}{39} [1 - 0.19] \\
 &= 1.02 [0.81] \\
 &= 0.83
 \end{aligned}$$

แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ลักษณะพฤติกรรม	คะแนนจากการสังเกต						ความแตกต่างระหว่างสัดส่วน
	ครูคนที่ 1			ครูคนที่ 2			
	คะแนน	ร้อยละ	สัดส่วน	คะแนน	ร้อยละ	สัดส่วน	
1. การให้ความช่วยเหลือในการทำงาน	4	25.00	0.25	4	25.00	0.25	.00
2. การอภิปรายแสดงความคิดเห็น	4	25.00	0.25	5	31.25	0.31	.06
3. การควบคุมตนเอง	4	25.00	0.25	4	25.00	0.25	.00
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	4	25.00	0.25	3	18.75	0.19	.06
รวม	16	100	1	16	100	1	.12

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตวัดทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยหาความสอดคล้องตามสูตรของสก็อต

$$\pi = \frac{Po - Pe}{1 - Pe}$$

π แทน ความเชื่อมั่นของการสังเกต

Po แทน อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตพฤติกรรมได้ตรงกันของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 กับผลรวมของสัดส่วนของความแตกต่างระหว่างผู้สังเกต 2 คน

Pe แทน อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตได้ตรงกับที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากสัดส่วนของคะแนนพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมา โดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้ง 2 มายกกำลังสอง แล้วนำมารวมกัน

จากข้อมูลในตารางนำมาแทนค่าในสูตร

$$P_o = 1 - 0.12 = 0.88$$

$$P_e = (0.25)^2 + (0.31)^2 = 0.16$$

$$\begin{aligned} \pi &= \frac{0.88 - 0.16}{1 - 0.16} \\ &= \frac{0.72}{0.84} \\ &= 0.86 \end{aligned}$$

การสังเกตมีความเชื่อมั่น 0.86

ภาคผนวก ซ

แบบประเมินและผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการสอน

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

คำชี้แจง : ให้ท่านใส่ เลข 5 4 3 2 หรือ 1 ลงในช่องทำข้อในแต่ละแผนตามความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา						
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม						
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย						
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง						
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น						

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
3. สารการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา						
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสารการเรียนรู้						
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ						
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับสารการเรียนรู้						
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี						
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด						
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้						
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้						
5.3 ให้สารการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ						
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการสอน

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

คำชี้แจง : ให้ท่านใส่ เลข 5 4 3 2 หรือ 1 ลงในช่องทำข้อในแต่ละแผนตามความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา						
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม						
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย						
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง						
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น						

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา						
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้						
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ						
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด						
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้						
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้						
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ						
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	3	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	4	4	1	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	4	4	3	3	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	3	1	16	3.20	เหมาะสมปานกลาง
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	3	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	3	5	21	4.20	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						570	4.56	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	4	4	1	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	4	4	4	3	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	4	1	17	3.40	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	4	4	5	4	5	22	4.40	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						573	4.58	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	3	3	19	3.80	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	4	3	1	17	3.40	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	4	4	3	3	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	3	1	16	3.20	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						567	4.54	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	3	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	5	4	1	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	4	1	17	3.40	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	3	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	3	5	21	4.20	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						564	4.51	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	3	3	19	3.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	5	3	1	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	4	4	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	4	1	17	3.40	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						557	4.46	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แผนที่ 6

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	3	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	4	5	4	3	1	17	3.40	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	4	3	3	19	3.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	3	1	16	3.20	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	3	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	3	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	3	5	22	4.40	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						558	4.46	เหมาะสมมาก

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	5	3	1	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	3	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	4	5	3	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	3	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	4	5	5	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	4	4	5	4	5	22	4.40	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
รวม						562	4.50	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	3	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	4	1	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	4	4	4	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	3	4	20	4.00	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	3	4	20	4.00	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	4	4	5	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	5	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
รวม						564	4.51	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนที่ 3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	5	3	1	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	4	4	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	5	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	4	4	4	4	20	4.00	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	4	4	5	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
รวม						559	4.47	เหมาะสมมาก

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน แผนที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4	4	5	5	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	3	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	5	3	1	19	3.80	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	3	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4	5	5	3	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						567	4.53	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนที่ 5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	3	1	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	3	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	4	4	3	3	19	3.80	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	3	4	19	3.80	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4	4	4	5	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
รวม						547	4.38	เหมาะสมมาก

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน แผนที่ 6

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนด สาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	4	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	3	22	4.40	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	3	1	18	3.60	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	3	21	4.20	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	4	5	3	3	20	4.00	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	3	4	21	4.20	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน	4	4	4	5	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตาม ขั้นตอนที่กำหนด	4	4	4	4	5	21	4.20	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	5	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดผลและประเมินผล								
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดน่าสนใจ	5	4	4	4	5	22	4.40	เหมาะสมมาก
รวม						556	4.45	เหมาะสมมาก

ภาคผนวก ฉ

คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและทักษะทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คะแนนผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี การอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (40)	ทดสอบหลังเรียน (40)
1	21	28
2	20	25
3	15	20
4	16	22
5	17	20
6	16	21
7	15	21
8	15	20
9	21	25
10	20	25
11	28	32
12	22	27
13	22	28
14	33	36
15	24	28
16	24	29
17	22	27
18	21	25

เลขที่	ทดสอบก่อนเรียน (40)	ทดสอบหลังเรียน (40)
19	25	27
20	19	24
21	29	33
22	23	29
23	22	26
24	20	25
25	24	30
26	19	25
27	23	27
28	14	20
29	32	27
30	20	24
31	16	20
32	20	24
33	24	28
34	23	27
35	19	24
36	19	25
รวม	753	924
\bar{x}	20.92	25.67
S.D	4.12	3.80
t-test	27.09	
Sig	.000**	

คะแนนผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (40)	ทดสอบหลังเรียน (40)	คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (40)	ทดสอบหลังเรียน (40)
1	21	23	19	20	22
2	23	25	20	13	15
3	22	23	21	20	20
4	27	27	22	17	20
5	21	22	23	12	14
6	17	19	24	17	20
7	21	23	25	21	23
8	18	20	26	14	15
9	25	27	27	20	24
10	15	17	28	32	33
11	14	17	29	25	25
12	16	17	30	25	28
13	23	24	31	24	27
14	13	16	32	23	27
15	18	19	33	30	32
16	13	16	34	23	23
17	25	25	35	22	24
18	23	24	36	19	23
			รวม	732	799
			\bar{x}	20.33	22.19
			S.D	4.85	4.62
			t-test	9.71	
			Sig	.000**	

คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หลังเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ		คนที่	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ	
	แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (40)	การจัดการเรียนรู้ ตามแนวพื้นฐาน (40)		แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (40)	การจัดการเรียนรู้ ตามแนวพื้นฐาน (40)
1	28	23	19	27	22
2	25	25	20	24	15
3	20	23	21	33	20
4	22	27	22	29	20
5	20	22	23	26	14
6	21	19	24	25	20
7	21	23	25	30	23
8	20	20	26	25	15
9	25	27	27	27	24
10	25	17	28	20	33
11	32	17	29	27	15
12	27	17	30	24	28
13	28	24	31	20	27
14	36	16	32	24	27
15	29	16	33	28	32
16	29	16	34	27	23
17	27	25	35	24	24
18	25	24	36	25	23
			รวม	924	799
			\bar{x}	25.67	22.19
			S.D	3.80	4.62
			t-test	3.01	
			Sig	.005**	

คะแนนผลการสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

คนที่	ก่อนการจัด การเรียนรู้ (20)	หลังการจัด การเรียนรู้ (20)	คนที่	ก่อนการจัด การเรียนรู้ (20)	หลังการจัด การเรียนรู้ (20)
1	13	16	21	17	20
2	12	16	22	17	20
3	12	17	23	14	17
4	11	15	24	14	19
5	7	15	25	12	18
6	18	20	26	15	19
7	6	14	27	17	19
8	12	16	28	10	15
9	18	19	29	15	17
10	11	17	30	15	18
11	15	19	31	16	19
12	9	15	32	12	15
13	14	18	33	12	16
14	13	17	34	11	15
15	14	20	35	16	18
16	12	15	36	13	18
17	15	17	รวม	488	622
18	10	15	\bar{x}	13.56	17.28
19	13	18	S.D	2.40	1.83
20	17	20	t-test	17.78	
			Sig	.000**	

คะแนนผลการสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่	ก่อนการจัดการเรียนรู้ (20)	หลังการจัดการเรียนรู้ (20)	คนที่	ก่อนการจัดการเรียนรู้ (20)	หลังการจัดการเรียนรู้ (20)
1	14	16	21	16	17
2	16	16	22	10	13
3	16	17	23	17	18
4	11	13	24	15	17
5	17	19	25	16	16
6	15	16	26	16	17
7	15	17	27	13	15
8	17	18	28	17	20
9	17	19	29	14	16
10	10	12	30	15	18
11	9	11	31	13	15
12	7	10	32	15	16
13	13	14	33	18	20
14	6	9	34	9	13
15	10	12	35	12	14
16	11	13	36	18	20
17	11	13	รวม	483	556
18	10	11	\bar{x}	13.42	15.44
19	17	17	S.D	3.42	2.92
20	17	18	t-test	6.83	
			Sig	.000**	

คะแนนผลการสังเกตทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เลขที่	คะแนนทักษะทางสังคม		เลขที่	คะแนนทักษะทางสังคม	
	ซี ไอ อาร์ ซี (20)	การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน (20)		ซี ไอ อาร์ ซี (20)	การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน (20)
1	16	16	21	20	17
2	16	16	22	20	13
3	17	17	23	17	18
4	15	13	24	19	17
5	15	19	25	18	16
6	20	16	26	19	17
7	14	17	27	19	15
8	16	18	28	15	20
9	19	19	29	17	16
10	17	12	30	18	18
11	19	11	31	19	15
12	15	10	32	15	16
13	18	14	33	16	20
14	17	9	34	15	13
15	20	12	35	18	14
16	15	13	36	18	20
17	17	13	รวม	622	556
18	15	17	\bar{x}	17.28	15.44
19	18	17	S.D	1.83	2.92
20	20	18	t-test	3.27	
			Sig	.002**	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสะทิสย์ นาทะชัย
วัน เดือน ปีเกิด	28 กุมภาพันธ์ 2515
สถานที่เกิด	อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 8 ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	โรงเรียนท่าศาลา หมู่ที่ 1 ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2538	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2555	ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช